

Udskriftsdato: 15. december 2025

2018/1 LSF 78 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi og lov om elforsyning (Pristillæg til elektricitet produceret fra afbrænding af biomasse, digitalisering m.v.)

Ministerium: Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet

Journalnummer: Energi-, Forsynings- og Klimamin.,
Energistyrelsen, j.nr. 2018-12153

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi og lov om elforsyning

(Pristillæg til elektricitet produceret fra afbrænding af biomasse, digitalisering m.v.)

§ 1

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 1194 af 28. september 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1705 af 23. december 2016 og § 1 i lov nr. 504 af 23. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 5, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Biomasse: Materiale, som fremgår af bilag 1.«

2. I § 43 b, stk. 6, § 43 c, stk. 5, og § 43 d, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Et tilsagn om tilskud, som er meddelt efter den 1. januar 2019, og som ikke er udnyttet inden 2 år efter, at tilsagnet er meddelt, bortfalder.«

3. §§ 45 og 46 ophæves.

4. Efter § 45 indsættes:

»§ 45 a. For elektricitet produceret på anlæg, der fra den 1. april 2019 producerer elektricitet ved afbrænding af biomasse, jf. dog stk. 5, 3. pkt., kan energi-, forsynings- og klimaministeren yde pristillæg, jf. stk. 2-7. Pristillæg er betinget af energi-, forsynings- og klimaministerens tilsagn.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan til og med den 31. marts 2019 meddele tilsagn om et pristillæg på 15 øre pr. kWh for elektricitet produceret på anlæg, der er ombygget til at producere elektricitet fra afbrænding af biomasse. Det er en betingelse for opnåelse af tilsagn om pristillæg, at anlægget er begyndt at levere elektricitet til elforsyningsnettet fra afbrænding af biomasse inden den 1. april 2019, jf. dog stk. 7. Der kan ydes pristillæg for elektricitet produceret fra og med den 1. april 2019, dog højst i en periode frem til 15 år fra det tidspunkt, hvor anlægget ved direkte, væsentlige investeringer er ombygget til afbrænding af biomasse og er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan til og med den 31. marts 2019 meddele tilsagn om et pristillæg på 15 øre pr. kWh for elektricitet produceret på anlæg, der er etableret som biomasseanlæg eller multibrændselsanlæg. Det er en betingelse for opnåelse af tilsagn om pristillæg, at anlægget er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet inden den 1. april 2019, jf. dog stk. 7. Der kan ydes pristillæg for elektricitet produceret fra og med den 1. april 2019, dog højst i en periode frem til 20 år fra det tidspunkt hvor anlægget ved direkte, væsentlige investeringer er etableret og er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Ved reinvesteringer kan energi-, forsynings- og klimaministeren til og med den 31. marts 2019 meddele tilsagn om at forlænge de støtteperioder, som er nævnt i stk. 2 og 3. Forlængelsen af støtteperioden sker i hele måneder og fastlægges i overensstemmelse med formlen for beregning i bilag 2 som halvdelen af den ikke afskrevne del af samtlige reinvesteringer gennemført inden den 1. januar 2019 af relevans for bioenergianvendelsen, divideret med støtten i en normalmåned. Normalmåned defineres som gennemsnittet af den månedlige støtteberettigede elproduktion i årene 2017 og 2018,

ganget med støttesatsen på 0,15 kroner pr. kWh. Værdien af hver reinvestering efter afskrivning beregnes ved en lineær afskrivning over 10 år. Forlængelsen af støtteperioden kan ikke føre til, at den samlede støtteperiode udstrækkes længere end til og med den 31. marts 2023. Endvidere kan alene investeringer, som enten forlænger levetiden for anlægget, øger kapaciteten af anlægget eller har betydet, at anlægget kan producere elektricitet fra afbrænding af yderligere typer biomassebrændsler, indgå i fastlæggelsen af forlængelsen af støtteperioden.

Stk. 5. Der ydes pristillæg efter stk. 2 og 3, uanset om elektriciteten fremstilles på anlæg, som alene anvender biomasse, eller på anlæg, hvor biomasse anvendes sammen med andre brændsler. Der ydes kun pristillæg for den andel af elektriciteten, som er produceret ved afbrænding af biomasse. Der ydes dog ikke pristillæg efter stk. 2 og 3 til elektricitet produceret på anlæg, der helt eller delvist anvendes til afbrænding af forbrændingsegnet affald.

Stk. 6. Tilsagn efter stk. 2-4 er betinget af, at energi-, forsynings- og klimaministeren har modtaget fyldestgørende ansøgning om tilsagn senest den 17. februar 2019. Der skal ansøges for hvert enkelt anlæg. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan dog beslutte, at der meddeles tilsagn, uanset at fyldestgørende ansøgning er modtaget efter den 17. februar 2019.

Stk. 7. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet i stk. 2 og 3 om, at anlægget inden den 1. april 2019 skal være begyndt at levere elektricitet til elforsyningsnettet fra afbrænding af biomasse. Dispensationen kan ydes frem til den 1. januar 2020. Ansøgning om dispensation skal indgives samtidigt med ansøgning om tilsagn om pristillæg, jf. stk. 2 og 3. Dispensationen er betinget af, at energi-, forsynings- og klimaministeren har modtaget en fyldestgørende ansøgning om dispensation senest den 17. februar 2019. Der skal ansøges for hvert enkelt anlæg.

Stk. 8. Energi-, forsynings- og klimaministeren udsteder regler om krav til installation, kontrol og aflæsning af teknisk måleudstyr.

§ 45 b. For elektricitet, der er produceret på anlæg, der producerer elektricitet ved afbrænding af biomasse, og som ikke er berettiget til pristillæg efter § 45 a, kan energi-, forsynings- og klimaministeren yde et pristillæg pr. kWh, som svarer til meromkostningen ved at anvende biomasse til elproduktion i forhold til en sammenlignelig fossil reference, jf. regler udstedt i medfør af stk. 3. Pristillægget kan ikke overstige et loft på 11 øre pr. kWh, jf. dog stk. 3, 2. pkt. Det er en betingelse for at modtage pristillægget, at anlægget er begyndt at levere elektricitet til elforsyningsnettet fra afbrænding af biomasse inden den 1. april 2019.

Stk. 2. Pristillæg efter stk. 1 er betinget af energi-, forsynings- og klimaministerens tilsagn. Der kan meddeles tilsagn for op til 4 år. Der kan efter ansøgning meddeles tilsagn for en yderligere periode på op til 4 år. Der kan alene ydes tilsagn om støtte i op til 10 år fra bestemmelsens ikrafttræden.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren udsteder regler om, hvordan pristillægget i stk. 1 fastlægges. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan endvidere udstede regler, der ændrer det loft for pristillæg, der er fastsat i stk. 1, 2. pkt.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren udsteder regler om krav til installation, kontrol og aflæsning af teknisk måleudstyr.«

5. I § 47, stk. 1, nr. 2, ændres »44-46« til: »44-45 a«.

6. § 47, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) andre vedvarende energikilder bortset fra biogas og biomasse, jf. §§ 43 a og 44-45 b.«

7. I § 50, stk. 3, 1. pkt., ændres »§§ 45-47« til: »§§ 45 a og 47«.

8. § 50, stk. 3, 1. pkt. affattes således:

»Der ydes ikke pristillæg efter §§ 45 a, 45 b og 47 for elektricitet fremstillet ved afbrænding af affald.«

9. I § 50, stk. 3, 3. pkt., ændres »§§ 43 a og 45« til: »§ 43 a«.

10. § 50, stk. 3, 3. pkt. affattes således:

»2. pkt. gælder dog ikke pristillæg efter §§ 43 a og 45 b, når elektricitet er produceret af et kraftvarmeværk, som ydes støtte efter § 3, stk. 3, nr. 4, i lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser.«

11. I § 50, stk. 4, 1. pkt. og 2. pkt., ændres »§ 45« til: »§§ 45 og 45 a«.

12. § 50, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan tillige ydes pristillæg efter § 58 i lov om elforsyning for elektricitet fremstillet som nævnt i § 43 a, stk. 3, og § 45 a. Der kan tillige ydes pristillæg efter § 58 b i lov om elforsyning for elektricitet fremstillet på anlæg som nævnt i § 45 a.«

13. I § 50, stk. 6, ændres »§§ 43 a-43 d, 44, 45 og 47« til: »§§ 43 a-43 d, 44, 45, 45 a og 47«.

14. § 50, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, hvordan produktionsomkostninger for energiproduktion til elektricitet fra anlæg omfattet af §§ 43 a-43 d, 44, 45 a og 47 skal opgøres.«

15. I § 51, stk. 5, 1. pkt., ændres »§§ 37, 40 og 46« til: »§§ 37 og 40«.

16. I § 51, stk. 5, 2. pkt. ændres »§§ 40 og 46« til: »§ 40«.

17. I § 52, stk. 1, 1. pkt., udgår »§ 45, stk. 3,«.

18. I § 57, stk. 2, ændres »§ 68, stk. 1, nr. 1« til: »§ 68, nr. 1«.

19. Efter § 58 a indsættes:

»§ 58 b. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan udstede regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, af bestemmelser fastsat i henhold til loven eller af EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder udstede regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse personer og virksomheder.

Stk. 2. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden.«

20. To steder i § 72, nr. 5, ændres »og« til: »eller«.

21. I § 72, nr. 6, ændres »og« til: »eller«.

22. Som bilag 1 indsættes bilag 1 til denne lov.

23. Som bilag 2 indsættes bilag 2 til denne lov.

§ 2

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 27. juni 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 466 af 18. maj 2011 og § 1 i lov nr. 704 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, nr. 1, ændres »§§ 45, 46 og 49« til: »§§ 45, 45 a, 46 og 49«.

2. § 8, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Energi-, forsynings- og klimaministerens omkostninger til ydelser efter bestemmelserne i §§ 21, 35 a, 35 b, 36-40, 42 og 43, § 43 a, stk. 2-6, og §§ 45 a og 49 i lov om fremme af vedvarende energi.«

3. I § 8 a, stk. 1, 1.pkt., ændres »og 44-47« til: »44, 45 a, 47«.

4. I § 27 c, stk. 4, 2. pkt., udgår »§ 45, stk. 3,«.

5. To steder i § 87, stk. 1, nr. 1, to steder i § 87, stk. 1, nr. 2, og i § 87, stk. 1, nr. 3, § 87, stk. 1, nr. 4, og § 87, stk. 1, nr. 5, ændres »og« til: »eller«.

6. Efter § 92 a indsættes:

»§ 92 b. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan udstede regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, af bestemmelser fastsat i henhold til loven eller af EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder udstede regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse personer og virksomheder.

Stk. 2. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. § 1, nr. 3, 5, 7, 9, 12 og 14-17, og § 2, nr. 2, 3 og 4, træder i kraft den 1. april 2019.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 45 b i lov om fremme af vedvarende energi, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 4, og af denne lovs § 1, nr. 6, 8 og 10.

Stk. 4. For pristillæg ydet efter §§ 45 og 46, jf. lovbekendtgørelse nr. 1194 af 28. september 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1705 af 23. december 2016, og § 1 i lov nr. 504 af 23. maj 2018, finder de hidtil gældende regler om administration, herunder kontrol, af pristillæg ydet efter §§ 45 og 46, fortsat anvendelse efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Der kan til og med den 31. juli 2019 ydes pristillæg til elproduktion fra afbrænding af biomasse fra anlæg, der den 31. marts 2019 modtager pristillæg for elproduktion fra afbrænding af biomasse i medfør af § 46 i lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 1194 af 28. september 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1705 af 23. december 2016, og § 1 i lov nr. 504 af 23. maj 2018.

Biomassemateriale som er støtteberettiget efter denne lov

- 1.** Råtræ, herunder grene, stød, rødder og andet rent vedmateriale, bark, skovflis og ubehandlet savværksflis.
- 2.** Rent træ (herunder spåner og savsmuld) uden indhold af lim, lak, imprægnering, maling (ud over evt. savværksstempler o.l.), folie, laminat, søm, skruer, beslag etc.
- 3.** Træaffald fra produktion og bearbejdning af rent, limet træ, med et indhold af lim (fenol-resorcinol-lim, polyvinylacetat-lim, urea-formaldehyd-lim, polyurethan-lim og melamin-urea-formaldehyd-lim), der ikke overstiger 1 %, målt som vægtprocent af tørstof.
- 4.** Halm (herunder indbindingssnor fra halmballer).
- 5.** Kerner og sten fra frugter og bær.
- 6.** Frugtrester (tørre frugtdele).
- 7.** Nødde- og frøskaller (herunder korn- og frøafharpning).
- 8.** Ubehandlet kork.
- 9.** Ubehandlet korn og ubehandlede frø.
- 10.** Ubehandlet bomuld og hør.
- 11.** Ispinde med et indhold af fødevaregodkendt paraffin, der ikke overstiger 1%, målt som vægtprocent af tørstof.
- 12.** Grøntpiller.
- 13.** Malt.
- 14.** Stråtag.
- 15.** Tobaksaffald i form af hele eller neddelte tobaksblade, -stilke m.v.
- 16.** Brændselspiller og -briketter, der udelukkende er fremstillet af affald omfattet af dette bilag. ”

Beregning af forlængelsen af støtteperioden ved reinvesterings i et biomasseanlæg, jf. denne lovs § 45 a stk. 4.

Forlængelsen af støtteperioden jf. § 45 a, stk. 4, beregnes efter nedenstående formel:

$$F = \left(\sum_{n=1}^i I_n - I_n * \left(\frac{1}{120} \right) * a_n \right) * 0,5 / (p * 0,15)$$

Hvor:

F = det antal måneder støtteperioden forlænges med som følge af reinvesterings.

n = fortløbende nummerering af reinvesteringserne.

i = antallet af reinvesterings, som ikke er afskrevet på tidspunktet for udløb af den oprindelige støtteperiode, jf. § 45 a, stk. 2 og 3 (15 eller 20 år, dog tidligst 1. april 2019) ved en lineær afskrivning over 10 år.

I_n = størrelsen af reinvesteringsen n i kroner.

a_n = antal måneder fra reinvesteringsen n er taget i drift, til udløb af den oprindelige støtteperiode, jf. § 45 a, stk. 2 og 3.

p = elproduktionen i en normalmåned i kWh. Defineres som gennemsnittet af den månedlige støtteberettigede elproduktion i 2017 og 2018. ”

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indhold

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets formål og hovedindhold
 - 1.2. Baggrund
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Indsættelse af definition af "biomasse" i VE-loven
 - 2.1.2. Gældende ret
 - 2.1.3. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Bortfald af tilsagn om tilskud til biogas til procesformål i virksomheder, solgt til transport, biogas anvendt til procesformål i virksomheder og til biogas anvendt til varmeformål, som ikke er udnyttet indenfor 2 år, efter at de er meddelt
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Udfasning af pristillæg til elproduktion fra biomasse produceret på eksisterende, ikke-afskrevne anlæg
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Tidsbegrænsede pristillæg til elproduktion fra biomasse fra eksisterende afskrevne anlæg og anlæg, der ikke har foretaget investeringer for at kunne anvende biomasse til elproduktion
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Præcisering af sanktionsbestemmelser i VE-loven
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Pligtmæssig digital kommunikation
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.7. Præcisering af bestemmelser i lov om elforsyning
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og hovedindhold

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer af lov om fremme af vedvarende energi (i det følgende benævnt VE-loven) og ændringer af lov om elforsyning (herefter benævnt elforsyningsloven).

Regeringen ønsker med lovforslaget at fastlægge det fremtidige grundlag for tilskud til elproduktion fra afbrænding af biomasse, når den nuværende statsstøttegodkendelse af de gældende støtteordninger udløber den 1. april 2019.

Den gældende støtteordning til elproduktion fra afbrænding af biomasse på 15 øre pr. kWh i VE-lovens § 45 foreslås ophævet med virkning fra 1. april 2019.

Der indføres med lovforslaget en tidsbegrænset støtteordning i VE-loven for eksisterende ikke-afskrevne anlæg, som giver disse anlæg mulighed for i en overgangsperiode fortsat at modtage pristillæg på 15 øre pr. kWh. Perioden, hvor anlæggene modtager pristillæg på 15 øre pr. kWh, bliver som udgangspunkt begrænset svarende til en afskrivningsperiode på 20 år for anlæg etableret som biomasseanlæg eller multibrændselsanlæg og 15 år for anlæg, som er ombygget til biomasseanvendelse, med mulighed for forlængelse af støtteperioden for anlæg, der har foretaget reinvesteringer i anlægget.

For eksisterende anlæg, der producerer elektricitet ved afbrænding af biomasse, og som ikke er berettiget til pristillæg på 15 øre pr. kWh, vil energi-, forsynings- og klimaministeren efter forslaget endvidere kunne yde et pristillæg pr. kWh produceret elektricitet, som svarer til meromkostningen ved at anvende biomasse til elproduktion i forhold til en sammenlignelig fossil reference. Der henvises nærmere til afsnit 1.2 om baggrunden herfor.

Det foreslås endvidere med lovforslaget, at den gældende definition af biomasse, som i dag fremgår af bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald, og som henhører under Miljø- og Fødevareministeriet, indsættes i VE-loven. Herved sikres det, at det fremgår direkte af VE-loven, hvilke typer af biomasse, der kan modtage støtte efter loven.

Herudover indeholder lovforslaget en delvis udmøntning af den del af Energiaftale af 29. juni 2018, som handler om, at der fra 2020 skal sættes stop for, at nye anlæg kan opnå støtte fra de nuværende støtteordninger til anvendelse af biogas. Der vil i denne forbindelse også være behov for at sætte en udløbsdato for tilsagn om tilskud til biogas til procesformål i virksomheder, salg af biogas til transport og til anvendelse af biogas til varmeformål, som meddeles efter den 1. januar 2019. Med dette lovforslag foreslås derfor, at der indsættes en bestemmelse i VE-loven om, at tilsagn om tilskud efter disse ordninger meddelt efter den 1. januar 2019 bortfalder, hvis de ikke er udnyttet inden for 2 år efter, at de er meddelt. Regeringen forventer på et senere tidspunkt at fremsætte lovforslag, som lukker de eksisterende støtteordninger til anvendelse af biogas for nye støttemodtagere fra 2020.

Desuden foreslås der med lovforslaget indsat nye bestemmelser om digital sagsbehandling, herunder digital selvbetjening på VE-loven og elforsyningslovens område.

Endvidere indeholder lovforslaget mindre ændringer af VE-loven og elforsyningsloven, bl.a. en præcisering af sanktionsbestemmelserne.

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 2019. Formålet er bl.a., at det sikres, at de ikke-afskrevne biomasseanlæg, der skal modtage et tilsagn om fortsat støtte inden den 1. april 2019, kan nå at ansøge om og modtage et sådant tilsagn inden denne dato. Dele af lovforslaget indeholder elementer af statsstøtte, som først vil kunne træde i kraft når, og i det omfang, at Europa-Kommissionen godkender støtteordningen. Der henvises i øvrigt til afsnittet nedenfor om baggrunden for lovforslaget.

1.2. Baggrund

Regeringen ønsker med lovforslaget, at fastlægge det fremtidige grundlag for tilskud til elproduktion fra afbrænding af biomasse, når den nuværende statsstøttegodkendelse af de gældende støtteordninger udløber den 1. april 2019. Lovforslaget indeholder en tidsmæssig afgrænsning af den gældende støtteordning for elproduktion fra afbrænding af biomasse.

Forslaget er en udmøntning af Energiaftale af 29. juni 2018 mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti, for så vidt angår elproduktion fra afbrænding af biomasse fra eksisterende anlæg.

Tilskudsordningerne til elproduktion fra anvendelse af biomasse vil bidrage til at nå en andel af vedvarende energi i det danske energiforbrug på ca. 55 % i år 2030, som angivet i Energiaftalen af 29. juni 2019, samt målet i Energiaftalen af 29. juni 2019 om at kul skal være udfaset af elproduktionen i 2030, og den langsigtede ambition om uafhængighed af fossile brændsler inden år 2050.

Det ønskes med lovforslaget, at det sikres, at eksisterende anlæg, som modtager tilskud til at producere elektricitet fra afbrænding af biomasse, kan fortsætte med at modtage denne støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den væsentligste del af deres oprindelige anlægsinvesteringer i biomasseanlægget. Det sikres samtidig med lovforslaget, at den nuværende støtteordning den 1. april 2019 lukkes for nye støttemodtagere. Begge dele sker i overensstemmelse med udløbet af den gældende statsstøttegodkendelse af ordningen (Europa-Kommissionens afgørelse i statsstøttesag N359/2008). De anlæg, som den 1. april 2019 er fuldt afskrevet, eller som ikke har foretaget direkte væsentlige investeringer for, at kunne anvende biomasse til elproduktion, kan ikke fortsætte med at modtage den eksisterende støtte. Regeringen ønsker at sikre, at disse anlæg fortsat anvender biomasse til deres fortsatte elproduktion og ikke skifter til et billigere fossilt alternativ, som eksempelvis kul, når den nuværende støtte falder bort den 1. april 2019. Disse anlæg kan efter den 1. april 2019 modtage et tilskud svarende til de meromkostninger, der er forbundet med fortsat at anvende biomasse i elproduktionen i forhold til en sammenlignelig fossil reference.

Den nuværende støtteordning til elproduktion fra afbrænding af biomasse, hvor der ydes en støtte på 15 øre pr. kWh, var en del af den politiske aftale om den danske energipolitik i årene 2008-2011. Med Energiaftale af 29. juni 2018 sikres de fremtidige rammer for støtte til elproduktion fra afbrænding af biomasse. Dette lovforslag omhandler støtte til eksisterende anlæg, der producerer elektricitet ved afbrænding af biomasse.

Den nuværende støtteordning til afbrænding af biomasse omfatter ca. 35 anlæg. Støtteordningen indeholder elementer af statsstøtte, og er godkendt i 2009 af Europa-Kommissionen under sagsnummer (N 359/2008).

Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningen for en periode på 10 år fra den 1. april 2009 til den 1. april 2019. Støtteordningen har i VE-loven ikke været tidsbegrænset.

Tilskuddet betales til den elproduktion, der stammer fra afbrænding af biomasse, uanset hvilken type el-producerende anlæg, der er tale om. Der ydes ikke støtte til elproduktion ved afbrænding af biomassefraktionen fra husholdnings- og erhvervsaffald. Elektricitet produceret ved afbrænding af biomasse, er i Danmark hovedsagligt produceret af træpiller, træflis og halm.

Elproduktion fra afbrænding af biomasse kræver direkte væsentlige investeringer i enten et nyt biomasseanlæg, eller investeringer i ombygningen af et eksisterende anlæg, der er etableret til elproduktion ved afbrænding af fossile brændsler som kul eller naturgas. Derudover er anvendelse af biomasse som brændsel forbundet med højere driftsomkostninger til bl.a. indkøb af biomasse og vedligeholdelse af

anlægget. Den eksisterende støtteordning har haft til formål at kompensere for disse ekstraomkostninger til investeringer og drift, og dermed bidrage til den grønne omstilling af Danmarks elproduktion.

De eksisterende anlæg har i forskellig grad, og på forskellige tidspunkter foretaget direkte væsentlige investeringer med henblik på at kunne anvende biomasse til deres elproduktion. Et antal af de anlæg, der i dag modtager tilskud, har ikke opnået en støtteperiode på den nuværende støtteordning, som muliggør at de enten fuldt ud har afskrevet disse investeringer, eller har afskrevet en væsentlig del af investeringen, når statsstøttegodkendelsen for støtteordningen udløber den 1. april 2019. Der er risiko for, at disse anlæg ikke vil kunne fortsætte deres elproduktion, eller vil overgå til at anvende fossile brændsler, hvis støtteordningen blot blev lukket den 1. april 2019.

Europa-Kommissionen, som har statsstøttegodkendt den nuværende støtteordning, har tilkendegivet, at der efter den 1. april 2019 fortsat kan udbetales tilskud under den nugældende statsstøttegodkendelse for de eksisterende støttemodtagere, som ikke har fuldt afskrevet deres investering. Europa-Kommissionen har dog betinget denne udfasningsmulighed af, at der inden den 1. april 2019, er sket en præcisering af loven, som fastsætter en klar tidsbegrænsning for, hvor længe støttemodtagerne må modtage støtte i medfør af ordningen. Denne periode skal afspejle afskrivningsperioden for denne type anlæg. Der kan derfor ikke fastsættes en støtteperiode, som udstrækkes længere end den maksimale afskrivningsperiode for biomasseanlæg. Der skal på dette grundlag træffes afgørelse om tilsagn om støtte til hvert enkelt anlæg inden udløbet af statsstøttegodkendelsen den 1. april 2019, som fastsætter, hvor lang en periode de enkelte nuværende støttemodtagere kan fortsætte med at modtage den nuværende støttesats i medfør af ordningen. Kun hvis disse betingelser er opfyldt vil udbetaling af statsstøtte være lovlig, og Europa-Kommissionen vil kunne anse udbetalinger af støtte efter den 1. april 2019 for at være forenelig med den eksisterende godkendelse. Der er ikke i VE-loven fastsat en sådan fast afgrænset periode eller regler om en sådan procedure.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Indsættelse af definition af "biomasse" i VE-loven

2.1.2. Gældende ret

Den gældende definition af begrebet "biomasse" blev indsat i VE-lovens § 5 i 2008 ved lov nr. 1392 af 27. december 2008, hvor alle de daværende regler om vedvarende energi blev samlet i VE-loven. Definitionen af biomasse i VE-loven afgrænser, hvilke typer biomasse, der kan anvendes til støtteberettiget energiproduktion. Den gældende bestemmelse i VE-lovens § 5, nr. 2, definerer begrebet "biomasse" som materiale, som defineres som biomasseaffald i medfør af miljøbeskyttelsesloven. Miljø- og fødevareministeren har indsat en definition på biomasseaffald i bilag 1 til bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald.

2.1.3 Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det har i forbindelse med administrationen af støtteordningerne til vedvarende energi fra biomasse vist sig, at det vil være mere hensigtsmæssigt, hvis virksomheder, der producerer eller påtænker at producere energi på grundlag af biomasse, direkte i VE-loven kan se, hvorvidt den pågældende type biomasse er omfattet af lovens støtteordninger til biomasse og dermed, hvorvidt virksomheden er berettiget til støtte.

Det foreslås derfor, at definitionen i lovens § 5, nr. 2, ændres således, at der fremfor den nuværende henvisning til regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven, henvises til et nyt bilag til loven, hvor listen over støtteberettiget biomasse fremgår.

Den foreslåede indsættelse i loven af listen over materiale, der defineres som biomasse, vil ikke medføre ændringer i den praksis for udbetaling af støtte, herunder for kredsen af støtteberettigede modtagere af støtte til biomassebaseret energiproduktion. Det skyldes, at den liste over biomasseaffald, der fremgår af bilag 1 til bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald indsættes i uændret form som et bilag til VE-loven.

2.2. Bortfald af tilsagn om tilskud til biogas til procesformål i virksomheder, solgt til transport, biogas anvendt til procesformål i virksomheder og til biogas anvendt til varmeformål, som ikke er udnyttet indenfor 2 år, efter at de er meddelt.

2.2.1. Gældende ret

Der kan efter VE-lovens §§ 43 b-43 d ydes tilskud til biogas solgt til transport, biogas anvendt til procesformål i virksomheder og til biogas anvendt til varmeformål. Tilskud til biogas til transport, biogas til procesformål i virksomheder og biogas til varmeformål er i alle tilfælde betinget af, at Energistyrelsen, som administrerer støtteordningerne, har givet tilsagn om tilskud, inden der indgås ubetinget aftale om at købe biogas, eller inden der iværksættes egenproduktion af biogas til det støtteberettigede formål. Herved sikres det, at støtteberettigede aktiviteter ikke påbegyndes i tillid til en støtte, som alligevel ikke kan opnås. Energistyrelsen kontrollerer, og bekræfter i den forbindelse, at der er den fornødne tilskyndelsesvirkning.

Når der er meddelt tilsagn om tilskud, har den, der har opnået tilsagnet, et retskrav på at modtage tilskud såfremt alle betingelser i tilsagnet og de administrative regler opfyldes. Der er ikke i loven indsat en frist for, hvornår tilsagnet skal være udnyttet.

2.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er et led i Energiaftale af 29. juni 2018, at de eksisterende støtteordninger til anvendelse af biogas lukkes for nye støttemodtagere fra 2020. Regeringen forventer på et senere tidspunkt at fremsætte lovforslag, som lukker de eksisterende støtteordninger til anvendelse af biogas for nye støttemodtagere fra 2020.

Dette lovforslag understøtter intentionen om at lukke de eksisterende støtteordninger til anvendelse af biogas fra 2020, ved at tilsagn om tilskud til biogas til procesformål i virksomheder, salg af biogas til transport og anvendelse af biogas til varmeformål, som er meddelt efter den 1. januar 2019, skal være udnyttet indenfor 2 år efter tilsagnet er meddelt, ellers bortfalder tilsagnet om tilskud. På denne måde sikres det, at der ikke gives tilsagn om tilskud på de eksisterende støtteordninger, som først udnyttes længe efter at støtteordningerne, er lukket for nye støttemodtagere.

2.3. Udfasning af pristillæg til elproduktion fra biomasse produceret på eksisterende, ikke-afskrevne anlæg

2.3.1. Gældende ret

Anlæg, der producerer elektricitet fra biomasse har siden 2009 kunnet modtage et pristillæg på 15 øre pr. kWh i tillæg til markedsprisen på el, jf. VE-lovens § 45, stk. 2. Nogle anlæg har modtaget pristillæg efter §§ 45, stk. 3 og 46 til produktion af elektricitet fra afbrænding af biomasse. Støtteordningerne var en del af den politiske aftale om den danske energipolitik i årene 2008-2011. Støtteordningerne blev godkendt af Europa-Kommissionen under sagsnummer N359/2008. Det fremgår af statsstøtteafgørelsen, at Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningerne for en 10-årig periode fra den 1. april 2009 til den 1. april 2019.

Pristillæggene udbetales til den elproduktion, der stammer fra afbrænding af biomasse, uanset hvilken type el-producerende anlæg, der er tale om. Biomasse er defineret i VE-lovens § 5, stk. 1, nr. 2 i henhold til lov om miljøbeskyttelse, hvor definitionen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald i bilag 1. Elproduktion fra afbrænding af biomasse sker hovedsageligt fra træpiller, træflis og halm.

De nuværende støtteordninger til afbrænding af biomasse omfatter ca. 35 anlæg, som producerer ca. 3 TWh (terawatt-timer) støtteberettiget elektricitet årligt fra afbrænding af biomasse. Hele denne elproduktion sker på kraftvarmeværker, hvor der ud over produktion af el også produceres varme.

2.3.2 Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelserne, som omhandler de gældende støtteordninger til elproduktion fra afbrænding af biomasse i VE-lovens §§ 45 og 46, foreslås ophævet med virkning fra den 1. april 2019. Der vil efter 1. april 2019 ikke kunne optages nye støttemodtagere på støtteordningerne. De eksisterende støttemodtagere vil herefter blive omfattet af enten støtteordningen til eksisterende ikke-afskrevne anlæg eller støtteordningen til andre eksisterende anlæg, som beskrives nærmere nedenfor i pkt. 2.4.

Europa-Kommissionen, som har statsstøttegodkendt den nuværende støtteordning, har tilkendegivet, at der efter den 1. april 2019 fortsat kan udbetales tilskud under den nugældende statsstøttegodkendelse for de eksisterende støttemodtagere, som ikke har fuldt afskrevet deres investering. Europa-Kommissionen har dog betinget denne udfasningsmulighed af, at der inden den 1. april 2019 er sket en præcisering af loven, som fastsætter en fast tidsbegrænsning for, hvor længe støttemodtagerne må modtage støtte i medfør af ordningen. Denne periode skal afspejle afskrivningsperioden for denne type anlæg. Der kan derfor ikke fastsættes en støtteperiode, som udstrækkes længere end den maksimale afskrivningsperiode for et biomasseanlæg. Der skal på dette grundlag træffes afgørelse om tilsagn om støtte til hvert enkelt anlæg inden udløbet af statsstøttegodkendelsen den 1. april 2019, som fastsætter, hvor lang en periode de enkelte nuværende støttemodtagere kan fortsætte med at modtage den nuværende støttesats i medfør af ordningen. Kun hvis disse betingelser er opfyldt, kan Europa-Kommissionen anse udbetalinger af støtte efter den 1. april 2019 for at være forenelig med den eksisterende godkendelse. Der er ikke i VE-loven fastsat en sådan fast afgrænset periode eller regler om en sådan procedure.

Støtteperioden foreslås som 20 år for anlæg, som er etableret som biomasseanlæg eller multibrændselsanlæg, og på 15 år for anlæg, hvor der er foretaget direkte væsentlige investeringer med henblik på at ombygge anlægget til at producere elektricitet ved afbrænding af biomasse. Det foreslås, at på anlæg, hvor der er foretaget senere reinvesteringer, som ikke er afskrevet, når anlæggets støtteperiode på 15 eller 20 år er udløbet, kan opnå tilsagn om en forlængelse af støtteperioden frem til den 31. marts 2023. Det skyldes, at man i visse tilfælde kan anse anlæggets afskrivningsperiode for længere end, hvad der følger af forslagets § 45 a, stk. 2 og 3. Afskrivningsperioden kan anses for længere, hvis der har været foretaget efterfølgende reinvesteringer i anlægget, og disse reinvesteringer enten har forlænget levetiden af anlægget, øget anlæggets kapacitet eller har betydet, at anlægget kan producere el fra afbrænding af flere typer biomassebrændsler. Støtteperioden kan maksimalt forlænges til den 1. april 2023 på baggrund af reinvesteringer i anlægget.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 4 (§ 45 a), at eksisterende ikke-afskrevne anlæg, som producerer elektricitet fra afbrænding af biomasse, kan fortsætte med at modtage det nuværende pristillæg på 15 øre pr. kWh, indtil anlægget har opnået støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den

væsentligste del af deres anlægsinvesteringer i biomasseanlægget. For anlæg, der er ombygget fra fossil brændselsanvendelse til anvendelse af biomasse foreslås det, at der gives tilsagn om pristillæg i 15 år fra det tidspunkt anlægget er ombygget, og er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet. For anlæg etableret til biomasse eller multibrændsel foreslås det, at der kan gives tilsagn om pristillæg i 20 år fra det tidspunkt anlægget er etableret, og er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet.

Der er således tre forudsætninger for at opnå tilsagn om pristillæg efter den foreslåede bestemmelse: 1) At anlægget er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet inden den 1. april 2019, eller har opnået dispensation fra dette krav, jf. § 1, nr. 4, (§ 45 a, stk. 7) i lovforslaget, 2) at der er foretaget væsentlige direkte investeringer i etablering i anlægget eller ombygning af et eksisterende anlæg med henblik på, at kunne producere elektricitet fra afbrænding af biomasse, og 3) at der ikke ydes støtte til anlæg, som er etableret 20 år før eller ombygget 15 år før den 1. april 2019, med mindre der er foretaget senere reinvesteringer, som ikke er afskrevet, jf. § 45 a, stk. 4, hvor støtteperioden maksimalt kan forlænges til den 1. april 2023.

Dispensationsbestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 4 (§ 45 a, stk. 7), skal sikre, at ejere af biomasseanlæg, som har investeret inden indgåelsen af Energiaftalen af 29. juni 2018 i tillid til, at kunne opnå pristillægget i den støtteberettigede periode, der fremgår af stk. 2 og 3 i § 1, nr. 4, i lovforslaget, ikke mister muligheden for pristillæg, fordi anlægget på grund af uforudsete forhold, ikke er begyndt at levere elektricitet til elforsyningsnettet fra afbrænding af biomasse inden 1. april 2019, jf. § 45 a, stk. 2 og 3, i lovforslagets § 1, nr. 4. Nærmere herom henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4 (§ 45 a, stk. 7).

Anlæg, som også producerer elektricitet fra afbrænding af forbrændingseget affald, evt. sammen med biomasse, vil normalt ikke have foretaget væsentlige direkte investeringer i anlægget med henblik på at anvende biomasse som brændsel sammen med affald. Det skyldes, at biomasse på affaldsanlæg typisk anvendes som støttebrændsel, for at forbedre forbrændingen af affald, og at affaldsanlæg uden ændringer kan anvendes til afbrænding af biomasse. Disse anlæg kan derfor ikke omfattes af støtteordningen til ikke-afskrevne biomasseanlæg, da de ikke opfylder betingelsen om at have foretaget investeringer i biomasseanlægget. Eksisterende anlæg kan blive omfattet af den nye støtteordning for eksisterende afskrevne anlæg i forslagens § 45 b, jf. afsnit 2.4.2.

Det er en betingelse for, at kunne blive omfattet af støtteordningen og en forudsætning for Europa-Kommissionens godkendelse af, at ordningen fortsætter efter den 1. april 2019, at støttemodtagerne har ansøgt om og modtaget tilsagn om støtte inden den 1. april 2019, som er datoen for udløbet af den nugældende statsstøttegodkendelsen. Den 31. marts 2019 er dermed det sidste tidspunkt, hvor nye og eksisterende støttemodtagere kan blive omfattet af støtteordningen. Det foreslås derfor, at energi-, forsynings- og klimaministeren skal have modtaget fyldestgørende ansøgning om tilsagn senest den 17. februar 2019, med henblik på, at der før den 1. april 2019 kan træffes afgørelse om tilsagn.

Af både lovtekniske og ansøgningsmæssige grunde foreslås denne udfasning af den gældende biomassestøtteordning indsat i loven som en ny § 45 a, da bestemmelsen skal have virkning fra den 1. januar 2019 af hensyn til den forestående ansøgnings- og tilsagnsproces for at blive omfattet af udfasningsperioden. På denne måde kan de nye regler i § 45 a gælde parallelt med den gældende § 45, som giver ret til den nuværende støtte frem til den 1. april 2019.

Når der ikke længere kan ydes støtte efter ordningen i forhold til den fastlagte støtteperiode, jf. forslagens

§ 45 a, stk. 2-4, for hvert enkelt anlæg i op til 15 år for ombyggede anlæg eller 20 år for nyetablerede anlæg, samt en evt. forlængelse af støtteperioden på grund af senere ikke-afskrevne reinvesteringer, er der tale om den maksimale støtteperiode for anlæggene. Den fastlagte støtteperiode for det enkelte anlæg, kan ikke afbrydes eller forlænges, for eksempel på grund af perioder, hvor anlægget ikke producerer elektricitet fra afbrænding af biomasse. Såfremt støtteperioden udløber i medfør af forslaget § 45 a, stk. 2-4 kan der i stedet opnås tilsagn om tilskud til fortsat drift af biomasseanlægget, se nedenfor under pkt. 2.4.2.

Som led i udbetalingen af pristillæg til elektricitet produceret fra afbrænding af biomasse skal Danmark overvåge udviklingen i omkostningerne herfor med henblik på at sikre, at der ikke bliver tale om overkompensation. Støtteniveauet vil være for højt og der vil dermed være tale om overkompensation, hvis støttemodtagernes samlede nettoudgifter ved anvendelse af biomasse, inklusive støtte, er lavere end de alternative udgifter, eksempelvis til brug af kul. Hvis dette bliver tilfældet, vil Danmark være forpligtet til at nedsætte støtten. Det vil energi-, forsynings- og klimaministeren kunne gøre enten ved regler fastsat af ministeren efter forelæggelse for et af Folketinget nedsat udvalg (Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget), jf. § 50, stk. 2 i lov om fremme af vedvarende energi eller ved at fremsætte lovforslag for Folketinget herom.

Med lovforslaget foreslås derfor indsat en bemyndigelse i VE-loven for energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte regler om, hvordan omkostningerne for elproduktion fra afbrænding af biomasse skal opgøres, jf. lovforslagets § 1, nr. 14.

Det foreslås endvidere med lovforslaget, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte administrative regler om kontrol med støtteordningen, krav til måling m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 4 om § 45 a, stk. 8.

2.4. Tidsbegrænsede pristillæg til elproduktion fra biomasse for eksisterende afskrevne anlæg og anlæg, der ikke har foretaget investeringer, for at kunne anvende biomasse til elproduktion

2.4.1. Gældende ret

Anlæg, der producerer elektricitet fra biomasse, har siden 2009 kunnet modtage et pristillæg på 15 øre pr. kWh i tillæg til markedsprisen på el, jf. VE-lovens § 45, stk. 2. Nogle anlæg har modtaget pristillæg efter VE-lovens §§ 45, stk. 3 og 46 til elektricitet fra afbrænding af biomasse. Støtteordningerne var en del af den politiske aftale om den danske energipolitik i årene 2008-2011. Støtteordningerne blev godkendt af Europa-Kommissionen under sagsnummer N359/2008. Det fremgår af statsstøtteafgørelsen, at Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningerne for en 10-årig periode fra den 1. april 2009 til den 1. april 2019.

Pristillæggene udbetales til den elproduktion, der stammer fra afbrænding af biomasse, uanset hvilken type el-producerende anlæg, der er tale om. Biomasse er defineret i VE-lovens § 5, stk. 1, nr. 2 i henhold til lov om miljøbeskyttelse, hvor definitionen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald i bilag 1. Elproduktion fra biomasse sker hovedsagligt fra træpiller, træflis og halm.

De nuværende støtteordninger til afbrænding af biomasse omfatter ca. 35 anlæg, som producerer ca. 3 TWh (terawatt-timer) støtteberettiget elektricitet årligt fra afbrænding af biomasse. Hele denne elproduktion sker på kraftvarmeværker, hvor der ud over produktion af el også produceres varme.

2.4.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som beskrevet under afsnit 1.2. har Europa-Kommissionen tilkendegivet, at biomasseanlæg, som er fuldt afskrevet den 1. april 2019, som er den dato, hvor statsstøttegodkendelsen af de gældende støtteordninger i lovens §§ 45 og 46 udløber, ikke længere lovligt kan modtage pristillæg efter de eksisterende støtteordninger. Det skyldes, at en del af tilskuddet efter den eksisterende støtteordning bidrager til afskrivning af den anlægsinvestering, der har været nødvendig for at kunne anvende biomasse, som brændsel til elproduktion. Disse anlæg kan derfor ikke længere modtage tilskud til afbrænding af biomasse til elproduktion i medfør af lovens §§ 45 og 46 efter den 1. april 2019, ligesom de ikke kan blive omfattet af støtte i medfør af forslag til § 45 a.

Det foreslås derfor med lovforslagets § 1, nr. 4 (§ 45 b), at der indføres en ny støtteordning til elproduktion fra afbrænding af biomasse på de anlæg, som ikke omfattes af den foreslåede udfasningsordning i § 45 a (lovforslagets § 1, nr. 4). Der vil med forslaget til en ny § 45 b i VE-loven, kunne opnås pristillæg pr. produceret kWh elektricitet svarende til de meromkostninger, som er forbundet med at anvende biomasse som brændsel til elproduktion i forhold til en sammenlignelig fossil reference, eksempelvis kul, dog højest 11 øre pr. kWh.

Formålet er at sikre, at de biomasseanlæg, som er fuldt afskrevet efter den 1. april 2019, eller som ikke har foretaget investeringer direkte med henblik på at kunne anvende biomasse til elproduktion, eksempelvis visse affaldsforbrændingsanlæg, og som ikke er berettiget til pristillæg efter forslagets § 45 a, fortsat kan modtage tilskud til elproduktion fra afbrænding af biomasse efter den 1. april 2019. Der er således meromkostninger forbundet med at anvende visse typer biomasse som brændsel i forhold til en sammenlignelig fossil reference. Manglende støtte indebærer derfor risiko for, at nogle af de anlæg som efter den 1. april 2019 ikke længere kan modtage det nuværende pristillæg på 15 øre pr. kWh, vil ophøre med at anvende biomasse og skifte til et billigere fossilt alternativ.

Støttemodtagerne skal ansøge om tilsagn om pristillæg, hvilket kan meddeles af energi-, forsynings- og klimaministeren for op til 4 år ad gangen. Energi-, forsynings- og klimaministeren vil således kunne meddele tilsagn for kortere perioder end 4 år. Det skyldes, at der alene kan ydes tilsagn om støtte i op til 10 år fra bestemmelsens ikrafttræden. Endvidere er det alene muligt at få godkendt en støtteordning i op til 10 år i medfør af Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020.

Pristillæggets størrelse vil blive fastsat årligt på baggrund af Energistyrelsens beregninger af de omkostninger, der forventes at ville være forbundet med at anvende forskellige former for biomasse og tilsvarende beregninger af omkostninger ved at anvende en fossil reference, eksempelvis kul i det kommende støtteår. Der er dog fastsat et loft over pristillæggets størrelse på 11 øre pr. kWh. Det foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at ændre loftets størrelse ved udstedelse af en bekendtgørelse.

Det foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at udstede regler om, hvilke forudsætninger der anvendes til at bestemme omkostningerne.

Det foreslås også med lovforslaget, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at udstede regler om kontrol med støtteordningen og krav til måling m.v. jf., lovforslagets § 1, nr. 4 om § 45 b, stk. 4.

Det foreslås endeligt, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ordningens ikrafttræden. Det skyldes, at støtteordningen indeholder elementer af statsstøtte, og derfor skal godkendes

af Europa-Kommissionen efter EU's statsstøttere­gler (Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01)). Støtteordningen vil derfor først kunne træde i kraft når, og i det omfang, at Europa-Kommissionen godkender ordningen. Såfremt Europa-Kommissionens godkendelse af støtteordningen er betinget og indebærer, at den foreslåede støtteordning ikke fuldt ud kan gennemføres, vil der skulle fremsættes lovforslag om ændring af støtteordningen, hvis denne skal kunne træde i kraft.

2.5. Præcisering af sanktionsbestemmelser i VE-loven

2.5.1. Gældende ret

VE-lovens påbuds- og sanktionsbestemmelser fremgår af lovens kapitel 10. Af VE-lovens § 72 fremgår tilfælde, hvor der kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Af § 72, nr. 5 fremgår det, at der kan straffes med bøde over for den, som etablerer og driver anlæg efter §§ 22, 24, 25 og 29 uden tilladelse.

VE-lovens § 22 vedrører tilladelse til at foretage forundersøgelser på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone med henblik på udnyttelse af vand og vind. Energi-, forsynings og klimaministeren kan i medfør af § 22 give tilladelse til foretagelse af forundersøgelser.

VE-lovens § 24 omhandler den forundersøgelsesrapport, der indsendes til energi-, forsynings- og klimaministeren, når forundersøgelserne er afsluttet. Energi-, forsynings- og klimaministeren tager stilling til, om forundersøgelsesrapporten kan godkendes. Bestemmelsen regulerer også ansøgerens ret til udnyttelse af den godkendte forundersøgelsesrapport, herunder frist for udnyttelse.

VE-lovens § 25 regulerer etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vand og vind på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone. Det fremgår af § 25, stk. 1, at etablering af sådanne anlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg kun kan foretages efter forudgående tilladelse fra energi-, forsynings- og klimaministeren.

VE-lovens § 29 vedrører elproduktionstilladelse, der gives af energi-, forsynings- og klimaministeren. Af § 29, stk. 1, fremgår det bl.a., at anlæg omfattet af § 25, stk. 1, først må tages i drift med henblik på udnyttelse af energi, når tilladelse hertil er givet af energi-, forsynings- og klimaministeren. Af § 29, stk. 4, fremgår det, at energi-, forsynings- og klimaministeren i særlige tilfælde kan give dispensation til, at et anlæg omfattet af § 25, stk. 1, midlertidigt drives uden den tilladelse, der kræves efter § 29, stk. 1.

Af VE-lovens § 72, nr. 6, fremgår det, at medmindre anden straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den der tilsidesætter vilkår i en godkendelse eller tilladelse efter de i nr. 2, 4 og 5 nævnte bestemmelser.

2.5.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det, at enkelte bestemmelser i VE-lovens sanktionsbestemmelser præciseres.

Energistyrelsen er blevet opmærksom på, at flere bestemmelser ikke er tilstrækkelig tydelige. Derfor foreslås bestemmelserne ændret, så der ikke kan opstå tilfælde af fortolkningstvivl vedrørende sanktionsbestemmelsernes rækkevidde.

2.6. Pligt­mæssig digital kommunikation

2.6.1. Gældende ret

VE-loven og elforsyningsloven har ingen bestemmelser vedrørende pligtmæssig digital kommunikation, herunder om obligatorisk brug af selvbetjeningsløsninger.

Det er således efter gældende ret muligt at indgive ansøgninger, anmeldelser, indberetning mv. til myndighederne på papir, telefonisk, eller ved personligt fremmøde. Dette gælder dog kun i det omfang, der ikke gælder særlige formkrav o.l. I en række bekendtgørelser udstedt med hjemmel i lovene, findes der således regler om, at særlige ansøgningsblanketter m.v. skal udfyldes, hvilket indebærer et krav om skriftlighed.

2.6.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at kunne pålægge borgere og virksomheder pligt til at kommunikere digitalt med myndigheder, herunder ved anvendelse digitale selvbetjeningsløsninger, skal dette være hjemlet i lov.

Folketingets partier indgik i januar 2018 en aftale om digitaliseringsklar lovgivning, som skal sikre et mere enkelt og klart lovgrundlag, som er let at forstå og omsætte til sikre og brugervenlige digitale løsninger. Som følge af den politiske aftale, foreslås det i dette lovforslag, at energi-, forsynings- og klimaministeren får en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om pligtmæssig digital kommunikation indenfor VE-lovens og elforsyningslovens områder, herunder bestemmelser fastsat i henhold til lovene samt EU-retsakter om forhold omfattet af lovene. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan herunder fastsætte regler om pligtmæssig brug af selvbetjeningsløsninger i ansøgningssager mv.

Der findes allerede i dag en række bestemmelser i lovgivningen vedrørende pligtmæssig digital kommunikation, herunder obligatorisk brug af selvbetjeningsløsninger, se for eksempel lov nr. 622 af 22. juni 2013 om ændring af forskellige lovbestemmelser om ansøgninger, anmeldelser, anmodninger, meddelelser og erklæringer til offentlige myndigheder og § 69 i lov nr 204 af 28. februar 2017 om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, lov om miljøbeskyttelse, lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække og forskellige andre love.

Med lov om Digital Post fra offentlige afsendere, er der indført krav om brug af digital post ved direkte kommunikation med borgere og virksomheder. Der er dog fastsat mulighed for fritagelse for digital kommunikation.

Dette lovforslag lægger sig op ad den fremgangsmåde, der blev fulgt bl.a. ved disse lovforslag med de fornødne tilpasninger, så bestemmelserne er tilpasset VE- og elforsyningsområdet.

I lovforslaget får energi-, forsynings- og klimaministeren en generel bemyndigelse til at udstede regler om pligtmæssig digital kommunikation inden for VE-loven samt elforsyningsloven, herunder bestemmelser fastsat i henhold til lovene samt EU-retsakter om forhold omfattet af lovene. Dette betyder, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om, at borger og virksomheder har pligt til at kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed, herunder via bestemte digitale systemer som f.eks. ved selvbetjeningsløsninger, mv., ved forespørgsler, ansøgninger, anmeldelser, indberetning mv., og at svaret fra myndigheden sendes digitalt.

De ansvarlige myndigheder er de myndigheder, som er tillagt kompetencer efter elforsyningsloven og VE-loven. Dette er i første omgang energi-, forsynings- og klimaministeren og Energi-, forsynings- og klimaministeriet. Endvidere er det Energistyrelsen, som i medfør af bekendtgørelse nr. 1090 af 25. september 2017 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser har fået tillagt en række af ministerens kompetencer efter VE-loven og elforsyningsloven.

Endvidere omfattes kommunikation til og fra Energiklagenævnet. Energiklagenævnet hører under Er-

hvervsministeriet jf. senest kongelig resolution af 8. juni 2016. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter derfor regler for Energiklagenævnet efter nærmere forhandling med Erhvervsministeren.

Endvidere omfattes kommunikation til og fra Forsyningstilsynet og Energinet.

Det er i første omgang hensigten at udnytte bestemmelsen på VE-området til at fasttætte regler om pligt-mæssig brug af digitale selvbetjeningsløsninger på de pulje- og støtteordninger på energiområdet, som Energistyrelsen administrerer. Det er f.eks. ansøgninger og afgørelser om pristillæg og senere udbetaling af pristillægget iht. Hustandsvindmøllepuljen. Bemyndigelserne kan anvendes på alle områder indenfor VE-loven, hvor det er hensigtsmæssigt at etablere selvbetjeningsløsninger.

Generelt gælder det for bemyndigelserne, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at en forespørgsel, ansøgning mv. fra virksomheder og borgere til myndigheder, som ikke indgives digitalt, skal afvises, dog efter behørig vejledning efter forvaltningsloven.

Bemyndigelserne omfatter også ministerens svar på henvendelser mv. fra borgere og virksomheder. Det er her hensigten i vidt muligt omfang at anvende borgernes og virksomhedernes E-boks til brug for meddelelser mv. fra myndigheder, da der ikke findes et centralt register over e-mailadresser. Ministeren kan endvidere med bemyndigelsen fastsætte regler for digital kommunikation fra ministeren. Dette kunne f.eks. være, at et svar på en henvendelse i den digitale selvbetjeningsløsning sendes tilbage til afsenderen via den digitale selvbetjeningsløsning.

Hvis særlige forhold gør sig gældende, vil borgeren eller virksomheden dog kunne ansøge mv. på anden vis. Dette gælder f.eks. ift. borgere, der savner digitale kompetencer.

Lovforslaget ændrer ikke på borgernes eller virksomhedernes rettigheder efter anden lovgivning eller efter de love, der er omfattet af lovforslaget. Det er alene måden, hvorpå borgeren skal ansøge, anmelde, indberette mv., der slås fast som digital kommunikation, i det omfang ministeren udnytter bemyndigelsen. Det betyder f.eks., at forvaltningsloven gælder fuldt ud. Selvbetjeningsløsningen vil blive udarbejdet, så der tages højde for forvaltningslovens regler om vejledningspligt, partsrepræsentation, partshøring mv.

Udvekslingen af personoplysninger vurderes, at kunne rummes indenfor databeskyttelseslovgivningen og Databeskyttelseslovens regler, herunder regler for datasikkerhed. Udveksling af øvrige oplysninger kan rummes inden for forvaltningslovens videregivelsesregler.

2.7. Præcisering af bestemmelser i lov om elforsyning

2.7.1. Gældende ret

I lov om elforsyning fremgår sanktionsbestemmelserne af kapitel 13. Af § 87 i lov om elforsyning fremgår tilfælde, hvor der kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Af § 87, stk. 1, nr. 1-5 fremgår det, at der kan straffes med bøde over for den, der driver produktions-, net- og transmissionsvirksomhed efter §§ 10 og 19 uden bevilling, etablerer og driver net eller anlæg efter §§ 11, 12 a, 21, 22 a og 23 uden tilladelse, tilsidesætter vilkår for en bevilling eller tilladelse efter de i nr. 1 og 2 nævnte bestemmelser, undlader at foretage underretning som angivet i § 19 d, stk. 3, og § 35, undlader at afgive erklæring, foretage registrering, indberetning eller afhændelse som angivet i §§ 37 og 37 a.

Det følger af § 88, stk. 1, at i regler, som udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelserne i eller vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne.

2.7.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det, at enkelte sanktionsbestemmelser i lov om elforsyning præciseres og gøres nemmere at læse.

Energistyrelsen er blevet opmærksom på, at flere bestemmelser ikke er tilstrækkelig tydelige. Derfor foreslås bestemmelserne ændret, så der ikke kan opstå tilfælde med fortolkningstvivel vedrørende sanktionsbestemmelsernes rækkevidde. Derudover ønskes en enkelt bestemmelse formuleret i tråd med Energi-styrelsens øvrige lovgivning, således at lovgivningen bliver mere klar og læsevenlig.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører dels direkte udgifter for statskassen til tilskud og administration af støtteordningerne og dels et provenutab i det omfang, der fortrænges afgiftsbelagte fossile brændsler.

Støtte til de anlæg, som ikke har afskrevet deres investering, og som derfor fortsætter på den nuværende støttesats jf. § 45 a, vil ikke medføre nye statslige udgifter. Støtteordningen PSO-finansieres således fortsat. Det bemærkes imidlertid, at PSO-afgiften er under udfasning frem mod den 1. januar 2022, hvor afgiften vil være afskaffet, hvorefter PSO-udgifterne finansieres fuldt ud over finansloven. Frem mod udgangen af 2021 vil PSO-finansieringen af støtteordningen således blive løbende reduceret og erstattet af finanslovsfinansiering, og fra 2022 og frem vil ordningen være fuldt ud finanslovsfinansieret, jf. Aftale mellem den daværende regering (Venstre), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om afskaffelse af PSO-afgiften af november 2016.

Der forventes støtteudgifter til den nye ordning for afskrevne anlæg jf. § 45 b. Disse udgifter afholdes på finansloven.

Det skal bemærkes, at udgiftsniveauet for støtte til elproduktion ved afbrænding af biomasse samlet set ligger lavere end udgifterne ved de nuværende støtteordninger i lovens §§ 45 og 46, som bortfalder.

Præciseringen af sanktionsbestemmelserne forventes ikke at have nogen økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget medfører administrative konsekvenser for staten som følge af, at det foreslås, at energi-, forsynings- og klimaministeren skal meddele tilsagn om støtte til anlæg, som efter den 1. april 2019 ikke har opnået støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den væsentligste del af deres investeringer i biomasseanlægget, og derfor kan fortsætte med at modtage den nuværende støttesats på 15 øre pr. kWh. Disse anlæg skal ansøge om tilsagn om pristillæg til elproduktionen fra afbrænding af biomasse og modtage tilsagn herom inden den 1. april 2019. Der er ikke i den nuværende lovgivning regler om ansøgningsprocedure, hvorfor der vil være tale om nye udgifter til administration.

Der foreslås med lovforslaget også, at der indføres en ny støtteordning for de anlæg, der allerede har modtaget støtte til biomassebaseret elproduktion i 15 eller 20 år, eller som ikke har foretaget investering for, at kunne producere elektricitet ved afbrænding af biomasse, og som derfor ikke kan fortsætte med at modtage tilskud under den nuværende støtteordning. Disse anlæg skal ansøge om tilsagn om pristillæg svarende til meromkostningen ved fortsat anvendelse af biomasse som brændsel i forhold til en sammenlignelig fossil reference. Der kan meddeles tilsagn for en 4-årig periode, hvorefter der igen skal søges om tilsagn. Administrationen af denne støtteordning medfører direkte administrative udgifter for statskassen.

Administrationen af støtteordningerne forventes delegeret fra energi-, forsynings- og klimaministeren til

Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 1090 af 25. september 2017 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

Lovforslaget indeholder endvidere administrative og it-relaterede driftsomkostninger, idet det planlægges, at der etableres en selvbetjeningsportal for ansøgning og administration af tilskud til vedvarende energi.

Endelig foreslås indsat generelle digitaliseringsbestemmelser i lovforslaget, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtmæssig digital kommunikation mellem myndigheder og borgere/virksomheder indenfor VE-lovens og elforsyningslovens område.

Bemyndigelserne er en gennemførelse af princip 2 i den politiske aftale om digitaliseringsklar lovgivning.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning er iagttaget. For så vidt angår princippet om muliggørelse af automatisk sagsbehandling ift. selvbetjeningsportalen for ansøgning og administration af tilskud til vedvarende energi, er det vurderet, at dette endnu ikke vil være muligt, da der stadig vil være behov for helhedsvurderinger, der er baseret på skøn, herunder statsstøtteretlige vurderinger.

For så vidt princippet om sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data og tryk og sikker datahåndtering – søges dette overholdt. Den planlagte selvbetjeningsportal vil trække på allerede tilgængelige data, som kan lette sagsbehandlingen. Databeskyttelseslovgivningen vil ligeledes blive indtænkt i selvbetjeningsløsningen.

Princippet om forebyggelse af snyd og fejl er overholdt, da der er eksisterende hjemler i VE-loven, som sikrer, at der kan føres kontrol med udbetaling af støtte og hjemler til validering af oplysninger. Der vil blive taget stilling til, hvorvidt dette med fordel kan integreres i selvbetjeningsløsningen.

Det vurderes, at forslaget ikke er forbundet med væsentlige it-relaterede risici.

Præciseringen af sanktionsbestemmelserne forventes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige.

Der er ingen implementeringsomkostninger for kommuner eller regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget indebærer, at den gældende støtteordning til elproduktion fra afbrænding af biomasse kan fortsætte i form af en overgangsordning efter den formelle udløb af statsstøttegodkendelsen (N359/2009) den 1. april 2019. Overgangsordningen muliggør, at anlægsejere, som ikke har opnået støtte til at afskrive hele eller væsentlige dele af deres anlægsinvesteringer i biomasseanlægget inden den 1. april 2019, vil fortsætte på samme støtteniveau som efter den nugældende støtteordning.

Det vurderes derfor, at indførslen af en overgangsordning i lovforslaget isoleret set vil have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, da det nuværende støtteniveau kan bevares for en stor gruppe virksomheder i en årrække.

Den foreslåede nye støtteordning til elproduktion fra afbrænding af biomasse, hvor virksomhederne kan få dækket meromkostningen ved at producere elektricitet fra afbrænding af biomasse i forhold til en sammenlignelig fossil reference i lovforslaget, vurderes isoleret set at have positive økonomiske konsekvenser for disse virksomheder.

Det vurderes samtidigt, at udløbet af statsstøttegodkendelsen og den nødvendige udfasning af de gælden-

de støtteordninger, vil kunne medføre negative økonomiske konsekvenser for de anlæg, som ikke kan fortsætte med at få 15 øre pr. kWh. Dette er en konsekvens af udløbet af statsstøttegodkendelsen og ikke af lovforslaget.

Ændringerne af de nugældende støtteordninger vil have afledte økonomiske konsekvenser for nogle erhvervsdrivende varmemeforbrugere, hvor eksisterende kraftværker efter 1. april 2019 ikke kan opretholde den nuværende støttesats på 15 øre pr. kWh. Konsekvenserne vil afhænge af lokale forhold. I nogle områder vil varmeprisen ikke blive påvirket, da varmeprisen er fastlåst i varmekontrakter. I andre områder, vil der være mulighed for forhandling af varmeprisen på baggrund af ændringen i støtteniveau, og her må varmeprisen forventes at blive påvirket. Endeligt vil ændring i støtteniveau for de forbrugerejede decentrale kraftvarmeværker slå fuldt igennem i varmeprisen.

I forlængelse af ovenstående vurderes det, at lovforslaget som indfører overgangsordningen og den nye støtteordning isoleret set vil medføre positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Bortfald af tilsagn om tilskud til biogas til procesformål i virksomheder, salg af biogas til transport og anvendelse af biogas til varmeformål, som ikke er udnyttet indenfor 2 år, efter at tilsagn er meddelt, indførelsen af pligtmæssig digital kommunikation og præciseringen af sanktionsbestemmelserne forventes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget forventes at have administrative konsekvenser for de virksomheder, som i dag modtager tilskud under den nuværende tilskudsordning til elproduktion produceret ved afbrænding af biomasse (statsstøttesag N359/2008). Det skyldes, at disse virksomheder inden den 17. februar 2019 skal ansøge om tilsagn om fortsat, at kunne modtage tilskud.

Det foreslås endvidere, at der indføres bemyndigelse til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om kontrol og indberetning fra de virksomheder, der vil modtage tilskud til elproduktion fra afbrænding af biomasse. Disse administrative regler vil medføre mindre løbende omkostninger for de virksomheder, som modtager tilskud.

Der foreslås indsat bestemmelser i lovforslaget, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtmæssig digital kommunikation indenfor VE-lovens samt elforsyningslovens anvendelsesområde. Da størstedelen af kommunikationen med virksomheder allerede i dag sker digitalt, vurderes bestemmelserne ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

I forhold til principperne om agil erhvervsrettet regulering, herunder princip 5 om brugervenlig digitalisering, vil den kommende digitale udmøntning af energi-, forsyning- og klimaministerens bemyndigelse i VE-loven og elforsyningsloven sikre brugervenlige og effektive løsninger, hvor branchen og alle de relevante interessenter inddrages. Det vurderes desuden, at de 4 andre principper om agil erhvervsrettet regulering ikke har betydning for lovforslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Der foreslås indsat bestemmelser i lovforslaget, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtmæssig digital kommunikation indenfor VE-lovens samt elforsyningslovens anvendelsesområde. Da en del af kommunikationen med borgere indenfor VE-området, foregår via brev o.l., vil lovforslaget have

omstillingsmæssige konsekvenser for borgere i det omfang, at bemyndigelsesbestemmelserne udnyttes fuldt ud. Hvis særlige forhold gør sig gældende, vil borgeren dog kunne ansøge mv. på anden vis. Dette gælder f.eks. ift. borgere, der savner digitale kompetencer. På elforsyningslovens område vurderes der ikke at blive administrative konsekvenser, da korrespondancen med borgerne allerede i dag foregår digitalt.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget vil have positive miljømæssige konsekvenser.

Overgangsordningen som sikrer, at anlægsejere, som ikke har opnået støtte til at afskrive hele eller væsentlige dele af deres anlægsinvestering i biomasseanlægget inden den 1. april 2019, vil fortsætte på samme støtteniveau efter den nugældende støtteordning, vil fastholde incitamentet til biomasseanvendelse på disse anlæg.

Ved indførelse af en ny støtteordning sikres det endvidere, at der fortsat er incitament til at eksisterende anlæg, der ikke kan fortsætte på den nugældende støtteordning, fortsat producerer elektricitet fra afbrænding af biomasse, idet meromkostningen ved at anvende biomasse i forhold til en fossil reference dækkes af den kommende støtteordning.

Den fortsatte anvendelse af biomasse til elproduktion vil reducere CO₂-udledningen, idet elproduktionen baseret på biomasse i et vist omfang vil fortrænge et fossilt alternativ.

Det vurderes derfor, at lovforslaget isoleret set vil føre til, at der anvendes mere biomasse til elproduktion, som har positive miljømæssige konsekvenser i form af en reduktion af CO₂-udledningen og dermed drivhuseffekten.

Endelige vurderes den samlede miljømæssige konsekvens af både udløb og af den hidtidige støtteordning som følge af statsstøttegodkendelsen, og konsekvenser af, at tiltagene i lovforslaget fortsat sikrer det fremtidige grundlag for den økonomiske støtte til elproduktion fra afbrænding, er, at der ikke forventes ændringer i udledningen af drivhusgasser.

7. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget sikres det, at der fortsat kan ske udbetaling af støtte til anlæg, som omfattes af den gældende støtteordning for elproduktion baseret på biomassebrændsel, inden udløbet af den nugældende statsstøttegodkendelse (N359/2008) den 1. april 2019.

Europa-Kommissionen, som har statsstøttegodkendt den nuværende støtteordning, har tilkendegivet, at der efter den 1. april 2019 fortsat kan udbetales tilskud under den nugældende statsstøttegodkendelse for de eksisterende støttemodtagere, som ikke har opnået støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den væsentligste del af deres anlægsinvesteringer i biomasseanlægget. Dette forudsætter dog, at der inden den 1. april 2019 er sket en præcisering af loven, som fastsætter en fast tidsbegrænsning for, hvor længe støttemodtagerne må modtage støtte i medfør af ordningen. Denne periode skal afspejle afskrivningsperioden for denne type anlæg. Der kan derfor ikke fastsættes en støtteperiode, som udstrækkes længere end den maksimale afskrivningsperiode for biomasseanlæg. Der skal på dette grundlag træffes afgørelse om tilsagn om støtte for hvert enkelt anlæg inden udløbet af statsstøttegodkendelsen den 1. april 2019, som fastsætter, hvor lang en periode de enkelte nuværende støttemodtagere, kan fortsætte med at modtage den nuværende støttesats i medfør af ordningen.

Som konsekvens af udløbet af statsstøttegodkendelsen vil de gældende bestemmelser i VE-lovens §§ 45 og 46 blive ophævet med virkning fra den 1. april 2019, så der herefter ikke kan optages nye støttemodta-

gere på disse støtteordninger. Af lovtekniske og ansøgningsmæssige grunde foreslås udfasningen af de gældende biomassestøtteordninger indsat i loven som en ny § 45 a, da bestemmelsen skal have virkning fra den 1. januar 2019 af hensyn til den forestående ansøgnings- og tilsagnsproces, der som forudsætning for at blive omfattet af udfasningsperioden skal finde sted i perioden fra og med den 1. januar 2019 og til og med den 31. marts 2019, og fordi bestemmelsen forventes at danne hjemmel for støtteudbetalinger frem til 2039. På denne måde kan de nye regler i § 45 a gælde parallelt med den gældende § 45, som giver ret til støtte frem til den 1. april 2019.

Den foreslåede nye støtteordning for elektricitet produceret på de anlæg, der ikke kan modtage tilsagn om pristillæg for produceret elektricitet efter udfasningsordningen i § 45 a, eller hvis støtteperiode efter § 45 a, stk. 2-4, udløber, er omfattet af EU's statsstøtteregler, og skal derfor godkendes af Europa-Kommissionen efter Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01). Det foreslås derfor, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ordningens ikrafttræden. Støtteordningen vil således først kunne træde i kraft når, og i det omfang, at Europa-Kommissionen godkender ordningen.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 3. juli 2018 til den 14. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Ankenævnet på Energiområdet, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Applia, Biofos A/S, Bornholms Energi og Forsyning, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Branchen Forbrugerelektronik, Bryggeriforeningen, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggeskadefonden, Circle K A/S, CO-industri, Copenhagen Merchants, DANAK (Den Danske Akkrediteringsfond), DANICA RESOURCES APS, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danmarks Vindmølleforening, Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Distribution, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Geotermi Aps, Dansk Miljøteknologi, Dansk Shell A/S, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Dansk Ventilation, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, De frie Energiselskaber, DEA Deutsche Erdoel AG, Debra – Energibranchen, DELTA Dansk Elektronik, Det Økologiske Råd, DI – Organisation for erhvervslivet, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myndighedsbetjening, Domstolsstyrelsen, DØRS – Det Økonomiske Råds Sekretariat, E. ON Danmark A/S, Energiforbrugeren, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Eniig, Eurowind Energy A/S, EWE Energie AG, Energinet, Fagligt Fælles Forbund (3F), Finansrådet, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Forsyningstilsynet, Frederiksberg Kommune, FSR Danske revisorer, Green Network, Greenpeace, GreenTech Advisor, GreenWays, GTS (Godkendt Teknologisk service), Grønlands Selvstyre, Havarikommissionen, Hess ApS, HMN Naturgas, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, IT-Branchen, Kalk- og Teglværksforeningen (bygitegl.dk), Kamstrup A/S, Kjærgaard A/S, KL – Center for Intern Økonomi og Administration, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorga-

nisation i Danmark), Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune – Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, LCA Center, Miljøpartiet De Grønne, Molio – byggeriets videntcenter, Mærsk Drilling, Mærsk Olie og Gas A/S, Maabjerg Energy Center – MEC, NEAS Energy A/S, NGF Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, Nordsøenheden, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, Partnerskabet for Brint og Brændselsceller, Plastindustrien, Realkreditforeningen, Reel Energi Oplysning (REO), Rigsrevisionen, SE, SEAS-NVE, SMVdanmark, Solar Elements A/S, Solar Lightning Consultants ApS, Solenergi Danmark A/S, Spyker Energy ApS, Statens ByggeforskningsInstitut, Statoil Refining Denmark A/S, Syd Energi, Tekniq, Teknologisk Institut, TREFOR, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Vestas Wind systems A/S, Vindenergi Danmark, Wintershall Nordsø B. V., WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Ørsted A/S, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen.	Lovforslaget medfører direkte udgifter for statskassen til tilskud og administration af støtteordningerne og dels et provenutab i det omfang, der fortrænges afgiftsbelagte fossile brændsler. Der forventes støtteudgifter til den nye ordning for afskrevne anlæg jf. forslaget til § 45 b. Disse tilskudsudgifter afholdes på finansloven.
Implementeringskonsekvenser for det offentlige	Ingen.	Lovforslaget medfører administrative konsekvenser for staten til administrationen af de foreslåede støtteordninger i lovforslagets §§ 45 a-b. Administrationen af støtteordningerne forventes delegeret fra energi-, forsynings- og klimaministeren til Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 1090 af 25. september 2017

		om Energistyrelsens opgaver og beføjelser. Lovforslaget indeholder endvidere administrative og it-relaterede driftsomkostninger, idet det planlægges, at der etableres en selvbetjeningsportal for ansøgning og administration af tilskud til vedvarende energi. Endelig foreslås indsat generelle digitaliseringsbestemmelser i lovforslaget, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtmæssig digital kommunikation mellem myndigheder og borgere/virksomheder indenfor VE-lovens og elforsyningslovens område.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Det vurderes at indførslen af en overgangsordning i lovforslaget, som sikrer at anlæg som ikke er afskrevet i forhold til støtteordningen inden den 1. april 2019, vil kunne fortsætte på samme støtteniveau som efter den nugældende støtteordning, samt indførsel af en driftsstøtteordning til de anlæg som ikke kan omfattes af overgangsordningen, isoleret set vil have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Lovforslaget vil derfor have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Dette skal dog ses i lyset af udløbet af statsstøttegodkendelsen, som vil have negative økonomiske konsekvenser.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget forventes at have administrative konsekvenser for de virksomheder, som

		inden den 17. februar 2019 skal ansøge om tilsagn om fortsat, at kunne modtage tilskud, jf. lovforslagets § 45 a. Der foreslås indført administrative regler om kontrol og indberetning med de foreslåede støttordninger, som vil medføre mindre løbende omkostninger for de virksomheder, som modtager tilskud. Der foreslås indsat bestemmelser i lovforslaget, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtsmæssig digital kommunikation indenfor VE-lovens samt elforsyningslovens anvendelsesområde. Da størstedelen af kommunikationen med virksomheder allerede i dag sker digitalt, vurderes bestemmelserne ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Der foreslås indsat bestemmelser i lovforslaget, der muliggør, at der kan fastsættes nærmere regler om pligtsmæssig digital kommunikation indenfor VE-lovens samt elforsyningslovens anvendelsesområde. Da en del af kommunikationen med borgere indenfor VE-området, foregår via brev o.l., vil lovforslaget have omstillingsmæssige konsekvenser for borgere i det omfang, at bemyndigelsesbestemmelserne udnyttes fuldt ud. Hvis særlige forhold gør sig gældende, vil borgeren dog kunne ansøge mv. på anden vis. Dette gælder f.eks. ift. borgere, der savner

		digitale kompetencer. På elforsyningslovens område vurderes der ikke at blive administrative konsekvenser, da korrespondancen med borgerne allerede i dag foregår digitalt.
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget vil have positive miljømæssige konsekvenser. Den fortsatte anvendelse af biomasse til elproduktionen reducerer CO₂-udledningen, idet elproduktionen i et vist omfang vil fortrænge et fossilt alternativ. Det vurderes derfor, at lovforslaget isoleret set vil føre til, at der anvendes mere biomasse til elproduktion, som har positive miljømæssige konsekvenser i form af en reduktion af CO₂-udledningen og dermed drivhuseffekten. Det skal dog ses i lyset af, at udløbet af statsstøttegodkendelsen vil føre til øget udledning, så den samlede effekt af lovforslag og udløb af statsstøttegodkendelse er en uændret udledning.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget sikres det, at der fortsat kan ske udbetaling af støtte til anlæg, som omfattes af den gældende støtteordning for elproduktion baseret på biomassebrændsel inden udløbet af den nugældende statsstøttegodkendelses (N359/2008) den 1. april 2019. Europa-Kommissionen, som har statsstøttegodkendt den nuværende støtteordning, har tilkendegivet, at der efter den 1. april 2019 fortsat kan udbetales tilskud under den nugældende statsstøttegodkendelse for de eksisterende støttemodtagere, som ikke har opnået støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den væsentligste del af deres anlægsinvesteringer i biomasseanlægget. Dette forudsætter dog, at der inden den 1. april 2019 er sket en præcisering af loven,	

	som fastsætter en klar tidsbegrænsning for, hvor længe støttemodtagerne må modtage støtte i medfør af ordningen. Denne periode skal afspejle afskrivningsperioden for denne type anlæg. Der kan derfor ikke fastsættes en støtteperiode, som udstrækkes længere end den maksimale afskrivningsperiode for biomasseanlæg. Der skal på dette grundlag træffes afgørelse om tilsagn om støtte for hvert enkelt anlæg inden udløbet af statsstøttegodkendelsen den 1. april 2019, som fastsætter hvor lang en periode de enkelte nuværende støttemodtagere, kan fortsætte med at modtage den nuværende støttesats i medfør af ordningen. Som konsekvens af udløbet af statsstøttegodkendelsen vil den gældende § 45 i VE-loven blive ophævet med virkning fra den 1. april 2019, og den gældende § 46 vil ligeledes blive ophævet med virkning fra 1. april 2019, så der herefter ikke kan optages nye støttemodtagere på støtteordningerne. Af lovtekniske og ansøgningsmæssige grunde foreslås udfasningen af den gældende biomassestøtteordning indsat i loven som en ny § 45 a, da bestemmelsen skal have virkning fra den 1. januar 2019 af hensyn til den forestående ansøgnings- og tilsagnsproces for at blive omfattet af udfasningsperioden. På denne måde kan de nye regler i § 45 a gælde parallelt med den gældende § 45, som giver ret til støtte frem til den 1. april 2019. Den foreslåede nye støtteordning til de anlæg, der allerede har modtaget støtte til biomassebaseret elproduktion i 15 eller 20 år, eller som ikke har foretaget investering for, at kunne producere elektricitet ved afbrænding af biomasse, er omfattet af EU's statsstøtteregler, og skal derfor godkendes af Europa-Kommissionen efter Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01). Det foreslås derfor, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ordningens ikrafttræden. Støtteordningen vil således først kunne træde i kraft når, og i det omfang, at Europa-Kommissionen godkender ordningen.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

§ 5 i lov om fremme af vedvarende energi (VE-loven) indeholder en række definitioner. § 5, nr. 2, indeholder en definition af begrebet "biomasse".

Den gældende definition på biomasse blev indsat i VE-lovens § 5 med lov nr. 1392 af 27. december 2008, hvor alle de daværende regler om vedvarende energi blev samlet i en ny lov om fremme af vedvarende energi (VE-loven).

Den gældende definition af begrebet "biomasse" blev indsat i VE-lovens § 5 i 2008 ved lov nr. 1392 af 27. december 2008, hvor alle de daværende regler om vedvarende energi blev samlet i VE-loven. Definitionen af biomasse i VE-loven afgrænser, hvilke typer biomasse der kan anvendes til støtteberettiget energiproduktion. Den gældende bestemmelse i VE-lovens § 5, nr. 2, definerer begrebet "biomasse" som materiale, som defineres som biomasseaffald i medfør af miljøbeskyttelsesloven. Miljø- og fødevareministeren har indsat en definition på biomasseaffald i bilag 1 til bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald.

Begrebet biomasse anvendes i følgende bestemmelser i VE-loven, der omhandler støtte til forskellig anvendelse af biomasse til energiproduktion herunder § 43 a om elektricitet fra forgasning af biomasse, §§ 44-47 om elektricitet produceret fra forskellige anlæg, der anvender biomasse. Definitionen på "biomasse" har ligeledes betydning for de fælles bestemmelser om administration m.v. for tilskud, der er fastsat i §§ 50 og 50 a.

Begrebet biomasse i VE-lovens forstand svarer til det, der i regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven defineres som biomasseaffald. Biomasse eller biomasseaffald er eksempelvis rent træ (herunder spåner og savsmuld), træaffald fra produktion og bearbejdning af rent, limet træ, halm, kerner og sten fra frugter og bær og frugtrester m.v. Derimod er organisk affald fra eksempelvis husholdninger eller virksomheder (industriaffald) ikke omfattet af begrebet biomasse i hverken VE-loven eller miljøbeskyttelseslovens forstand.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 5, nr. 2, at "biomasse" er materiale, som fremgår af bilag 1. Den foreslåede nyaffattelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 22, om indsættelse af bilag 1 i VE-loven.

Nyaffattelsen af § 5, nr. 2, indebærer således, at der fremfor den nuværende henvisning til regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven henvises til et nyt bilag til loven, hvor listen over støtteberettiget biomasse fremgår.

Den foreslåede indsættelse i loven af listen over materiale, der defineres som biomasse, vil ikke medføre ændringer i den praksis for udbetaling af støtte, herunder for kredsen af støtteberettigede modtagere af støtte til biomassebaseret energiproduktion. Det skyldes, at den liste over biomasseaffald, der fremgår af bilag 1 til bekendtgørelse nr. 84 af 26. januar 2016 om biomasseaffald, indsættes i uændret form som et bilag til VE-loven.

Det har i forbindelse med administrationen af støtteordningerne til vedvarende energi fra biomasse vist sig hensigtsmæssigt, at virksomheder, der producerer eller påtænker at producere energi på grundlag af biomasse, direkte i loven kan se, hvorvidt den pågældende type biomasse er omfattet af lovens støtteordninger til biomasse og dermed, hvorvidt virksomheden er berettiget til støtte.

Til nr. 2

Der kan efter VE-lovens §§ 43 b-43 d ydes tilskud til salg af biogas til transport, brug af biogas til procesformål i virksomheder og brug af biogas til varmeproduktion. Tilskud til biogas til transport, biogas til procesformål i virksomheder og biogas til varmeproduktion er i alle tilfælde betinget af, at Energistyrelsen, som administrerer støtteordningerne, har givet tilsagn om tilskud, inden der indgås ubetinget aftale om at købe biogas, eller inden der iværksættes egenproduktion af biogas til det støtteberettigede formål.

§§ 43 b-43 d blev oprindeligt indsat i VE-loven ved lov nr. 576 af 18. juni 2012 om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk som opfølgning på Energiaftalen af 22. marts 2012.

Bestemmelserne i §§ 43 b-43 d er senere ændret og nyaffattet ved lov nr. 900 af 4. juli 2012 og lov nr. 629 af 6. juni 2016.

§§ 43 b-43 d trådte i kraft den 1. juli 2016.

Støtteordningerne til biogas til transport, procesformål i virksomheder og varmeproduktion indebærer elementer af statsstøtte, hvorfor støtteordningerne er godkendt af Europa-Kommissionen, jf. statsstøttesag SA. 36659 (2013/N) - støtte til alle former for biogasanvendelse B. Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningerne for en 10-årig periode fra den 1. juli 2016 til den 1. juli 2026.

Det er efter Europa-Kommissionens godkendelse et krav, at udbetaling af støtte har den fornødne tilskyndelsesvirkning, hvilket vil sige, at støtten medvirker til en adfærdsændring hos støttemodtagerne, som ikke ville være sket, uden støttemodtagerne havde modtaget støtten. Det følger derfor af §§ 43 b, stk. 6, 43 c, stk. 5 og 43 d, stk. 3, at energi-, forsynings- og klimaministeren skal give tilsagn om tilskud, før tilskudsmodtageren indgår ubetinget aftale om køb af biogas eller iværksætter egenproduktion af biogas til det støtteberettigede formål, og at det i den forbindelse kontrolleres og bekræftes, at der er den fornødne tilskyndelsesvirkning. Herved sikres det også, at støtteberettigede aktiviteter ikke påbegyndes i tillid til en støtte, som alligevel ikke kan opnås.

Når der er meddelt tilsagn om tilskud, har den, der har opnået tilsagnet, et retskrav på at modtage tilskud under forudsætning af at krav i tilsagnet og administrative regler til at modtage tilskud opfyldes. Der er ikke i loven indsat en frist for, hvornår tilsagnet skal være udnyttet.

Det er et led i Energiaftale af 29. juni 2018, at de eksisterende støtteordninger til anvendelse af biogas lukkes for nye støttemodtagere fra 2020. Regeringen forventer på et senere tidspunkt at fremsætte lovforslag, som lukker de eksisterende støtteordninger til anvendelse af biogas for nye støttemodtagere fra 2020.

Kravet om, at der skal ansøges om tilsagn om tilskud, før tilskudsmodtageren indgår ubetinget aftale om køb af biogas eller iværksætter egenproduktion af biogas til det støtteberettigede formål, betyder, at der går en periode mellem, at der meddeles tilsagn om tilskud, og til tilskudsmodtageren begynder at anvende biogas til et støtteberettiget formål, og derfor begynder at modtage støtte. Der er derfor risiko for, at der meddeles tilsagn om tilskud, som først udnyttes efter 2020.

Dette lovforslag understøtter intentionen om at lukke de eksisterende støtteordninger til anvendelse af biogas fra 2020, ved at tilsagn om tilskud til biogas til procesformål i virksomheder, salg af biogas til transport og anvendelse af biogas til varmeformål, som er meddelt efter den 1. januar 2019, skal være udnyttet indenfor 2 år efter tilsagnet er meddelt, ellers bortfalder tilsagnet om tilskud. På denne måde sikres det, at der ikke gives tilsagn om tilskud på de eksisterende støtteordninger, som først udnyttes længe efter at støtteordningerne er lukket for nye støttemodtagere.

Det følger af de foreslåede bestemmelser i § 43 b, stk. 6, 2. pkt., § 43 c, stk. 5, 2. pkt., og § 43 d, stk. 3, 2. pkt., at tilsagn om tilskud, som er meddelt efter den 1. januar 2019, og som ikke er udnyttet inden 2 år efter, at tilsagnet er meddelt, bortfalder.

Det sikres med en 2-årig periode, at der er den fornødne tid til, at de tilskudsmodtagere, som opnår tilsagn om tilskud efter den 1. januar 2019, kan indgå de aftaler om køb af biogas eller iværksætte egenproduktion af biogas, som er nødvendige for at påbegynde den støtteberettigede anvendelse af biogas til transport, procesformål i virksomheder eller varmeformål, og dermed udnytte tilsagnet.

Tilsagn om tilskud, der er meddelt inden den 1. januar 2019, vil ikke blive omfattet af kravet om, at de skal være udnyttet indenfor 2 år efter, at de er meddelt.

De foreslåede bestemmelser medfører, at tilsagn om tilskud til anvendelse af biogas til transport, procesformål i virksomheder og varmeformål, som meddeles den 1. januar 2019 eller senere, udløber efter 2 år.

Til nr. 3

Der kan efter gældende ret ydes støtte til elproduktion fra afbrænding af biomasse med hjemmel i § 45, hvorefter der ydes et pristillæg på 15 øre pr. kWh. Støtteordningen omfatter ca. 35 anlæg. Støtteordningen indeholder elementer af statsstøtte og er godkendt i 2009 af Europa-Kommissionen under sagsnummer N 359/2008. Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningen for en periode på 10 år fra den 1. april 2009 til den 1. april 2019.

Der ydes endvidere et pristillæg til elproduktion fra afbrænding af biomasse i 10 år fra idriftsættelse efter § 46, stk. 2. Pristillægget ydes i dag alene til et enkelt anlæg. Pristillægget er fastsat således, at dette og den efter § 51, stk. 2, nr. 1, fastsatte markedspris tilsammen udgør 30 øre pr. kWh. Der ydes tillige efter bestemmelsens stk. 2, nr. 3, et pristillæg på 10 øre pr. kWh. Dette pristillæg er ligesom støtteordningen i § 45 godkendt af Europa-Kommissionen under sagsnummer N359/2008. Det eneste anlæg, som stadig er berettiget til pristillægget i § 46, stk. 2, modtager dette tilskud til udgangen af juli 2019, hvor anlægget har været i drift i 10 år, og derfor ikke længere kan modtage pristillægget.

Tilskud efter §§ 45 og 46 ydes til elproduktion, der stammer fra afbrænding af biomasse, uanset hvilken type el-producerende anlæg, der er tale om. Alle anlæg, der producerer elektricitet ved afbrænding af biomasse, er kraftvarmeværker. I Danmark produceres elektricitet fra afbrænding af biomasse hovedsageligt fra træpiller, træflis og halm.

Det foreslås, at §§ 45 og 46 ophæves. Det foreslås, at ophævelsen træder i kraft den 1. april 2019, jf. lovforslagets § 3, stk. 2. Anlæg, som modtager støtte efter VE-lovens § 46, stk. 2, vil efter forslaget dog fortsat kunne modtage dette pristillæg frem til udgangen af juli 2019, jf. lovforslagets § 3, stk. 4.

Det sikres ved at ophæve §§ 45 og 46 med virkning fra den 1. april 2019, og at der ikke kan optages nye støttemodtagere på støtteordningerne fra den 1. april 2019, hvor statsstøttegodkendelsen formelt udløber, jf. nærmere herom i afsnit 1.2. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ophævelse af VE-lovens §§ 45 og 46 indebærer, at der for elektricitet produceret på eksisterende ikke-afskrevne biomasseanlæg fra og med den 1. april 2019 ikke længere vil ydes pristillæg på 15 øre pr. kWh efter § 45 og pristillæggene efter § 46. Ophævelsen skal dog ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i VE-lovens § 45 a, der indfører en tidsbegrænset støtteordning for eksisterende ikke-afskrevne anlæg, som giver disse anlæg mulighed for i en overgangsperiode fortsat at modtage pristillæg på 15 øre pr. kWh. Ifølge den foreslåede § 45 a vil perioden, hvor anlæggene modtager pristillæg på 15 øre pr. kWh, blive begrænset svarende til en afskrivningsperiode på 20 år for anlæg etableret som biomasseanlæg eller multibrændselsanlæg og 15 år for anlæg, som er ombygget

til biomasseanvendelse. Støtteperioden kan forlænges for anlæg, som har foretaget reinvesteringer i anlægget, og som ikke er fuldt afskrevet, når støtteperioden på 15 eller 20 år er udløbet, jf. forslaget til § 45 a, stk. 4.

De eksisterende støttemodtagere vil herefter i det omfang, de opfylder betingelserne, kunne blive omfattet af enten støtteordningen for elektricitet produceret på eksisterende, ikke-afskrevne anlæg i § 45 a eller støtteordningen for elektricitet produceret på andre eksisterende anlæg i § 45 b. For en nærmere beskrivelse af disse ordninger henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, nedenfor.

Efter Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets opfattelse vil ophævelsen af de gældende støtteordninger i §§ 45 og 46 og indførelsen af den overgangsordning, der fremgår af forslaget til § 45 a, der indebærer, at ikke-afskrevne værker fortsætter med at modtage pristillæg på 15 øre pr. kWh i op til 15 år fra påbegyndelsen af levering af elektricitet til elforsyningsnettet for ombyggede anlæg og i op til 20 år fra påbegyndelsen af levering af elektricitet til elforsyningsnettet for nyetablerede anlæg med mulighed for at forlænge støtteperioden yderligere ved visse reinvesteringer foretaget efter den oprindelige anlægsinvestering, ikke i almindelighed indebære ekspropriation omfattet af grundlovens § 73.

Uanset det anførte kan det efter Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets opfattelse imidlertid ikke på forhånd udelukkes, at ophævelsen af den gældende § 45 vil kunne få karakter af et ekspropriativt indgreb i forhold til konkrete ikke-afskrevne anlæg, herunder hvis ophævelsen vil ramme det pågældende værk atypisk hårdt.

Det vil bero på en konkret vurdering, om der i det enkelte tilfælde foreligger ekspropriation. Er indgrebet ekspropriativt, vil den pågældende have krav på erstatning i medfør af grundlovens § 73. Kravet på erstatning må i mangel af enighed rejses ved domstolene.

Til nr. 4

§ 45 a.

Den foreslåede bestemmelse i § 45 a er ny.

Der ydes i dag støtte til elproduktion fra afbrænding af biomasse med hjemmel i § 45, hvorefter der ydes et pristillæg på 15 øre pr. kWh. Støtteordningen omfatter ca. 35 anlæg. Støtteordningen indeholder elementer af statsstøtte, og er godkendt i 2009 af Europa-Kommissionen under sagsnummer N 359/2008. Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningen for en periode på 10 år fra den 1. april 2009 til den 1. april 2019.

Der ydes endvidere et pristillæg til elproduktion fra afbrænding af biomasse i 10 år fra idriftsætning efter § 46, stk. 2. Pristillægget ydes i dag alene til et enkelt anlæg. Pristillægget er fastsat således, at dette og den efter § 51, stk. 2, nr. 1, fastsatte markedspris tilsammen udgør 30 øre pr. kWh. Der ydes tillige efter bestemmelsens stk. 2, nr. 3, et pristillæg på 10 øre pr. kWh. Dette pristillæg er ligesom støtteordningen i § 45 godkendt af Europa-Kommissionen under sagsnummer N359/2008. Det eneste anlæg, som stadig er berettiget til pristillægget i § 46, stk. 2, modtager dette tilskud til udgangen af juli 2019, hvor anlægget har været i drift i 10 år, og derfor ikke længere kan modtage pristillægget.

Tilskuddene i de gældende §§ 45 og 46 ydes til den elproduktion, der stammer fra afbrænding af biomasse, uanset hvilken type el-producerende anlæg, der er tale om. Alle anlæg der producerer elektricitet ved afbrænding af biomasse er kraftvarmeverker. Elektricitet produceret ved afbrænding af biomasse sker i Danmark hovedsageligt fra træpiller, træflis og halm.

Elproduktion fra afbrænding af biomasse kræver direkte væsentlige investeringer i enten anlæg af et

nyt biomasseanlæg eller direkte væsentlige investeringer i ombygning af et eksisterende anlæg, som anvender fossile brændsler. Derudover er anvendelse af biomasse som brændsel forbundet med højere driftsomkostninger end elproduktion baseret på fossile brændsler. De ekstraomkostninger er bl.a. udgifter til indkøb af biomasse, samt større vedligeholdelsesomkostninger end fossile anlæg. De eksisterende støtteordninger i §§ 45 og 46 har til formål at kompensere for disse ekstraomkostninger til investeringer og drift af biomasseanlæg.

De eksisterende anlæg har i forskellig grad, og på forskellige tidspunkter, foretaget investeringer med henblik på at kunne anvende biomasse til deres elproduktion. Et antal af de anlæg, der i dag modtager tilskud, har ikke opnået støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den væsentligste del af deres anlægsinvesteringer i biomasseanlægget, når statsstøttegodkendelsen for støtteordningen udløber den 1. april 2019. Der er risiko for, at disse anlæg ikke vil kunne fortsætte deres elproduktion, hvis støtteordningen blot blev lukket den 1. april 2019, når statsstøttegodkendelsen formelt udløber.

Europa-Kommissionen, som har statsstøttegodkendt den nuværende støtteordning, har tilkendegivet, at der efter den 1. april 2019 fortsat kan udbetales tilskud under den nugældende statsstøttegodkendelse for de eksisterende støttemodtagere, som ikke har fuldt afskrevet deres investering. Europa-Kommissionen har dog betinget denne udfasningsmulighed af, at der inden den 1. april 2019 er sket en præcisering af loven, som fastsætter en klar tidsafgrænsning for, hvor længe støttemodtagerne må modtage støtte i medfør af ordningen. Denne periode skal afspejle afskrivningsperioden for denne type anlæg. Der kan derfor ikke fastsættes en støtteperiode, som udstrækkes længere end den maksimale afskrivningsperiode for biomasseanlæg. Der skal på dette grundlag træffes afgørelse om tilsagn om støtte til hvert enkelt anlæg, inden udløbet af statsstøttegodkendelsen den 1. april 2019, som fastsætter, hvor lang en periode de enkelte nuværende støttemodtagere kan fortsætte med at modtage den nuværende støttesats i medfør af ordningen. Kun hvis disse betingelser er opfyldt, vil udbetaling af statsstøtte være lovlig, og Europa-Kommissionen kunne anse udbetalinger af støtte efter den 1. april 2019 for at være forenelige med den eksisterende godkendelse.

Der er ikke i VE-loven fastsat en sådan fast afgrænset periode eller regler om en sådan procedure.

Det foreslås derfor, at der med indsættelsen af en ny bestemmelse i § 45 a etableres nye støtteregler for de eksisterende ikke-afskrevne biomasseanlæg, der sikrer, at anlæggene kan fortsætte med at modtage den nuværende støttesats for den elproduktion, der sker efter den 1. april 2019.

De gældende bestemmelser i §§ 45 og 46 og den foreslåede § 45 a omhandler alle støtte på grundlag af samme statsstøttegodkendelse (N359/2008).

For anlæg, der producerer elektricitet fra afbrænding af biomasse efter den 1. april 2019, kan energi-, forsynings- og klimaministeren således meddele tilsagn om pristillæg, jf. *stk. 1*.

Af både lovtekniske og ansøgningsmæssige grunde foreslås § 45 a at træde i kraft 1. januar 2019, hvilket sker af hensyn til den forestående ansøgnings- og tilsagnsproces for at blive omfattet af udfasningsperioden. På denne måde kan de nye regler i § 45 a gælde parallelt med den gældende § 45, som giver ret til den nuværende støtte frem til den 1. april 2019. Der kan dog alene ydes støtte til den elproduktion der sker på anlæggene med hjemmel i § 45 a fra den 1. april 2019 til anlæggene omfattet af § 45 a. I tiden før den 1. april 2019 finder §§ 45 og 46 i stedet anvendelse. § 45 a er således en udfasning af støtteordningerne i lovens §§ 45 og 46.

Det følger af det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, at energi-, forsynings- og klimaministeren til og med den 31. marts 2019 kan meddele tilsagn om et pristillæg på 15 øre pr. kWh for elektricitet produceret på anlæg, der er ombygget til at producere biomasse. Der er tale om anlæg, der oprindeligt har anvendt fossile

brændsler, som eksempelvis kul, for at kunne producere elektricitet, og derefter på et senere tidspunkt er ombygget til at afbrænde biomasse, for at kunne producere elektricitet fra afbrænding af biomasse.

For at et anlæg kan betragtes som ombygget til elproduktion fra afbrænding af biomasse skal der være foretaget direkte, væsentlige og fysiske investeringer i ombygning af anlægget, for at gøre anlægget klar til at kunne producere elektricitet ved afbrænding af biomasse. Det er således ikke tilstrækkeligt, at der f.eks. er investeret i opbevaringsplads til biomasse eller interne transportfaciliteter. Der skal også være foretaget væsentlige ændringer af selve kraftvarmeværket, som eksempelvis installation af en ny kedel eller ombygning af en eksisterende kedel.

Det følger af det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, at det er en betingelse for at opnå tilsagn om pristillæg, at anlægget inden den 1. april 2019 er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet, jf. dog nedenfor til *stk. 7* om muligheden for at opnå dispensation fra dette krav. Baggrunden for betingelsen er, at det har været en del af grundlaget for Europa-Kommissionens godkendelse (sagsnummer N359/2008) af den gældende støtteordning i medfør af den gældende § 45, som § 45 a skal træde i stedet for, at der er leveret elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet. Som nævnt ovenfor udløber statsstøttegodkendelsen formelt den 1. april 2019, og efter denne dato kan kun eksisterende støttemodtagere omfattes af den foreslåede udfasningsordning. Dette sikres med den foreslåede betingelse om levering af elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet i *stk. 2, 2. pkt.*

Støtteperioden foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, fastsat til 15 år. Det betyder f.eks., at et anlæg, som har leveret første kWh elektricitet fra afbrænding af biomasse efter ombygning til biomasseanvendelse til elforsyningsnettet den 1. maj 2017, vil kunne få tilsagn om støtte frem til den 1. maj 2032. Støtteperioden er fastsat ud fra, at 15 år er den forventede levetid efter ombygning ifølge Energistyrelsens teknologikatalog. Hvis et anlæg er ombygget i flere etaper, således at kun en del af kapaciteten er ombygget i første etape, mens der ved senere yderligere ombygninger er sket en forøgelse af kapaciteten til produktion af elektricitet ved afbrænding af biomasse, regnes perioden fra første etape af konverteringen.

Perioden regnes fra den dato, hvor anlægget efter den pågældende ombygning, er begyndt at levere elektricitet til elforsyningsnettet, som stammer fra afbrænding af biomasse.

Det følger af det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.*, at energi-, forsynings- og klimaministeren til og med den 31. marts 2019 kan meddele tilsagn om et pristillæg på 15 øre pr. kWh for elektricitet produceret på anlæg, som oprindeligt er bygget som biomasseanlæg eller multibrændselsanlæg. Det betyder, at anlægget i sin tid er nyetableret med det formål at anvende biomasse som brændsel til elproduktionen, evt. sammen med andre brændsler som et multibrændselsanlæg. Det afgørende for vurderingen af om et anlæg er ombygget eller nyetableret, er, at anlægget ved direkte, væsentlige investeringer er konstrueret med henblik på at kunne anvende en andel af biomasse i elproduktionen. Et anlæg, hvor der f.eks. sættes en ny kedel ind i en eksisterende bygning, vil ikke blive kategoriseret som nybygget, men i stedet som ombygget efter *stk. 2*.

Det følger af det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, at det er en betingelse for at opnå tilsagn om pristillæg, at anlægget inden den 1. april 2019 er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet, jf. dog nedenfor til *stk. 7* om muligheden for at opnå dispensation fra dette krav. Baggrunden for betingelsen er, at det har været en del af grundlaget for Europa-Kommissionens godkendelse (sagsnummer N359/2008) af den gældende støtteordning i medfør af den gældende § 45, som § 45 a skal træde i stedet for, at der er leveret elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet. Som nævnt ovenfor udløber statsstøttegodkendelsen formelt den 1. april 2019, og efter denne dato kan kun eksisterende støttemodtagere omfattes af den foreslåede udfasningsordning. Dette sikres med den foreslåede betingelse om levering af elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet i *stk. 3, 2. pkt.*

Støtteperioden foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, fastsat til 20 år, som regnes fra den dato, hvor anlægget er begyndt at levere elektricitet, som stammer fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet, jf. dog nedenfor om bemærkningerne til bestemmelsen i *stk. 4*. Det betyder for eksempel at et anlæg, som har leveret første kWh elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet den 1. maj 2017, vil kunne få tilsagn om støtte frem til 1. maj 2037. En samlet støtteperiode på 20 år muliggør, at der kan ske afskrivning af hele eller den væsentligste del af anlægsinvesteringen i biomasseanlægget. Støtteperioden afspejler ikke nødvendigvis den skattemæssige afskrivningsperiode, som kan variere betydeligt fra anlæg til anlæg.

Det følger af det foreslåede *stk. 4, 1. pkt.*, at energi-, forsynings- og klimaministeren skal kunne meddele tilsagn om at forlænge de støtteperioder, der fremgår af *stk. 2 og 3*. Forlængelsen skal ligesom tilsagn efter *stk. 2 og 3* meddeles inden den 31. marts 2019. Formålet med at forlænge støtteperioderne er at sikre, at anlæg, hvor der efter den oprindelige anlægsinvestering er foretaget bestemte typer reinvesteringer i anlægget, kan opnå en forlængelse af støtteperioden, som bidrager til, at de foretagne reinvesteringer kan afskrives. Det skyldes, at man i visse tilfælde kan anse anlæggets afskrivningsperiode for længere, end hvad der følger af forslaget § 45 a, *stk. 2 og 3*.

Forslaget til metode til fastlæggelse af forlængelsen fremgår af *stk. 4, 2. pkt.* og bilag 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 24. Ansøgeren skal ved ansøgning om forlængelse af støtteperioden dokumentere værdien af samtlige reinvesteringer gennemført inden den 1. januar 2019. Det er en betingelse, at reinvesteringerne er af relevans for bioenergianvendelsen, hvilket vil sige, at investeringerne specifikt vedrører det biomasseanlæg, som støtteperioden forlænges for. Hvis en investering også vedrører andre anlæg, vil kun en forholdsmæssig andel af investeringen indgå i beregningen. El og varme produceres på et kraftvarmeværk i en sammenhængende proces, og økonomien i de to produktioner er tæt forbundet. Støttesatsen på 15 øre pr. kWh er et tilskud til den elproduktion der sker på anlægget, hvorfor støtten ikke skal bidrage til afskrivning af den del af investeringen der vedrører varmeproduktionen. Derfor tillægges elsiden halvdelen af investeringsbeløbet, så der maksimalt kan opnås en forlængelse af støtteperioden, som svarer til 50 % af de foretagne reinvesteringer. Beregningen af forlængelsen af støtteperioden sker herefter ved at dividere 50 % af de foretagne reinvesteringer med den gennemsnitlige månedlige støtte opnået i en normalmåned. Forlængelsen af støtteperioden sker med hele måneder.

Det følger af det foreslåede *stk. 4, 3. pkt.*, at normalmåned defineres som gennemsnittet af den støtteberettigede månedlige elproduktion i 2017 og 2018 ganget med støttesatsen på 0,15 kr. pr. kWh. 2017 og 2018 er valgt, fordi det er de to sidste hele kalenderår forud for ansøgningen om forlængelse af støtteperioden. Værdien af hver reinvestering efter afskrivning beregnes ved en lineær afskrivning over 10 år.

Eksempel på beregning af forlængelse ved reinvesteringer: Et anlæg, som er afskrevet i forhold til støtteperioderne i *stk. 2 og 3* den 1. april 2019, har den 1. april 2012 idriftsat en reinvestering på 10 mio. kr. og den 1. april 2018 idriftsat en reinvestering på 40 mio. kr. Støtten i normalmåned antages at være 750.000 kr. Den samlede værdi af de to investeringer efter afskrivning vil, på det tidspunkt hvor den oprindelige støtteperiode udløber (den 31. marts 2019), være på 39 mio. kr. Den halvdel der tillægges elsiden vil være 19,5 mio. kr. Når de 19,5 mio. kr. divideres med støtten i normalmåned på 750.000 kr., giver det en forlængelse af støtteperioden med 26 måneder svarende til 2 år og 2 måneder.

Eksemplet skrevet ind i formlen giver følgende udregning:

$$F = \frac{((10.000.000 - 10.000.000 \cdot (1/120) \cdot 84) + (40.000.000 - 40.000.000 \cdot (1/120) \cdot 12)) \cdot 0,5}{750.000} = 26$$

Det foreslås i *stk. 4, 4. pkt.*, at forlængelsen af støtteperioden ikke skal kunne føre til, at den samlede støtteperiode efter *stk. 2-4* udstrækkes længere end til 1. april 2023 for anlæg, der har foretaget reinveste-

ringer, der kan være omfattet af § 1, nr. 4 i lovforslaget. Det betyder, at anlæg hvor beregningen efter stk. 4 ville medføre en forlængelse af støtteperioden til efter den 1. april 2023 alene vil kunne opnå tilsagn om forlængelse af støtteperioden frem til den 1. april 2023.

For anlæg, hvor støtteperioden på op til 15 eller 20 år i medfør af bestemmelsens stk. 2 eller 3 udløber før 1. april 2019, og hvor der er foretaget reinvesteringer, som skal medføre en forlængelse af støtteperioden, vil forlængelsen af støtteperioden ske fra 1. april 2019. Det vil sige, at for et anlæg, hvor støtteperioden efter stk. 2 eller 3 udløb eksempelvis den 1. januar 2017, og hvor beregningen efter stk. 4 viser, at støtteperioden skal forlænges med 24 måneder, vil det medføre, at anlæggets støtteperiode udløber den 31. marts 2021.

For anlæg, hvor støtteperioden på op til 15 eller 20 år i medfør af bestemmelsens stk. 2 eller 3 allerede løber længere end til 1. april 2023, vil ikke kunne opnå tilsagn om en forlængelse af støtteperioden til efter 1. april 2023, selvom der er foretaget reinvesteringer i anlægget.

Det følger af det foreslåede *stk. 4, 5. pkt.*, at det er en betingelse, at reinvesteringen har medført en egentlig forlængelse af levetiden af biomasseanlægget, har medført at kapaciteten på anlægget er forøget eller at den har betydet, at anlægget kan producere el fra afbrænding af yderligere typer biomassebrændsler, for at den kan indgå i fastlæggelsen af en forlængelse af støtteperioden.

Et eksempel på forlængelse af levetiden for anlægget er en investering i udskiftning af dele på anlægget, som betyder, at anlægget vil kunne fortsætte med at producere i længere tid, end det ville kunne uden investeringen. En investering som har øget kapaciteten kan f.eks. være investering i en træmølle, som medfører at en større del af elproduktionen kan gennemføres ved afbrænding af biomasse. Et eksempel på en investering, som har betydet, at der kan produceres el fra afbrænding af yderligere typer af biobrændsler, er, at der for et anlæg, som hidtil udelukkende har kunnet anvende træpiller investeres i udstyr, som muliggør, at der også kan produceres el ved afbrænding af træflis.

Der vil således samlet set være tre forudsætninger for at opnå tilsagn om pristillæg efter den foreslåede bestemmelse i § 45 a. For det første skal anlægget have leveret elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet inden den 1. april 2019, med mindre der er opnået dispensation fra dette krav, jf. nedenfor til stk. 7. For det andet skal der være foretaget væsentlige og direkte investeringer i etablering af anlægget eller ombygning af et eksisterende anlæg med henblik på at det kan producere elektricitet fra afbrænding af biomasse. For det tredje må der ikke ydes støtte til anlæg, som er etableret 20 år før eller ombygget 15 år før den 1. april 2019, jf. dog ovenfor til stk. 4 om muligheden for en forlængelse af støtteperioderne ved reinvesteringer.

Efter Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets opfattelse vil denne overgangsordning, der indebærer, at ikke-afskrevne værker fortsætter med at modtage pristillæg på 15 øre pr. kWh i op til 15 år fra påbegyndelsen af levering af elektricitet til elforsyningsnettet for ombyggede anlæg og i op til 20 år fra påbegyndelsen af levering af elektricitet til elforsyningsnettet for nyetablerede anlæg med mulighed for at forlænge støtteperioden yderligere ved visse reinvesteringer foretaget efter den oprindelige anlægsinvestering, ikke i almindelighed indebære ekspropriation omfattet af grundlovens § 73.

Uanset det anførte kan det efter Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets opfattelse imidlertid ikke på forhånd udelukkes, at ophævelsen af den gældende § 45 vil kunne få karakter af et ekspropriativt indgreb i forhold til konkrete ikke-afskrevne anlæg, herunder hvis ophævelsen vil ramme det pågældende værk atypisk hårdt.

Det vil bero på en konkret vurdering, om der i det enkelte tilfælde foreligger ekspropriation. Er indgrebet

ekspropriativt, vil den pågældende have krav på erstatning i medfør af grundlovens § 73. Kravet på erstatning må i mangel af enighed rejses ved domstolene.

Det følger af det foreslåede *stk. 5, 1. pkt.*, at der skal ydes pristillæg både til elektricitet produceret på anlæg, der producerer elektricitet udelukkende fra afbrænding af biomasse, og til elektricitet fra anlæg, hvor biomasse anvendes sammen med andre brændsler. For de anlæg, der anvender både biomasse og andre brændsler, ydes kun tilskud til den andel af elektriciteten, som er produceret ved afbrænding af biomasse, hvilket fremgår af det foreslåede *stk. 5, 2. pkt.*

Det foreslås endvidere med forslaget til *stk. 5, 3. pkt.*, at der ikke skal kunne ydes pristillæg efter *stk. 2 og 3* til elektricitet produceret fra anlæg, der helt eller delvis anvendes til afbrænding af forbrændingseget affald. Det gælder uanset om anlægget producerer elektricitet ved afbrænding af biomasse alene eller sammen med forbrændingseget affald.

Sådanne eksisterende anlæg vil i stedet kunne modtage pristillæg efter den foreslåede ordning i § 45 b for den elektricitet, der stammer fra afbrænding af biomasse.

Der ydes efter den gældende støtteordning i § 45 pristillæg til den elektricitet, der stammer fra afbrænding af biomasse, som produceres fra anlæg, der også helt eller delvis anvendes til afbrænding af forbrændingseget affald. VE-lovens definition af biomasse betyder, at der efter den gældende § 45 ikke ydes pristillæg til den del af elproduktionen, som stammer fra afbrænding af forbrændingseget affald, men udelukkende til den elproduktion, der stammer fra afbrænding af biomasse.

Anlæg, som også producerer elektricitet fra afbrænding af forbrændingseget affald, evt. sammen med biomasse, har normalt ikke foretaget væsentlige direkte investeringer i anlægget med henblik på at anvende biomasse som brændsel. Det skyldes, at biomasse på affaldsanlæg typisk anvendes som støttebrændsel for at forbedre forbrændingen af affald, og at affaldsanlæg uden ændringer kan anvendes til afbrænding af biomasse. Disse anlæg kan derfor ikke omfattes af støtteordningen til ikke-afskrevne biomasseanlæg.

Definitionen af forbrændingseget affald fremgår af § 3, *stk. 1, nr. 25*, i bekendtgørelse nr. 1309 af 18. december 2012 om affald, som er udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven.

Forbrændingseget affald defineres som affald, som ikke er egnet til materialenyttiggørelse, og som kan destrueres ved forbrænding, uden at forbrænding heraf giver anledning til udledning af forurenende stoffer i uacceptabelt omfang.

Begrebet forbrændingseget affald i bestemmelsen svarer til den definition, der i regler udstedt i medfør af miljøbeskyttelsesloven defineres som forbrændingseget affald, se definitionen ovenfor. Begrebet skal også fremadrettet fortolkes i overensstemmelse med de regler, der udstedes i medfør af miljøbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 3. september 2018.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 6, 1. pkt.* at tilsagn efter *stk. 2-4* skal være betinget af, at energi-, forsynings- og klimaministeren har modtaget fyldestgørende ansøgning om tilsagn senest den 17. februar 2019. En ansøgning vil være fyldestgørende når den opfylder de krav til udfyldelse af ansøgningsskema og dokumentation, der vil fremgå af de administrative regler, som energi-, forsynings- og klimaministeren vil udstede med hjemmel i forslaget til *stk. 8*.

Der skal indsendes en ansøgning om tilsagn for hvert enkelt anlæg, jf. *stk. 6, 2. pkt.* Elproduktionsanlæg identificeres i medfør af anlæggets GSRN-nummer, hvorfor der konkret skal indsendes en ansøgning for hvert GSRN-nummer. For decentrale kraftvarmeværker anses hele værket for at være ét anlæg. Det betyder, at samme afskrivningsperiode vil gælde for hele det decentrale kraftvarmeværk. For centrale værker anses den kraftværksblok, hvor der produceres elektricitet fra afbrænding af biomasse for at være

det anlægs GSRN-nummer, som der skal indsendes en ansøgning om tilsagn for. Det vil sige, at hvis der på kraftvarmeværket er mere end én kraftværksblok (anlæg), skal der ansøges om tilsagn for hver bloks GSRN-nummer, og der vil blive fastsat en separat støtteperiode for hver enkelt kraftværksblok på den baggrund.

Energi-, forsynings- og klimaministeren meddeler tilsagn om den resterende støtteperiode for hver enkelt ansøger på grundlag af dokumentation af betingelserne i stk. 2-4, herunder det tidspunkt, hvor anlægget er ombygget eller etableret, og dokumentation for det tidspunkt hvor anlægget er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet, jf. forslaget til stk. 2 og 3.

Fyldestgørende ansøgninger behandles i den rækkefølge, de indkommer. Ansøgninger om tilsagn om tilskud, som ikke er fyldestgørende, behandles ikke før fremsendelse af de manglende oplysninger, den manglende dokumentation el. lign., og disse ansøgninger vil herefter blive behandlet i en rækkefølge, hvor de ansøgninger, der bliver fyldestgørende, vil blive behandlet først, uanset hvornår den oprindelige ansøgning er indsendt. Ansøgninger om tilsagn, der modtages efter den 17. februar 2019, vil blive sagsbehandlet i den rækkefølge, de indkommer, og der kan meddeles tilsagn frem til den 1. april 2019.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan beslutte, at der meddeles tilsagn om pristillæg efter stk. 2-4 uanset, at fyldestgørende ansøgning ikke er modtaget inden fristen den 17. februar 2019, jf. *stk. 6, 3. pkt.* Ansøgninger modtaget efter den 17. februar 2019, som ikke kan nå at blive behandlet og afgjort inden den 1. april 2019, vil blive meddelt afslag. Ansøgninger om tilsagn, der modtages efter den 1. april 2019, vil blive meddelt afslag, hvilket er en konsekvens af kravet om, at der er meddelt tilsagn fra energi-, forsynings- og klimaministeren inden den 1. april 2019, hvilket som nævnt er en betingelse fra Europa-Kommissionen for, at der kan ydes fortsat støtte i den resterende støtteperiode efter statsstøttegodkendelsens formelle udløb den 1. april 2019, jf. nærmere herom i afsnit 1.2. i de almindelige bemærkninger.

Det anlæg, der frem til den 31. juli 2019 modtager pristillæg efter lovens § 46, hvor de hidtil gældende regler finder anvendelse, jf. lovforslaget § 3, stk. 5, er også omfattet af de frister for ansøgning om tilsagn om pristillæg, som fremgår af stk. 6, selvom den nuværende støtte løber frem til den 1. august 2019. Dette anlæg skal ansøge om tilsagn om pristillæg efter forslaget til § 45 a og modtage dette tilsagn inden den 1. april 2019 for at være berettiget til at modtage pristillægget i § 45 a i den resterende støtteperiode, når støtten efter § 46 udløber den 31. juli 2019.

I *stk. 7* foreslås indsat en hjemmel til, at energi-, forsynings- og klimaministeren i særlige tilfælde kan dispensere fra kravet i stk. 2 og 3 om, at anlægget er begyndt at levere elektricitet til elforsyningsnettet fra afbrænding af biomasse inden den 1. april 2019, for at modtage støtte efter disse bestemmelser.

Baggrunden for bestemmelsen er, at der kan være ejere, som har foretaget irreversible investeringer i nyetablering eller ombygning af biomasseanlæg i tillid til at kunne opnå pristillægget efter den støtteordning, som foreslås ophævet med lovforslaget, og som ikke når at levere elektricitet til elforsyningsnettet fra afbrænding af biomasse inden 1. april 2019 og derfor ikke kan gøre brug af muligheden efter stk. 2 og 3 for i en tidsbegrænset periode fortsat at modtage pristillæg. Med bestemmelsen bliver der i sådanne tilfælde under visse betingelser dispenseret fra kravet om levering af elektricitet til elforsyningsnettet inden 1. april 2019, så ejeren kan gøre brug af støtteordningen i stk. 2 og 3, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Der vil som det helt klare udgangspunkt alene kunne opnås dispensation, hvis den irreversible investering i nyanlæg eller ombygning af biomasseanlægget er foretaget inden offentliggørelsen af Energiaftalen af 29. juni 2018. Det fremgår af aftalen, at statsstøttegodkendelsen af den nuværende støtteordning udløber i april 2019, og at eksisterende anlæg, der ikke er afskrevet, vil kunne fortsætte i ordningen med det

nuværende støtteniveau i en afskrivningsperiode på 20 år for nye værker og 15 år for konverterede anlæg, mens afskrevne værker skal omfattes af en ny ordning, hvor støtten som udgangspunkt kun dækker ekstra driftsomkostninger ved at bruge et grønt brændsel. Energiaftalen, som blev indgået af alle partier i Folketinget, blev offentliggjort den 29. juni 2018 og omtalt i alle landsdækkende medier samme dag.

Der vil i forbindelse med behandling af en dispensationsansøgning herudover kunne lægges vægt på, om der, udover de irreversible investeringer, yderligere er påbegyndt fysisk ombygning eller etablering af anlægget inden offentliggørelsen af Energiaftalen af 29. juni 2018.

Dispensationsadgangen vil alene kunne anvendes i det omfang en dispensation vurderes at være forenelig med Europa-Kommissionens gældende statsstøttegodkendelse af ordningen (Europa-Kommissionens afgørelse i sag nr. N359/2008).

Særlige tilfælde vil inden for disse rammer især kunne foreligge, når det forhold, at levering af elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet ikke er påbegyndt inden den 1. april 2019, hvor statsstøttegodkendelsen udløber, skyldes forhold, som ejeren af anlægget ikke med rimelighed kunne påvirke, og som er uforudsete. I disse særlige tilfælde er det afgørende, om der efter energi-, forsynings- og klimaministerens vurdering er tale om forhold, som ejeren af anlægget har forsøgt at undgå, eller hvor ejeren har forsøgt at begrænse forsinkelsen med sådanne dispositioner, som med rimelighed kan kræves.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan med hjemmel i regler udstedt i medfør af VE-lovens § 50, stk. 2, kræve dokumentation herfor, for eksempel dokumentation for projektets tidsplan, dokumentation for investeringer mm.

Ombygningen eller etableringen skal i øvrigt opfylde de betingelser til graden af investeringer, der fremgår af stk. 2 og 3, og som er beskrevet ovenfor.

Ansøgning om dispensation skal indgives samtidig med ansøgning om tilsagn om pristillæg fra afbrænding af biomasse, jf. forslagens stk. 2 og 3. Der skal indsendes en ansøgning om dispensation for hvert anlægs GSRN-nummer. Ansøgninger om dispensation, som ikke er fyldestgørende, behandles ikke før fremsendelse af de manglende oplysninger. Når de manglende oplysninger er modtaget fra ansøgeren, vil ansøgningen kunne anses som fyldestgørende og blive behandlet. For at sikre, at det kan nås at behandle og træffe afgørelse om dispensation inden den 1. april 2019, foreslås indsat den samme frist som for indsendelse af ansøgning om tilsagn om pristillæg den 17. februar 2019, jf. forslagens stk. 6. Dette er på baggrund af, at dispensationen ydes ligesom tilsagn om pristillæg fra afbrænding af biomasse, jf. forslagens stk. 2 og 3 på den nugældende statsstøttegodkendelse(N359/2008), der udløber den 1. april 2019. I statsstøttegodkendelsen følger det, at pristillægget dækker de ekstra omkostninger, der er forbundet med at anvende biomasse til elproduktion i forhold til en konventionel elproduktion.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i medfør af § 68, stk. 1, nr. 1 udstede regler om adgangen til at påklage visse afgørelser truffet af energi-, forsynings- og klimaministeren, herunder at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet. Energi-, forsynings- og klimaministeren vil med hjemmel i denne bestemmelse udstede administrative regler om, at den afgørelse, der træffes efter stk. 7, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, herunder Energiklagenævnet. De administrative regler vil blive udstedt ved bekendtgørelse og træde i kraft samtidig med lovforslagets foreslåede ikrafttrædelsesdato den 1. januar 2019.

Det foreslås, at der med *stk. 8* gives bemyndigelse til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om krav til installation af måleudstyr, kontrol med måling og udbetaling og krav til aflæsning af teknisk måleudstyr. Energi-, forsynings- og klimaministeren vil endvidere udstede administrative regler om proceduren for ansøgning om tilsagn, herunder ansøgningsskema, krav til dokumentation for,

hvornår et anlæg er ombygget eller etableret, krav til dokumentation for investeringer og reinvesteringer o. lign., dokumentation for, hvornår anlægget er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet, efter bemyndigelsen i VE-lovens § 50, stk. 5. De administrative regler vil blive udstedt ved bekendtgørelse og træde i kraft samtidig med lovforslagets foreslåede ikrafttrædelsesdato den 1. januar 2019.

§ 45 b.

Den foreslåede bestemmelse i § 45 b er ny.

Der ydes i dag støtte til elproduktion fra afbrænding af biomasse med hjemmel i § 45, hvorefter der ydes et pristillæg på 15 øre pr. kWh. Støtteordningen omfatter ca. 35 anlæg. Støtteordningen indeholder elementer af statsstøtte, og er godkendt i 2009 af Europa-Kommissionen under sagsnummer N 359/2008. Europa-Kommissionen har godkendt støtteordningen for en periode på 10 år fra den 1. april 2009 til den 1. april 2019.

Der ydes endvidere et pristillæg til elproduktion fra afbrænding af biomasse i 10 år fra idriftsættelse efter § 46, stk. 2. Pristillægget ydes i dag alene til et enkelt anlæg. Pristillægget er fastsat således, at dette og den efter § 51, stk. 2, nr. 1, fastsatte markedspris tilsammen udgør 30 øre pr. kWh. Der ydes tillige efter bestemmelsens stk. 2, nr. 3, et pristillæg på 10 øre pr. kWh. Dette pristillæg er ligesom støtteordningen i § 45 godkendt af Europa-Kommissionen under sagsnummer N359/2008. Det eneste anlæg, som stadig er berettiget til pristillægget i § 46, stk. 2, modtager dette tilskud til udgangen af juli 2019, hvor anlægget har været i drift i 10 år, og derfor ikke længere kan modtage pristillægget. Anlægget kan herefter være berettiget til tilskud efter forslaget til § 45 a i den resterende støtteperiode, og herefter til tilskud efter forslaget til § 45 b.

Tilskuddene i de nuværende støtteordninger ydes til den elproduktion, der stammer fra afbrænding af biomasse, uanset hvilken type el-producerende anlæg, der er tale om. Alle anlæg, der producerer elektricitet ved afbrænding af biomasse er kraftvarmeværker. I Danmark produceres elektricitet fra afbrænding af biomasse hovedsageligt fra træpiller, træflis og halm.

Efter den 1. april 2019 kan alene anlæg, som på denne dato ikke har opnået støtte i en periode, som muliggør, at de kan afskrive hele eller den væsentligste del af deres anlægsinvestering i biomasseanlægget, fortsætte med at modtage tilskud på den gældende støtteordning, jf. nærmere ovenfor under bemærkningerne til § 45 a.

En række af de nuværende støttemodtagere, som modtager støtte efter lovens §§ 45 og 46, vil efter den 1. april 2019 ikke være berettiget til at modtage det nuværende pristillæg, fordi de inden denne dato allerede har modtaget støtte til biomassebaseret elproduktion i 15 eller 20 år, eller som ikke har foretaget direkte væsentlige investeringer for at kunne producere elektricitet ved afbrænding af biomasse, fordi der ved andre støtteordninger allerede er givet investeringsstøtte til anlægget, eller fordi der er tale om anlæg, som producerer elektricitet fra afbrænding af forbrændingsegnet affald, evt. sammen med biomasse, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 45 a, stk. 4.

Det foreslås med *stk. 1, 1. pkt.*, at der indføres et nyt pristillæg til de eksisterende biomasseanlæg, som ikke er berettiget til pristillæg efter 45 a. Støttemodtagere omfattet af den foreslåede ordning vil udover de nuværende støttemodtagere efter §§ 45 og 46, som ikke er berettiget til tilskud efter forslaget § 45 a, stk. 2 og 3, være de anlæg, som modtager tilsagn om pristillæg efter forslaget til § 45 a, stk. 2 og 3, og som efter udløbet af deres tilsagnsperiode kan ansøge om at modtage pristillæg til de fortsatte meromkostninger ved at anvende biomasse til elproduktion. Pristillægget ydes pr. kWh elektricitet fra afbrænding af biomasse og støttesatsen vil blive fastsat årligt på baggrund af Energistyrelsens beregning

af de løbende ekstraomkostninger, der det kommende støtteår forventes at ville være forbundet med at anvende forskellige former for biomasse, sammenlignet med en beregning af de forventede omkostninger ved at anvende en fossil reference, eksempelvis kul.

Formålet med støtteordningen er at kompensere de berettigede biomasseanlæg for de løbende meromkostninger, der er forbundet med at producere elektricitet fra afbrænding af biomasse i forhold til omkostningerne ved at producere elektricitet fra en sammenlignelig fossil reference.

Der ydes alene et pristillæg til de afskrevne biomasseanlæg, såfremt der reelt er en meromkostning ved at anvende biomasse i forhold til en fossil reference.

Det følger af det foreslåede *stk. 1, 2. pkt.*, at pristillægget efter *stk. 1, 1. pkt.*, ikke kan overstige 11 øre pr. kWh, jf. dog nedenfor om bestemmelsen i *stk. 3, 2. pkt.* Formålet med indsættelsen af en øvre grænse for pristillæggets størrelse er at begrænse omkostningerne til støtten til afskrevne anlæg, selvom meromkostningen er højere end den omkostning, som pristillægget dækker. Det foreslåede loft for pristillæggets størrelse indebærer, at man eksempelvis i tilfælde af, at meromkostningerne ved at anvende biomasse til elproduktion fremfor kul svarer til 12 øre pr. kWh, ikke vil kunne få fuld dækning for meromkostningerne forbundet med dette, når støttesatsen som følge af loftet er 11 øre pr. kWh.

Det følger af det foreslåede *stk. 1, 3. pkt.*, at det er en betingelse for at kunne omfattes af støtteordningen, at anlægget inden den 1. april 2019 er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet. Baggrunden for dette krav er, at støtteordningen kun skal omfatte de eksisterende biomasseanlæg, som hidtil har fået støtte efter de gældende støtteordninger i §§ 45 og 46.

Det fremgår af forslaget til *stk. 2, 1. pkt.*, at pristillægget er betinget af at energi-, forsynings- og klimaministeren meddeler tilsagn om pristillæg. Energi-, forsynings- og klimaministeren meddeler tilsagn, når betingelserne i *stk. 1* er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at tilsagn kan meddeles for perioder af op til 4 år. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan meddele tilsagn for kortere perioder end 4 år. Den foreslåede bestemmelse skal sammenholdes med den foreslåede bestemmelse i *stk. 2, 4. pkt.*, hvorefter der alene kan meddeles tilsagn om støtte i op til 10 år fra bestemmelsens ikrafttræden, se nærmere herom nedenfor.

Det følger af det foreslåede *stk. 2, 3. pkt.*, at der skal ansøges om fornyet tilsagn, hvis der efter udløbet af en tilsagnsperiode fortsat ønskes støtte. Energi-, forsynings- og klimaministeren meddeler tilsagn, når betingelserne i *stk. 1* er opfyldt. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan meddele tilsagn for kortere perioder end 4 år.

Energi-, forsynings- og klimaministeren vil i medfør af det foreslåede *stk. 2, 4. pkt.* alene kunne meddele tilsagn om støtte i op til 10 år fra bestemmelsens ikrafttræden. Det skyldes, at det alene er muligt at få godkendt en sådan støtteordning i op til 10 år i medfør af Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020.

Administration af støtteordningen og meddelelse af tilsagn skal ske i overensstemmelse med EUF-Traktatens statsstøtteregler. Det betyder bl.a., at ansøgning om tilsagn om pristillæg fra anlæg med en elkapacitet fra vedvarende energikilder, der overstiger 250 MW, er omfattet af kravet om individuel anmeldelse til Europa-Kommissionen. Tilsagn til sådanne anlæg vil derfor være betinget af Europa-Kommissionens godkendelse.

Det foreslås med *stk. 3, 1. pkt.*, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvordan pristillægget i *stk. 1* fastsættes, herunder eksempelvis hvilke forudsætninger der anvendes til at bestemme meromkostningerne samt om, hvordan og hvornår støttesatserne offentliggøres.

Det følger af forslagens *stk. 3, 2. pkt.*, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler, der ændrer det loft for pristillægget på 11 øre pr. kWh produceret elektricitet, der foreslås fastsat i *stk. 1, 2. pkt.* Formålet med at give energi-, forsynings- og klimaministeren mulighed for at ændre dette loft er at kunne begrænse omkostningerne til støtten til afskrevne anlæg, selvom meromkostningen er højere end den omkostning, som pristillægget dækker. Dette kan særligt være relevant i en situation, hvor øvrige VE-teknologier til elproduktion falder i pris.

Det foreslås med *stk. 4*, at energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at fastsætte regler om krav til installation af måleudstyr, kontrol med måling og udbetaling og krav til aflæsning af teknisk måleudstyr. Energi-, forsynings- og klimaministeren vil endvidere udstede administrative regler om proceduren for ansøgning om tilsagn, herunder ansøgningsskema, krav til dokumentation for ansøgningen og dokumentation for, hvornår anlægget er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet efter bemyndigelsen i VE-lovens § 50, *stk. 5*. De administrative regler vil blive udstedt ved bekendtgørelse.

Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ordningens ikrafttræden, jf. forslagens § 3, *stk. 3*. Det skyldes, at forslaget indeholder elementer af statsstøtte, og støtteordningen derfor skal godkendes af Europa-Kommissionen efter Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (2014/C 200/01). Støtteordningen vil derfor først kunne træde i kraft når, og i det omfang, at Europa-Kommissionen godkender ordningen. Såfremt Europa-Kommissionens godkendelse af støtteordningen er betinget og indebærer, at den foreslåede støtteordning ikke fuldt ud kan gennemføres, vil der skulle fremsættes et lovforslag om ændring af støtteordningen, hvis denne skal kunne træde i kraft.

Til nr. 5

VE-lovens § 47 indeholder en række støtteordninger til elektricitet produceret på anlæg, hvor der alene anvendes solenergi, bølgekraft eller vandkraft eller andre vedvarende energikilder bortset fra biogas og biomasse. Den gældende § 47, *stk. 1, nr. 2* henviser til de gældende støtteordninger i §§ 44-46 om støtte til elproduktion fra anvendelse af biomasse.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at §§ 45 og 46 ophæves den 1. april 2019, når statsstøttegodkendelsen af støtteordningerne formelt udløber den 1. april 2019, jf. lovforslagets § 3, *stk. 2*. Ved lovforslagets forventede ikrafttræden den 1. januar 2019, træder den foreslåede støtteordning i § 45 a (lovforslagets § 1, *nr. 4*) i kraft. Støtteordningen i § 45 a er en udfasning af de gældende støtteordninger til elproduktion fra afbrænding biomasse på eksisterende biomasseanlæg, hvorfor der fra den 1. april 2019 alene skal henvises til §§ 44-45 a i bestemmelsen i § 47, *stk. 1, nr. 2*.

Ændringen betyder, at der fortsat ikke vil kunne opnås støtte efter støtteordningerne i § 47 til den elproduktion der stammer fra anvendelse af biogas og biomasse, herunder fra den elproduktion, der sker på anlæg omfattet af udfasningsordningen i § 45 a.

Det foreslås, at ændringen træder i kraft den 1. april 2019, jf. lovforslagets § 3, *stk. 2*.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse af baggrunden for ophævelsen af §§ 45 og 46 og indførelsen af § 45 a.

Til nr. 6.

VE-lovens § 47 indeholder en række støtteordninger til elektricitet produceret på anlæg, hvor der alene anvendes solenergi, bølgekraft eller vandkraft eller andre vedvarende energikilder bortset fra biogas og biomasse. § 47, *stk. 1*, blev indsat i VE-loven ved lov nr. 505 af 17. juni 2008, hvor en række gældende

støtteordninger til vedvarende energi blev overflyttet fra lov om elforsyning til VE-loven. Bestemmelsen er senere ændret ved § 1, nr. 10, i lov nr. 576 af 18. juni 2012.

Den gældende § 47, stk. 1, nr. 2 henviser til de gældende støtteordninger i § 43 a om støtte til elproduktion fra biogas og §§ 44-46 om støtte til elproduktion fra anvendelse af biomasse, og henvisningernes formål er at sikre, at der ikke kan opnås støtte fra de støtteordninger som beskrives i § 47, hvis der allerede modtages støtte fra de støtteordninger til elproduktion fra biogas og biomasse, som har hjemmel i VE-loven.

Det foreslås at nyaffatte § 47, stk. 1, nr. 2, således at der i tillæg til henvisningen til støtteordningerne i §§ 43 a og 44-45 a, jf. ovenfor til nr. 5, også henvises til den foreslåede støtteordning i § 45 b (lovforslagets § 1, nr. 4). Der indføres med § 45 b et nyt pristillæg til de eksisterende biomasseanlæg, som ikke er berettiget til pristillæg efter 45 a. Støttemodtagere omfattet af den foreslåede ordning, vil udover de nuværende støttemodtagere efter §§ 45 og 46, som ikke er berettiget til tilskud efter forslaget § 45 a, stk. 2 og 3, være de anlæg, som modtager tilsagn om pristillæg efter forslaget til § 45 a, stk. 2 og 3, og som efter udløbet af deres tilsagnsperiode kan ansøge om at modtage pristillæg til de fortsatte meromkostninger ved at anvende biomasse til elproduktion.

Ændringen betyder, at der ikke kan opnås støtte fra de støtteordninger, som er beskrevet i § 47, hvis der modtages pristillæg efter § 45 b.

Af lovtekniske årsager nyaffattes § 47, stk. 1, nr. 2., da lovforslagets § 1, nr. 6, forventes at træde i kraft senere end lovforslagets § 1, nr. 5, hvilket skyldes, at bestemmelsen i § 45 b, og dermed ændringen, først vil blive sat i kraft fra det tidspunkt, som følger af Europa-Kommissionens godkendelse efter statsstøttereglerne, jf. lovforslagets § 3, stk. 3.

Til nr. 7

VE-lovens § 50 indeholder fælles regler for pristillæg og andre ydelser til biogas og andre VE-elproduktionsanlæg efter §§ 43 a-e og §§ 44-47.

I henhold til § 50, stk. 3, 1. pkt., kan der ikke ydes pristillæg efter §§ 45-47 for elektricitet fremstillet ved afbrænding af affald.

Det følger af den foreslåede ændring af § 50, stk. 3, 1. pkt., at henvisningen til VE-lovens §§ 45-47 ændres, så der i stedet henvises til §§ 45 a-47.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at §§ 45 og 46 foreslås ophævet den 1. april 2019, når statsstøttegodkendelsen af støtteordningerne formelt udløber, jf. lovforslagets § 3, stk. 2. Ved lovforslagets forventede ikrafttræden den 1. januar 2019 træder den foreslåede støtteordning i § 45 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, i kraft. Støtteordningen i § 45 a er en udfasning af de gældende støtteordninger til elproduktion fra afbrænding biomasse på eksisterende biomasseanlæg, hvorfor der fra den 1. april 2019 alene skal henvises til §§ 45 a-47 i bestemmelsen i § 50, stk. 3, 1. pkt.

Ændringen betyder, at der ikke kan ydes pristillæg efter §§ 45 a-47 for elektricitet fremstillet ved afbrænding af affald.

Det foreslås, at ændringen træder i kraft den 1. april 2019, jf. lovforslagets § 3, stk. 2.

Til nr. 8

VE-lovens § 50 indeholder fælles regler for pristillæg og andre ydelser til biogas og andre VE-elproduktionsanlæg efter §§ 43 a-e og §§ 44-47.

§ 50, stk. 3 blev indsat i VE-loven ved lov nr. 505 af 17. juni 2008, hvor en række gældende støtteordninger til vedvarende energi blev overflyttet fra lov om elforsyning til VE-loven. Bestemmelsen i § 50, stk. 3, er efterfølgende ændret ved § 18, nr. 2, i lov nr. 607 af 12. juni 2013 og § 1, nr. 28 og 29, i lov nr. 744 af 1. juni 2015.

I henhold til § 50, stk. 3, 1. pkt., kan der ikke ydes pristillæg efter §§ 45-47 for elektricitet fremstillet ved afbrænding af affald.

Det fremgår af den foreslåede nyaffattelse af § 50, stk. 3, 1. pkt., at der ikke ydes pristillæg efter §§ 45 a, 45 b og 47 for elektricitet fremstillet ved afbrænding af affald.

Den foreslåede nyaffattelse indebærer, at bestemmelsen i tillæg til henvisningen til støtteordningerne i § 43 a også vil henvise til de foreslåede støtteordninger i §§ 45 a og b, jf. lovforslagets § 1, nr. 4. Ved lovforslagets forventede ikrafttræden den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, træder den foreslåede støtteordning i § 45 a i kraft. Støtteordningen i § 45 a er en udfasning af de gældende støtteordninger til elproduktion fra afbrænding af biomasse på eksisterende biomasseanlæg.

Der indføres endvidere med den foreslåede støtteordning i § 45 b et nyt pristillæg til de eksisterende biomasseanlæg, som ikke er berettiget til pristillæg efter 45 a. Støttemodtagere omfattet af den foreslåede ordning vil udover de nuværende støttemodtagere efter §§ 45 og 46, som ikke er berettiget til tilskud efter forslaget § 45 a, stk. 2 og 3, være de anlæg, som modtager tilsagn om pristillæg efter forslaget til § 45 a, stk. 2 og 3, og som efter udløbet af deres tilsagnsperiode kan ansøge om at modtage pristillæg til de fortsatte meromkostninger ved at anvende biomasse til elproduktion.

Ændringen betyder, at der ikke kan ydes pristillæg efter §§ 45 a- 47 for elektricitet fremstillet ved afbrænding af affald.

Af lovtekniske årsager nyaffattes § 50, stk. 3, 1. pkt., da lovforslagets § 1, nr. 8, forventes at træde i kraft senere end lovforslagets § 1, nr. 7, hvilket skyldes, at bestemmelsen i § 45 b, og dermed ændringen, først vil blive sat i kraft fra det tidspunkt, som følger af Europa-Kommissionens godkendelse efter statsstøttereglerne, jf. lovforslagets § 3, stk. 3.

Til nr. 9

Der kan efter den gældende § 50, stk. 3, 3. pkt., ydes pristillæg efter §§ 43 a eller 45 til elektricitet produceret ved udnyttelse af biogas eller forgasningsgas fremstillet ved biomasse eller produceret ved afbrænding af biomasse, når elektriciteten er produceret af et kraftvarmeværk, der får investeringstilskud efter § 3, stk. 3, nr. 4, i lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser.

Lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser er ophævet ved § 3 i lov nr. 1756 af 27. december 2016 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og elsikkerhedsloven og om ophævelse af lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser, men bestemmelsen i § 50, stk. 3, gælder fortsat for de virksomheder, som har modtaget tilsagn om støtte efter lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser inden lovens ophævelse.

Det foreslås, at henvisningen til § 45 i § 50, stk. 3, 3. pkt., udgår.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at § 45 ophæves den 1. april 2019, når statsstøttegodkendelsen af støtteordningerne formelt udløber, jf. lovforslagets § 3, stk. 2. Det foreslås derfor, at ændringen træder i kraft den 1. april 2019, jf. lovforslagets § 3, stk. 2.

Den foreslåede ændring indebærer, at § 50, stk. 3, 3. pkt., herefter alene vil henvise til § 43 a.

Til nr. 10

Der kan efter den gældende § 50, stk. 3, 3. pkt. ydes pristillæg efter §§ 43 a eller 45 til elektricitet produceret ved udnyttelse af biogas eller forgasningsgas fremstillet ved biomasse eller produceret ved afbrænding af biomasse, når elektriciteten er produceret af et kraftvarmeværk, der får investeringstilskud efter § 3, stk. 3, nr. 4, i lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser. § 50, stk. 3 omhandler fælles regler for pristillæg til vedvarende energi efter §§ 43 a-e og §§ 44-47.

§ 50, stk. 3 blev indsat i VE-loven ved lov nr. 505 af 17. juni 2008, hvor en række gældende støtteordninger til vedvarende energi blev overflyttet fra lov om elforsyning til VE-loven. Bestemmelsen i § 50, stk. 3 er efterfølgende ændret med § 18, nr. 2 i lov nr. 607 af 12. juni 2013 og § 1, nr. 28 og 29 i lov nr. 744 af 1. juni 2015.

Lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser er ophævet ved § 3 i lov nr. 1756 af 27. december 2016 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og elsikkerhedsloven og om ophævelse af lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser, men bestemmelsen i § 50, stk. 3 gælder fortsat for de virksomheder, som har modtaget tilsagn om støtte efter lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser inden lovens ophævelse.

Det foreslås at nyaffatte § 50, stk. 3, 3. pkt., således at der i stk. 3, 3. pkt. i tillæg til henvisningen til støtteordningen i § 43 a også henvises til den foreslåede støtteordning i § 45 b (lovforslagets § 1, nr. 4).

Der indføres med den foreslåede støtteordning § 45 b et nyt pristillæg til de eksisterende biomasseanlæg, som ikke er berettiget til pristillæg efter 45 a. Støttemodtagere omfattet af den foreslåede ordning vil udover de nuværende støttemodtagere efter §§ 45 og 46, som ikke er berettiget til tilskud efter forslagets § 45 a, stk. 2 og 3, være de anlæg, som modtager tilsagn om pristillæg efter forslaget til § 45 a, stk. 2 og 3, og som efter udløbet af deres tilsagnsperiode kan ansøge om at modtage pristillæg til de fortsatte meromkostninger ved at anvende biomasse til elproduktion.

Ændringen betyder, at der vil kunne opnås driftsstøtte i form af pristillæg efter §§ 43 a eller 45 b for den elektricitet baseret på vedvarende energi, de afregner som leveret til elforsyningsnettet, hvis der samtidig ydes støtte efter § 3, stk. 3, i lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser.

Af lovtekniske årsager nyaffattes § 50, stk. 3, 3. pkt., da lovforslagets § 1, nr. 9, forventes at træde i kraft senere end lovforslagets § 1, nr. 10, hvilket skyldes, at bestemmelsen i § 45 b, og dermed ændringen, først vil blive sat i kraft fra det tidspunkt, som følger af Europa-Kommissionens godkendelse efter statsstøttereglerne, jf. lovforslagets § 3, stk. 3.

Til nr. 11

Det følger af § 50, stk. 4, 1. pkt., at der kan ydes pristillæg til elektricitet fra decentrale kraft-varme-værker og elproducerende affaldsforbrændingsanlæg efter § 58 i lov om elforsyning, samtidig med, at der ydes pristillæg for elektricitet fra biogas efter § 43 a, stk. 3 og elektricitet fra afbrænding af biomasse efter § 45.

Det foreslås, at henvisningen i § 50, stk. 4, 1. pkt. ændres, således at der udover henvisningerne til § 43 a og § 45 også henvises til den foreslåede bestemmelse i § 45 a. Ved lovforslagets forventede

ikrafttræden den 1. januar 2019, træder den foreslåede støtteordning i § 45 a (lovforslagets § 1, nr. 4) i kraft. Støtteordningen i § 45 a er en udfasning af de gældende støtteordninger til elproduktion fra afbrænding af biomasse på eksisterende biomasseanlæg, men vil gælde sideløbende med den gældende bestemmelse i § 45 fra den 1. januar 2019 indtil den 1. april 2019, hvor § 45 ophæves.

Ændringen betyder, at der kan ydes pristillæg til elektricitet fra decentrale kraftvarmeværker og elproducerende affaldsforbrændingsanlæg efter § 58 i lov om elforsyning, samtidig med at der ydes pristillæg for elektricitet fra biogas efter § 43 a, stk. 3 og elektricitet fra afbrænding af biomasse efter §§ 45-45 a.

Den gældende bestemmelse i § 50, stk. 4, 2. pkt. bestemmer, at, der kan ydes kraft-varmegarantistøtte efter § 58 b i lov om elforsyning samtidig med at der ydes pristillæg til elektricitet fremstillet på anlæg som nævnt i § 45.

Det foreslås, at henvisningen i § 50, stk. 4, 2. pkt. ændres, således at der udover henvisningen til § 45 også henvises til den foreslåede bestemmelse i § 45 a. Ved lovforslagets forventede ikrafttræden den 1. januar 2019, træder den foreslåede støtteordning i § 45 a (lovforslagets § 1, nr. 4) i kraft. Støtteordningen i § 45 a er en udfasning af de gældende støtteordninger til elproduktion fra afbrænding af biomasse på eksisterende biomasseanlæg, men vil gælde sideløbende med den gældende bestemmelse i § 45 fra 1. januar 2019 indtil 1. april 2019, hvor § 45 ophæves.

Ændringen betyder, at der kan ydes kraft-varmegarantistøtte efter § 58 b i lov om elforsyning samtidig med, at der ydes pristillæg til for elektricitet fremstillet på anlæg som nævnt i §§ 45-45 a.

Det foreslås, at ændringen træder i kraft den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 3, stk. 1.

Til nr. 12

Den gældende bestemmelse i § 50, stk. 4, 1. og 2. pkt. bestemmer, at der kan ydes pristillæg til elektricitet fra decentrale kraft-varme-værker og elproducerende affaldsforbrændingsanlæg efter § 58 i lov om elforsyning, samtidig med at der ydes pristillæg for elektricitet fra biogas efter § 43 a, stk. 3 og elektricitet fra afbrænding af biomasse efter § 45. Der kan tillige ydes kraft-varmegarantistøtte efter § 58 b i lov om elforsyning, samtidig med at der ydes pristillæg til for elektricitet fremstillet på anlæg som nævnt i § 45.

Bestemmelsen i § 50, stk. 4 blev indsat i VE-loven ved lov nr. 505 af 17. juni 2008, hvor en række gældende støtteordninger til vedvarende energi blev overflyttet fra lov om elforsyning til VE-loven. Bestemmelsen i § 50, stk. 4 er efterfølgende ændret med § 2, nr. 19 i lov nr. 1667 af 26. december 2017.

Det foreslås at nyaffatte § 50, stk. 4, således at der i tillæg til henvisningen til støtteordningerne i § 43 a, stk. 3 også henvises til den foreslåede støtteordning i § 45 a (lovforslagets § 1, nr. 4). Ved lovforslagets forventede ikrafttræden den 1. januar 2019, træder den foreslåede støtteordning i § 45 a (lovforslagets § 1, nr. 4) i kraft. Ændringen betyder, at der kan ydes pristillæg til elektricitet fra decentrale kraftvarmeværker og elproducerende affaldsforbrændingsanlæg efter § 58 i lov om elforsyning, samtidig med at der ydes pristillæg for elektricitet fra biogas efter § 43 a, stk. 3 og elektricitet fra afbrænding af biomasse efter § 45 a, jf. stk. 4, 1. pkt. og at, der kan ydes kraft-varmegarantistøtte efter § 58 b i lov om elforsyning, samtidig med at der ydes pristillæg til for elektricitet fremstillet på anlæg som nævnt i § 45 a, jf. stk. 4, 2. pkt.

Det foreslås, at ændringen træder i kraft den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 3, stk. 1.

Af lovtekniske årsager nyaffattes § 50, stk. 4, da lovforslagets § 1, nr. 12, forventes at træde i kraft før lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 13

§ 50, stk. 6 indeholder en bemyndigelse til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, hvordan produktionsomkostninger fra energiproduktion til elektricitet fra anlæg omfattet af støtteordningerne §§ 43 a-43 d, 44, 45 og 47 skal opgøres. Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1730 af 26. december 2017.

Det foreslås, at henvisningen i § 50, stk. 6 ændres, således at der udover henvisningen til §§ 43 a-43 d, 44, 45 og 47 også henvises til den foreslåede bestemmelse i § 45 a. Ved lovforslagets forventede ikrafttræden den 1. januar 2019, træder den foreslåede støtteordning i § 45 a (lovforslagets § 1, nr. 4) i kraft. Støtteordningen i § 45 a er en udfasning af de gældende støtteordninger til elproduktion fra afbrænding biomasse på eksisterende biomasseanlæg, men vil gælde sideløbende med den gældende bestemmelse i § 45 fra den 1. januar 2019 indtil den 1. april 2019, hvor § 45 ophæves. Ændringen betyder, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, hvordan produktionsomkostningerne til elproduktion fra afbrænding af biomasse, jf. § 45 a, skal opgøres.

Det foreslås, at ændringen træder i kraft den 1. januar 2019, jf. lovforslagets § 3, stk. 1.

Til nr. 14

§ 50, stk. 6 indeholder en bemyndigelse til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, hvordan produktionsomkostninger fra energiproduktion til elektricitet fra anlæg omfattet af støtteordningerne §§ 43 a-43 d, 44, 45 og 47 skal opgøres. Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1730 af 26. december 2017.

Bestemmelsen i § 50, stk. 6 blev indsat i VE-loven ved § 1, nr. 31 i lov nr. 744 af 1. juni 2015 og blev ændret ved § 1 i lov nr. 1667 af 26. december 2017.

Bemyndigelsen er en følge af de vilkår, som fremgår af Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelser af de nævnte støtteordninger. Opgørelse af produktionsomkostninger er nødvendig for at vurdere, om der eventuelt foreligger overkompensation. Produktionsomkostningerne skal ajourføres regelmæssigt og mindst en gang om året.

Der er indsat en tilsvarende bestemmelse i § 43, stk. 2, om vindmøller, og en tilsvarende bestemmelse om støtte til anvendelse af biogas til procesformål i virksomheder, salg til transport og til varmeformål i § 50, stk. 7.

Hvis opgørelsen af produktionsomkostningerne viser, at støtteniveauet er for højt, vil det være nødvendigt at ændre støtteordningen af hensyn til overholdelse af statsstøttereglerne, og energi-, forsynings- og klimaministeren vil normalt skulle fremsætte forslag for Folketinget om, at støtteordningen justeres i forhold til tilsagn om støtte til nye anlæg eller fremover for eksisterende anlæg afhængig af, hvilken støtteordning, der er tale om. Det bemærkes i øvrigt, at VE-loven i § 50, stk. 2, indeholder hjemmel til, at energi-, forsynings- og klimaministeren efter forelæggelse for et af Folketingets nedsatte udvalg kan fastsætte nærmere regler om, at pristillæg og tilskud til nærmere kategorier af anlæg eller energikilder skal nedsættes eller bortfalde. Bestemmelsen vil bl.a. kunne anvendes til at nedsætte støtten i tilfælde af overkompensation.

Forslaget er udformet som en bemyndigelsesbestemmelse, fordi opgørelsen af omkostninger vil afhænge af, hvilken støtteordning der er tale om. Årsagen til, at alle støtteordningerne i §§ 43 a-43 d, 44, 45 a og 47 er medtaget, er, at det under alle omstændigheder vurderes nødvendigt løbende at vurdere støtteordninger, som enten er åbne for nye anlæg eller uden en i loven fastsat tidsbegrænsning for at sikre, at der ikke sker overkompensation i støtteperiodens længde.

Det foreslås at nyaffatte § 50, stk. 6, således at der i tillæg til henvisningen til støtteordningerne i §§ 43

a-43 d, 44 og 47 også henvises til den foreslåede støtteordning i § 45 a (lovforslagets § 1, nr. 4). Ved lovforslagets forventede ikrafttræden den 1. januar 2019, træder den foreslåede støtteordning i § 45 a (lovforslagets § 1, nr. 4) i kraft. Ændringen betyder, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, hvordan produktionsomkostningerne til elproduktion fra afbrænding af biomasse, jf. § 45 a, skal opgøres.

Af lovtekniske årsager nyaffattes § 50, stk. 6, da lovforslagets § 1, nr. 14, forventes at træde i kraft før lovforslagets § 1, nr. 15.

Det foreslås, at ændringen træder i kraft den 1. april 2019, jf. lovforslagets § 3, stk. 2.

Til nr. 15

§ 51, stk. 5, 1. pkt., omhandler, at hvis den fastsatte markedspris for elektricitet produceret på anlæg omfattet af §§ 37, 40 og 46 overstiger de i disse bestemmelser fastsatte samlede beløb for pristillæg og markedspris, beregner Energinet et negativt pristillæg.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 3, at § 46 ophæves med virkning fra den 1. april 2019. Det foreslås derfor, at henvisningen til § 46 i § 51, stk. 5, 1. pkt. udgår, hvilket medfører, at støtteordningen i § 46 ikke er omfattet af Energinets forpligtelse.

Det foreslås, at ændringen træder i kraft den 1. april 2019, jf. lovforslagets § 3, stk. 2.

Til nr. 16

§ 51, stk. 5, 2. pkt. bestemmer, at et negativt pristillæg beregnet i medfør af bestemmelsen i § 51, stk. 5, 1. pkt., for elektricitet produceret på anlæg omfattet af §§ 40 og 46 ikke kan overstige størrelsen af udbetalte pristillæg i det sidste år inden opgørelsestidspunktet. Det negative pristillæg modregnes i udbetalinger af pristillæg.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 3, at § 46 ophæves med virkning fra den 1. april 2019. Det foreslås derfor, at henvisningen til § 46 i § 51, stk. 5, 1. pkt. udgår, hvilket medfører, at støtteordningen i § 46 ikke er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås, at ændringen træder i kraft den 1. april 2019, jf. lovforslagets § 3, stk. 2.

Til nr. 17

Energinet skal i medfør af § 52, stk. 1, 1. pkt. sælge elproduktion fra bl.a. elproduktionsanlæg omfattet af støtteordningen i § 45, stk. 3. Der er tale om anlæg omfattet af § 57, stk. 3 i lov om elforsyning eller regler fastsat efter samme lovs § 57, stk. 7, som affattet ved lov nr. 495 af 9. juni 2004.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 3, at § 45 ophæves med virkning fra den 1. april 2019. Det foreslås derfor, at henvisningen til § 45, stk. 3 i § 51, stk. 1, 1. pkt. udgår, hvilket medfører at, Energinet ikke skal sælge elproduktionen fra anlæg omfattet af støtteordningen i § 45, stk. 3.

Det foreslås, at ændringen træder i kraft den 1. april 2019, jf. lovforslagets § 3, stk. 2.

Til nr. 18

Det fremgår af den gældende § 57, stk. 2, at afgørelser, som er truffet af kollektive elforsyningsvirksomheder i medfør af regler fastsat efter stk. 1, kan påklages til energi-, forsynings- og klimaministeren, medmindre andet følger af regler fastsat i medfør af § 61 eller § 68, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås, at § 57, stk. 2, ændres, således at der henvises til § 68, nr. 1, i stedet for til § 68, stk. 1, nr. 1.

Der er tale om en lovteknisk ændring. Baggrunden for ændringen er, at § 68 kun indeholder et stykke, og der bør derfor ikke henvises til § 68, stk. 1, nr. 1 i § 57, stk. 2, men alene til § 68, nr. 1.

Til nr. 19

Bestemmelsen er ny. Det er således efter gældende ret muligt at indgive ansøgninger, anmeldelser, indberetning mv. til myndighederne efter VE-loven på papir, telefonisk, eller ved personligt fremmøde i overensstemmelse med gældende regler.

I *stk. 1, 1. pkt.*, får energi-, forsynings- og klimaministeren en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om pligtmæssig digital kommunikation inden for VE-loven, bestemmelser fastsat i henhold til loven samt EU-retsakter om forhold omfattet af loven. Dette betyder, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om at borgere og virksomheder har pligt til at kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed efter VE-loven, herunder via bestemte digitale systemer, som f.eks. via almindelig e-mail ved f.eks. forespørgsler, ansøgninger, anmeldelser, indberetninger og at svaret fra myndigheden, sendes digitalt.

De ansvarlige myndigheder er de myndigheder, som er tillagt kompetencer efter VE-loven. Det er i første omgang energi-, forsynings- og klimaministeren og Energi-, forsynings- og klimaministeriet. Endvidere er det Energistyrelsen, som i medfør af bekendtgørelse nr. 1512 af 15. december 2017 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser har fået tillagt en række af ministerens kompetencer efter VE-loven.

Endvidere omfattes kommunikation til og fra Energiklagenævnet. Energiklagenævnet hører under Erhvervsministeriet, jf. senest kongelig resolution af 8. juni 2016. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter derfor regler for Energiklagenævnet efter nærmere forhandling med Erhvervsministeren. Endvidere omfattes kommunikation til og fra Forsyningstilsynet og Energinet.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan anvende bestemmelsen i *stk. 1, 2. pkt.* til at fastsætte regler om pligtmæssig brug af selvbetjeningsløsninger inden for VE-lovens område. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.6 om baggrunden for bestemmelsen.

Med digitalt system menes, at der kan laves regler om brug af bestemte digitale systemer, herunder selvbetjeningsløsninger, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan dog, efter stk. 1, 2. pkt. fritage fra kravet om obligatorisk digital kommunikation, herunder ved selvbetjeningsløsninger. Det kan ske, hvis der foreligger særlige forhold.

Det bemærkes dog, at en fritagelse fra tilslutning til Digital Post fra offentlige afsendere adskiller sig fra fritagelse fra en konkret digital selvbetjeningsløsning. Fritagelse fra Digital Post giver ikke adgang til en generel fritagelse fra digitale selvbetjeningsløsninger. Fritagelse fra brug af en digital selvbetjeningsløsning er en konkret afgørelse i det enkelte tilfælde.

Hvis den enkelte offentlige myndighed i det konkrete tilfælde vurderer, at der foreligger særlige forhold, der gør, at visse borgere eller virksomheder ikke kan anvende den digitale selvbetjeningsløsning, skal myndigheden anvise, hvordan borgere eller virksomheder i stedet skal indgive en ansøgning, anmeldelse mv.

Særlige forhold kan eksempelvis være særlige handicap, manglende digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, sprogvanskeligheder mv., der gør, at borgere eller virksomheder ikke kan ansøge digitalt. Det følger af det EU-retlige effektivitetsprincip, at medlemsstaterne i deres nationale lovgivning

ikke må fastsætte regler, der i praksis gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der følger af EU-retten.

I de tilfælde, hvor der f.eks. stilles krav om anvendelse af en dansk digital signatur, og det vurderes at være i strid med EU-retten, vil udenlandske virksomheder og borgere blive undtaget fra at kommunikere digitalt med de danske myndigheder.

I det foreslåede *stk. 2* fastsættes det, hvornår en digital meddelelse anses for at være kommet frem.

En digital meddelelse er kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden dvs. når myndigheden har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår myndigheden gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for en myndighed på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i modtagelsessystemet eller i et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En ansøgning, anmeldelse, indberetning mv., der er tilgængelig i myndighedens system eksempelvis klokken 23:59 den 30. november, er således kommet frem den 30. november, uanset at der ikke fysisk sidder en medarbejder i myndigheden, og gør sig bekendt med meddelelsen på dette tidspunkt, der ligger uden for normal arbejdstid/åbningstid. Det kan med digital selvbetjening præcist registreres, hvornår en ansøgning, anmeldelse, indberetning mv. er kommet frem. Hvorvidt fremkomsten er rettidig må bedømmes efter de gældende forvaltningsretlige regler og eventuelle tidsfrister fastsat i eller i medfør af særlovgivningen. I de tilfælde, hvor myndigheden har behov for at gøre sig bekendt med en meddelelse inden et bestemt tidspunkt, må der fastsættes en tidsfrist, der indeholder såvel en dato som et præcist klokkeslæt for, hvornår anmeldelsen skal være indgivet for at være kommet frem rettidigt.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme borgeren til skade, at en ansøgning eller indberetningen mv. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En sådan bestemmelse er blandt andet relevant i forhold til ansøgningsfrister og forældelse mv. Der bør fra myndighedernes side udvises fleksibilitet i forhold til at udsætte frister en rimelig tid, hvis it-problemerne opstår tæt på fristen for indgivelse af en meddelelse.

Den offentlige myndighed vil, som tilfældet er i dag, skulle sikre, at en ansøgning, anmeldelse, indberetning eller lignende, der indgives til en forkert offentlig myndighed, henvises til den rette myndighed, jf. forvaltningslovens regler herom. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger afsnit 2.6. om baggrunden for bestemmelsen.

Til nr. 20

Det fremgår af den gældende § 72, nr. 5, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der etablerer og driver anlæg efter §§ 22, 24, 25 og 29 uden tilladelse.

Det foreslås, at »og« ændres til »eller« to steder i § 72, nr. 5.

Den foreslåede ændring er en præcisering af den hidtidige retstilstand, og der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet materielle ændringer.

Den foreslåede ændring indebærer, at det klart fremgår, at hensigten med bestemmelsen er, at der kan straffes ved overtrædelse af hver enkelt af de angivne bestemmelser.

Til nr. 21

Det fremgår af den gældende § 72, nr. 6, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der tilsidesætter vilkår i en godkendelse eller tilladelse efter de i nr. 2, 4 og 5 nævnte bestemmelser.

Det foreslås, at »og« ændres til »eller« i § 72, nr. 6.

Den foreslåede ændring er en præcisering af den hidtidige retstilstand, og der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet materielle ændringer.

Den foreslåede ændring indebærer, at det klart fremgår, at hensigten med bestemmelsen er, at der kan straffes ved overtrædelse af hver enkelt af de angivne bestemmelser.

Til nr. 22

Det foreslås, at der som bilag 1 til VE-loven indsættes et nyt bilag med titlen ”bilag 1 om biomassemateriale, som er støtteberettigede efter denne lov”, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1 og de afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 23

Det foreslås, at der som bilag 2 til VE-loven indsættes et nyt bilag med titlen ”bilag 2: beregning af forlængelsen af støtteperioden ved reinvesteringer i et biomasseanlæg, jf. § 45 a, stk. 4”. Bilaget indeholder den formel, som anvendes ved beregning af forlængelse af de støtteperioder, der er nævnt i § 45 a, stk. 2 og 3, og som opgør den forlængelse af støtteperioden, som kan opnås, når der er foretaget reinvesteringer i et biomasseanlæg, som producerer elektricitet fra afbrænding af biomasse, jf. § 45 a, stk. 4. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 45 a, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af elforsyningslovens § 8, stk. 1, at alle elforbrugere her i landet skal betale en forholdsmæssig andel af de nødvendige omkostninger ved at gennemføre en række specificerede forpligtelser, medmindre omkostningerne er finansieret af statsmidler, jf. stk. 5, eller andet følger af §§ 8 a, 8 b og 9 a. Dette er hjemlen til den danske PSO-opkrævning. En væsentlig del af de offentlige forpligtelser vedrører omkostninger til støtte til elektricitet, som er produceret på anlæg, som anvender vedvarende energikilder, f.eks. solcelleanlæg, vindmøller, biogas- og biomasseanlæg efter bestemmelserne i §§ 21, 35 a, 35 b, 36-40, 42 og 43, 43 a, stk. 2-6, og §§ 45, 46 og 49 i lov om fremme af vedvarende energi. I disse forpligtelser indgår omkostninger til pristillæg til elproduktion fra afbrænding af biomasse, jf. lov om vedvarende energi §§ 45 og 46.

Den foreslåede ændring af § 8 er en konsekvens af den foreslåede indførelse af § 45 a i lovforslagets § 1, nr. 4. Den foreslåede nye § 45 a er en udfasning af støtteordningerne i §§ 45 og 46, hvorfor der ikke er tale om indførelse af en ny støtteordning, men en fortsættelse og udfasning af to gældende støtteordninger, som tilsvarende foreslås ophævet med forslaget. Det er alene af lovtekniske grunde,

at udfasningen sker i en ny selvstændig bestemmelse, jf. nærmere ovenfor i afsnit 7 om Forholdet til EU-retten.

Det følger af Europa-Kommissionens afgørelse, at alle nye VE-støtteordninger og genanmeldte støtteordninger fra og med 2017 finansieres over finansloven. Det følger herudover af afgørelsen, at eksisterende VE-støtteordninger gradvis flyttes fra PSO-finansiering til finansiering over finansloven.

Aftale om afskaffelse af PSO-afgiften af 17. november 2016 indgået imellem den daværende regering (Venstre og Konservative) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fastlægger den fremtidige finansiering af støtte til vedvarende energi m.v. Efter aftalen aftrappes PSO-afgiften gradvist, og udgifterne flyttes over på finansloven.

Da forslaget til § 45 a er en fortsættelse af de gældende støtteordninger i medfør af §§ 45 og 46, er den foreslåede ændring af § 8, stk. 1, i lov om elforsyning alene af lovteknisk karakter og i overensstemmelse med såvel Europa-Kommissionens afgørelse og Aftale om afskaffelse af PSO-afgiften.

Til nr. 2

Det følger af elforsyningslovens § 8, stk. 1, at alle elforbrugere her i landet skal betale en forholdsmæssig andel af de nødvendige omkostninger ved at gennemføre en række specificerede forpligtelser, medmindre omkostningerne er finansieret af statsmidler, jf. stk. 5, eller andet følger af §§ 8 a, 8 b og 9 a. Dette er hjemlen til den danske PSO-opkrævning. En væsentlig del af de offentlige forpligtelser vedrører omkostninger til støtte til elektricitet, som er produceret på anlæg, som anvender vedvarende energikilder, f.eks. solcelleanlæg, vindmøller, biogas- og biomasseanlæg efter bestemmelserne i §§ 21, 35 a, 35 b, 36-40, 42 og 43, 43 a, stk. 2-6, og §§ 45, 46 og 49 i lov om fremme af vedvarende energi. I disse forpligtelser indgår i dag omkostninger til pristillæg til elproduktion fra afbrænding af biomasse, jf. lov om vedvarende energi §§ 45 og 46.

Det foreslås at nyaffatte § 8, stk. 1, nr. 1, således at den nuværende henvisning til §§ 45 og 46 udgår, således at der for støtteordninger i VE-loven alene henvises til §§ 45 a og 49.

Den foreslåede ændring af § 8 er en konsekvens af ophævelsen af §§ 45 og 46, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og den foreslåede indførelse af § 45 a i lovforslagets § 1, nr. 4. Den foreslåede nye § 45 a er en udfasning af støtteordningerne i §§ 45 og 46, i form af en fortsættelse og udfasning af to gældende støtteordninger, som tilsvarende foreslås ophævet med forslaget. Det er alene af lovtekniske grunde, at udfasningen sker i en ny selvstændig bestemmelse, jf. nærmere ovenfor i afsnit 7 om Forholdet til EU-retten.

Det følger af Europa-Kommissionens afgørelse, at alle nye VE-støtteordninger og genanmeldte støtteordninger fra og med 2017 finansieres over finansloven. Det følger herudover af afgørelsen, at eksisterende VE-støtteordninger gradvis flyttes fra PSO-finansiering til finansiering over finansloven.

Aftale om afskaffelse af PSO-afgiften af 17. november 2016 indgået imellem den daværende regering (Venstre og Konservative) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fastlægger den fremtidige finansiering af støtte til vedvarende energi m.v. Efter aftalen aftrappes PSO-afgiften gradvist, og udgifterne flyttes over på finansloven.

Da forslaget til § 45 a er en fortsættelse af de gældende støtteordninger i medfør af §§ 45 og 46, er den foreslåede ændring af § 8, stk. 1, i lov om elforsyning alene af lovteknisk karakter og i overensstemmelse med såvel Europa-Kommissionens afgørelse og Aftale om afskaffelse af PSO-afgiften.

Af lovtekniske årsager nyaffattes § 8, stk. 1, nr. 1, da lovforslagets § 2, nr. 1, forventes at træde i kraft før end lovforslagets § 2, nr. 2.

Det foreslås, at ændringen træder i kraft den 1. april 2019, jf. lovforslagets § 3, stk. 2.

Til nr. 3

Det følger af § 8 a, stk. 1, i elforsyningsloven, at energi, - forsynings- og klimaministeren kan udstede regler om, at elforbrugere, der helt eller delvis selv producerer den elektricitet, de selv forbruger, under nærmere angivne betingelser kun skal betale pristillæg m.v. som nævnt i §§ 58 og 58 b i elforsyningsloven og §§ 35 a, 35 b, 36-43, 43 a og 44-47, 49 og 50 i VE-loven, i forhold til det elforbrug, som aftages gennem det kollektive elforsyningsnet.

Det foreslås, at § 8 a, stk. 1 ændres, således, at der ud over henvisningen til §§ 35 a, 35 b, 36-43, 43 a og §§ 47, 49 og 50 i VE-loven også henvises til den foreslåede bestemmelse i § 45 a.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at §§ 45 og 46 foreslås ophævet den 1. april 2019, når statsstøttegodkendelsen af støtteordningerne formelt udløber, jf. lovforslaget § 3, stk. 2. Ved lovforslagets forventede ikrafttræden den 1. januar 2019 træder den foreslåede støtteordning i § 45 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, i kraft. Støtteordningen i § 45 a er en udfasning af de gældende støtteordninger til elproduktion fra afbrænding biomasse på eksisterende biomasseanlæg, hvorfor der fra den 1. april 2019 alene skal henvises til §§ 44, 45 a og 47 i bestemmelsen i § 8 a, stk. 1.

Aftale om afskaffelse af PSO-afgiften af 17. november 2016 indgået imellem den daværende regering (Venstre og Konservative) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fastlægger den fremtidige finansiering af støtte til vedvarende energi m.v. Efter aftalen aftrappes PSO-afgiften gradvist, og udgifterne flyttes over på finansloven. I forlængelse heraf er det besluttet, at nye ordninger, som skal notificeres til Europa-Kommissionen, skal statsfinansieres over finansloven.

Da § 45 a erstatter § 45, og uden renotifikation til Europa-Kommissionen viderefører den nugældende støtteordning for de af de omfattede eksisterende anlæg, som endnu ikke er afskrevne i forhold til støtteordningen, vil ydelser efter § 45 a skulle finansieres som øvrige eksisterende PSO-finansierede ordninger, og støtteordningen i § 45 a vil dermed også omfattes af reglen om nettoafregning i § 8 a i elforsyningsloven.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse af baggrunden for støtteordningerne.

Til nr. 4

§ 27 c, stk. 4, 2. pkt. bestemmer, at Energinet afholder omkostninger for ubalancer som nævnt i 1. pkt. for elproduktion fra vindmøller omfattet af §§ 39 og 41 i lov om fremme af vedvarende energi, og fra et VE-elproduktionsanlæg omfattet af § 43 a, stk. 2 og 7, § 44, stk. 2, § 45, stk. 3 og § 47 i lov om fremme af vedvarende energi.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 3, at § 45 ophæves med virkning fra den 1. april 2019. Det foreslås derfor, at henvisningen til § 45, stk. 3, i § 27 c, stk. 4, 2. pkt. udgår samme dato.

Ændringen medfører, at Energinet efter den 1. april 2018 ikke er forpligtet til at afholde omkostninger for ubalancer fra et VE-elproduktionsanlæg omfattet af § 45, stk. 3.

Til nr. 5

Det fremgår af den gældende § 87, stk. 1, nr. 1-5, i lov om elforsyning, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der driver produktions-, net- og transmissions-virksomhed efter §§ 10 og 19 uden bevilling, etablerer og driver net eller anlæg efter §§ 11, 12 a, 21, 22 a og 23 uden tilladelse, tilsidesætter vilkår for en bevilling eller tilladelse efter de i nr. 1 og 2 nævnte bestemmelser, undlader at foretage underretning som angivet i § 19 d, stk. 3, og § 35, undlader at afgive erklæring, foretage registrering, indberetning eller afhændelse som angivet i §§ 37 og 37 a.

Det foreslås at »og« ændres til »eller« i § 87, stk. 1, nr. 1-5.

Den foreslåede ændring er en præcisering af den hidtidige retstilstand, og der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet materielle ændringer.

Den foreslåede ændring indebærer, at det klart fremgår, at hensigten med bestemmelsen er, at der kan straffes ved overtrædelse af hver enkelt af de angivne bestemmelser.

Til nr. 6

Den foreslåede bestemmelse i § 92 b er ny.

Det er således efter gældende ret muligt at indgive ansøgninger, anmeldelser, indberetning mv. til myndighederne efter elforsyningsloven på papir, telefonisk, eller ved personligt fremmøde i overensstemmelse med gældende regler.

I *stk. 1, 1. pkt.*, får energi-, forsynings- og klimaministeren en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om pligtmæssig digital kommunikation inden for Elforsyningsloven, bestemmelser fastsat i henhold til loven samt EU-retsakter om forhold omfattet af loven. Dette betyder, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om at borgere, og virksomheder har pligt til at kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed efter Elforsyningsloven, herunder via bestemte digitale systemer, som f.eks. via almindelig e-mail ved f.eks. forespørgsler, ansøgninger, anmeldelser, indberetninger og at svaret fra myndigheden, sendes digitalt.

Med EU-retsakter forstås f. eks. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og forordninger udstedt med hjemmel heri.

De ansvarlige myndigheder, er de myndigheder, som er tillagt kompetencer efter elforsyningsloven. Det er i første omgang energi-, forsynings- og klimaministeren og Energi-, forsynings- og klimaministeriet. Endvidere er det Energistyrelsen, som i medfør af bekendtgørelse nr. 1512 af 15. december 2017 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser har fået tillagt en række af ministerens kompetencer efter VE-loven og Elforsyningsloven.

Endvidere omfattes kommunikation til og fra Energiklagenævnet. Energiklagenævnet hører under Erhvervsministeriet jf. senest kongelig resolution af 8. juni 2016. Energi-, forsynings og klimaministeren fastsætter derfor regler for Energiklagenævnet efter nærmere forhandling med Erhvervsministeren. Endvidere omfattes kommunikation til og fra Forsyningstilsynet og Energinet.

Energi-, forsynings og klimaministeren kan eksempelvis anvende bestemmelsen til at fastsætte regler om pligtmæssig brug af selvbetjeningsløsninger i ansøgningssager mv.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan dog, efter *stk. 1, 2. pkt.* fritage fra kravet om obligatorisk digital kommunikation, herunder ved selvbetjeningsløsninger. Det kan ske, hvis der foreligger særlige forhold.

Det bemærkes dog, at en fritagelse fra tilslutning til Digital Post fra offentlige afsendere adskiller sig fra fritagelse fra en konkret digital selvbetjeningsløsning. Fritagelse fra Digital Post giver ikke adgang til en generel fritagelse fra digitale selvbetjeningsløsninger. Fritagelse fra brug af en digital selvbetjeningsløsning er en konkret afgørelse i det enkelte tilfælde.

Hvis den enkelte offentlige myndighed i det konkrete tilfælde vurderer, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgere eller virksomheder ikke kan anvende den digitale selvbetjeningsløsning, skal myndigheden anvise, hvordan borgere eller virksomheder i stedet skal indgive en ansøgning, anmeldelse mv.

Særlige forhold kan eksempelvis være særlige handicap, manglende digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, sprog vanskeligheder mv., der gør, at borgere eller virksomheder ikke kan ansøge digitalt. Der er tale om en vurdering fra henvendelse til henvendelse, som foretages uafhængigt af, om borgeren eller virksomheden er tilsluttet til Digital Post.

Det følger af det EU-retlige effektivitetsprincip, at medlemsstaterne i deres nationale lovgivning ikke må fastsætte regler, der i praksis gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der følger af EU-retten.

I de tilfælde, hvor der f.eks. stilles krav om anvendelse af en dansk digital signatur, og det vurderes at kravet vil stride mod EU-retten, vil udenlandske virksomheder og borgere blive undtaget fra at kommunikere digitalt med de danske myndigheder.

Med digitalt system menes, at der kan laves regler om brug af bestemte digitale systemer, herunder selvbetjeningsløsninger, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende.

I det foreslåede *stk. 2* fastsættes det, hvornår en digital meddelelse anses for at være kommet frem.

En digital meddelelse er kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden dvs. når myndigheden har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår myndigheden gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for en myndighed på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i modtagelsessystemet eller i et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En ansøgning, anmeldelse, indberetning mv., der er tilgængelig i myndighedens system eksempelvis klokken 23:59 den 30. november, er således kommet frem den 30. november, uanset at der ikke fysisk sidder en medarbejder i myndigheden, og gør sig bekendt med meddelelsen på dette tidspunkt, der ligger uden for normal arbejdstid/åbningstid. Det kan med digital selvbetjening præcist registreres, hvornår en ansøgning, anmeldelse, indberetning mv. er kommet frem. Hvorvidt fremkomsten er rettidig må bedømmes efter de gældende forvaltningsretlige regler og eventuelle tidsfrister fastsat i eller i medfør af særlovgivningen. I de tilfælde, hvor myndigheden har behov for at gøre sig bekendt med en meddelelse inden et bestemt tidspunkt, må der fastsættes en tidsfrist, der indeholder såvel en dato som et præcist klokkeslæt for, hvornår anmeldelsen skal være indgivet for at være kommet frem rettidigt.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme borgeren til skade, at en ansøgning eller indberetningen mv. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En sådan bestemmelse er blandt andet relevant i forhold til ansøgningsfrister og forældelse mv. Der bør fra myndighedernes side udvises fleksibilitet i forhold til at udsætte frister en rimelig tid, hvis it-problemerne opstår tæt på fristen for indgivelse af en meddelelse.

Den offentlige myndighed vil, som tilfældet er i dag, skulle sikre, at en ansøgning, anmeldelse, indberetning eller lignende, der indgives til en forkert offentlig myndighed, henvises til den rette myndighed, jf. forvaltningslovens regler herom. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.6. om baggrunden for bestemmelsen.

Til § 3

Det foreslås med *stk. 1* i loven, som er erhvervsrettet, træder i kraft den 1. januar 2019 med henblik på at sikre overensstemmelse med ikrafttrædelsestidspunktet for øvrig erhvervsrettet lovgivning, der som udgangspunkt træder i kraft den 1. juli eller den 1. januar, jf. dog *stk. 2-5*.

Det foreslås i *stk. 2*, at forslagens § 1, nr. 3, 5, 7, 9, 12, 14-17 og § 2, nr. 2, 3 og 4, træder i kraft den 1. april 2019. Bestemmelsen i forslagens § 1, nr. 3 ophæver lovens §§ 45 og 46, som er de gældende støtteordninger til elproduktion fra afbrænding af biomasse, mens bestemmelserne i § 1, nr. 5, 7, 9, 12, 14-17 og § 2, nr. 2-4 ophæver henvisningerne til §§ 45 og 46 i VE-loven og lov om elforsyning. Der kan efter den 1. april 2019 ikke længere lovligt ydes støtte efter denne bestemmelse, da det vil være i strid med statsstøttere reglerne, jf. nærmere herom i afsnit 1.2. i de almindelige bemærkninger. De nuværende støttemodtagere vil i stedet blive omfattet af støtteordningerne i forslagens § 1, nr. 4 i det omfang de opfylder betingelserne herfor i støtteordningerne.

Lovforslagets § 1, nr. 4, med undtagelse af den foreslåede § 45 b, kan træde i kraft den 1. januar 2019. Dette skyldes, at Europa-Kommissionen, som har statsstøttegodkendt den nuværende støtteordning, har tilkendegivet, at der efter den 1. april 2019 fortsat kan udbetales tilskud under den nugældende statsstøttegodkendelse for de eksisterende støttemodtagere, som ikke har fuldt afskrevet deres investering. Dette forudsætter dog, at der inden den 1. april 2019 er sket en præcisering af loven, som fastsætter en præcis frist for, hvor længe støttemodtagerne kan omfattes af ordningen, jf. nærmere afsnit 7 i de almindelige bemærkninger

Et enkelt anlæg modtager pristillæg til elektricitet produceret ved afbrænding af biomasse efter § 46, stk. 2 i VE-loven frem til 1. august 2019, hvorefter kraftværket skal omfattes af støtteordningen til ikke-afskrevne biomasseanlæg i § 45 a i den resterende støtteperiode.

Det foreslås i *stk. 3*, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 45 b, jf. forslagens § 1, nr. 4, samt henvisningerne til § 45 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, 8 og 10. Denne del af lovforslaget skal notificeres efter statsstøttere reglerne, og kan først sættes i kraft, når Europa-Kommissionens godkendelse foreligger. Disse bestemmelser vil blive sat kraft, når, og i det omfang, denne godkendelse foreligger.

Der foreslås med *stk. 4* en overgangsordning, som sikrer at der fortsat kan ske administration af og kontrol med de pristillæg som fremgår af §§ 45 og 46, selvom bestemmelserne efter lovforslagets § 1, nr. 3 ophæves med virkning fra den 1. april 2019. Der vil imidlertid også efter disse datoer være behov for at administrere og føre kontrol med udbetaling af pristillæg for den elproduktion fra afbrænding af biomasse, som sker indtil bestemmelserne bliver ophævet. Der vil konkret være tale om administration, som sker i medfør af § 50, stk. 1-3 og stk. 5, § 51, stk. 1, og 2 nr. 1, stk. 5, § 53, stk. 1, § 55, § 56, stk. 1-3, § 57 i VE-loven, samt administrative regler udstedt i medfør af disse bestemmelser.

Det foreslås herudover med *stk. 5*, at der til og med den 31. juli 2019 kan ydes pristillæg til elproduktion fra afbrænding af biomasse fra anlæg, der den 31. marts 2019 modtager pristillæg for elproduktion fra afbrænding af biomasse i medfør af de hidtil gældende regler i § 46 i lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 1194 af 28. september 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1705 af 23. december 2016, og § 1 i lov nr. 504 af 23. maj 2018.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da VE-loven og elforsyningsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbe-
kendtgørelse nr.1194 af 28. september 2018, som
ændret ved § 1 i lov nr. 1705 af 23. december
2016 og § 1 i lov nr. 504 af 23. maj 2018, foreta-
ges følgende ændringer:

§ 5. I denne lov forstå som følgende:

- 1) ---
- 2) Biomasse: Materiale, som defineres som bi-
omasseaffald i medfør af lov om miljøbeskyt-
telse.

1. § 5, stk. 1, nr. 2, affattes således:

- »2) Biomasse: Materiale, som fremgår af bilag
1.«

3-7) ---

Stk. 2 ---

§ 43 b. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Tilskud efter stk. 2 og 3 er betinget af
energi, forsynings- og klimaministerens tilsagn,
inden der indgås ubetinget aftale om køb af biogas
til brug for salg til transport, eller inden der iværk-
sættes egenproduktion af biogas til brug for salg
til transport.

2. I § 43 b, stk. 6, § 43 c, stk. 5, og § 43 d, stk. 3,
indsættes som 2. pkt.:

»Et tilsagn om tilskud, som er meddelt efter den
1. januar 2019, der ikke er udnyttet inden 2 år
efter, at tilsagnet er meddelt, bortfalder.«

Stk. 7. ---

§ 43 c. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Tilskud efter stk. 2 og 3 er betinget af
energi, forsynings- og klimaministerens tilsagn,
inden der indgås ubetinget aftale om køb af bio-

gas, eller inden der iværksættes egenproduktion af biogas til procesformål i virksomheden.

Stk. 6. ---

§ 43 d. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Tilskud efter stk. 2 er betinget af energi, forsynings- og klimaministerens tilsagn, inden der indgås ubetinget aftale om køb af biogas, eller inden der iværksættes egenproduktion af biogas til varmeproduktion, som ikke er omfattet af §§ 43 a-43 c eller af § 35 c i lov om naturgasforsyning.

Stk. 4. ---

§ 45. Denne bestemmelse omhandler elektricitet produceret ved afbrænding af biomasse bortset fra elektricitet, hvortil der ydes pristillæg efter § 46.

Stk. 2. For elektricitet omfattet af stk. 1 ydes der et pristillæg på 15 øre pr. kWh, uanset om elektriciteten fremstilles på anlæg, som alene anvender biomasse, eller på anlæg, hvor biomasse anvendes sammen med andre brændsler.

Stk. 3. Ejeren af et elproduktionsanlæg omfattet af § 57, stk. 3, i lov om elforsyning eller regler fastsat efter samme lovs § 57, stk. 7, som affattet ved lov nr. 495 af 9. juni 2004 kan vælge at modtage pristillæg efter disse bestemmelser i 20 år fra nettilslutningen af anlægget, dog mindst til og med den 31. december 2018. Tilvalget er bindende for 12 måneder ad gangen og kan have virkning fra den 1. juli 2008 eller senere. Hvis et tilvalg ikke fornyes senest ved udløbet af perioden på 12 måneder, kan der tidligst anmodes om tilvalg med virkning 12 måneder efter udløbet.

Stk. 4. Ved udløb eller ophør af pristillæg efter stk. 3 ydes der pristillæg efter stk. 2.

Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om tidsfrister m.v. for tilvalg og indgivelse af anmodning om tilvalg.

§ 46. Denne bestemmelse omhandler elektricitet, som fremstilles ved afbrænding af biomasse på elværksfinansierede VE-elproduktionsanlæg, og som har været omfattet af § 57 a i lov om elforsyning, som indsat ved lov nr. 495 af 9. juni 2004.

Stk. 2. Der ydes støtte til elektricitet som nævnt i stk. 1 i 10 år fra idriftsætningen af det pågælden-

3. §§ 45 og 46 ophæves.

de anlæg, dog mindst i 10 år fra den 1. august 2001. Støtten ydes på følgende måde:

- 1) Der ydes et pristillæg, som fastsættes således, at dette og den efter § 51, stk. 2, nr. 1, fastsatte markedspris tilsammen udgør 30 øre pr. kWh.
- 2) Energi-, forsynings- og klimaministeren kan efter forelæggelse for et af Folketinget nedsat udvalg beslutte, at der skal ydes et pristillæg på op til 100 kr. pr. afbrændt ton biomasse. Ved fastlæggelse af pristillæggets størrelse kan der lægges vægt på de udgifter, som ejeren af det enkelte anlæg afholder i forbindelse med afbrændingen. Disse pristillæg kan for anlæggene tilsammen i alt maksimalt udgøre 45 mio. kr. om året.
- 3) Der ydes tillige et pristillæg på 10 øre pr. kWh.

Stk. 3. Efter ophør af støtten i stk. 2 ydes der pristillæg efter § 45.

4. Efter § 45 indsættes:

»§ 45 a. For elektricitet produceret på anlæg, der fra den 1. april 2019 producerer elektricitet ved afbrænding af biomasse, jf. dog stk. 5, 3. pkt., kan energi-, forsynings- og klimaministeren yde pristillæg, jf. stk. 2-7. Pristillæg er betinget af energi-, forsynings- og klimaministerens tilsagn.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan til og med den 31. marts 2019 meddele tilsagn om et pristillæg på 15 øre pr. kWh for elektricitet produceret på anlæg, der er ombygget til at producere elektricitet fra afbrænding af biomasse. Det er en betingelse for opnåelse af tilsagn om pristillæg, at anlægget er begyndt at levere elektricitet til elforsyningsnettet fra afbrænding af biomasse inden den 1. april 2019, jf. dog stk. 7. Der kan ydes pristillæg for elektricitet produceret fra og med den 1. april 2019, dog højst i en periode frem til 15 år fra det tidspunkt, hvor anlægget ved direkte, væsentlige investeringer er ombygget til afbrænding af biomasse og er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan til og med den 31. marts 2019 meddele tilsagn om et pristillæg på 15 øre pr. kWh. for elektricitet produceret på anlæg, der er etableret som biom-

asseanlæg eller multibrændselsanlæg. Det er en betingelse for opnåelse af tilsagn om pristillæg, at anlægget er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet inden den 1. april 2019, jf. dog stk. 7. Der kan ydes pristillæg for elektricitet produceret fra og med den 1. april 2019, dog højst i en periode frem til 20 år fra det tidspunkt hvor anlægget ved direkte, væsentlige investeringer er etableret og er begyndt at levere elektricitet fra afbrænding af biomasse til elforsyningsnettet, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Ved reinvesteringer kan energi-, forsynings- og klimaministeren til og med den 31. marts 2019 meddele tilsagn om at forlænge de støtteperioder, som er nævnt i stk. 2 og 3. Forlængelsen af støtteperioden sker i hele måneder og fastlægges i overensstemmelse med formlen for beregning i bilag 2 som halvdelen af den ikke afskrevne del af samtlige reinvesteringer gennemført inden den 1. januar 2019 af relevans for bioenergianvendelsen, divideret med støtten i en normalmåned. Normalmåned defineres som gennemsnittet af den månedlige støtteberettigede elproduktion i årene 2017 og 2018, ganget med støttesatsen på 0,15 kroner pr. kWh. Værdien af hver reinvestering efter afskrivning beregnes ved en lineær afskrivning over 10 år. Forlængelsen af støtteperioden kan ikke føre til, at den samlede støtteperiode udstrækkes længere end til og med den 31. marts 2023. Endvidere kan alene investeringer, som enten forlænger levetiden for anlægget, øger kapaciteten af anlægget eller har betydet, at anlægget kan producere elektricitet fra afbrænding af yderligere typer biomassebrændsler, indgå i fastlæggelsen af forlængelsen af støtteperioden.

Stk. 5. Der ydes pristillæg efter stk. 2 og 3, uanset om elektriciteten fremstilles på anlæg, som alene anvender biomasse, eller på anlæg, hvor biomasse anvendes sammen med andre brændsler. Der ydes kun pristillæg for den andel af elektriciteten, som er produceret ved afbrænding af biomasse. Der ydes dog ikke pristillæg efter stk. 2 og 3 til elektricitet produceret på anlæg, der helt eller delvist anvendes til afbrænding af forbrændingsegnet affald.

Stk. 6. Tilsagn efter stk. 2-4 er betinget af, at energi-, forsynings- og klimaministeren har mod-

taget fyldestgørende ansøgning om tilsagn senest den 17. februar 2019. Der skal ansøges for hvert enkelt anlæg. Energi-, forsynings- og klimaministerens kan dog beslutte, at der meddeles tilsagn, uanset at fyldestgørende ansøgning er modtaget efter den 17. februar 2019.

Stk. 7. Energi-, forsynings- og klimaministerens kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet i stk. 2 og 3 om, at anlægget inden den 1. april 2019 skal være begyndt at levere elektricitet til elforsyningsnettet fra afbrænding af biomasse. Dispensationen kan ydes frem til den 1. januar 2020. Ansøgning om dispensation skal indgives samtidigt med ansøgning om tilsagn om pristillæg, jf. stk. 2 og 3. Dispensationen er betinget af, at energi-, forsynings- og klimaministerens har modtaget en fyldestgørende ansøgning om dispensation senest den 17. februar 2019. Der skal ansøges for hvert enkelt anlæg.

Stk. 8. Energi-, forsynings- og klimaministerens udsteder regler om krav til installation, kontrol og aflæsning af teknisk måleudstyr.

§ 45 b. For elektricitet, der er produceret på anlæg, der producerer elektricitet ved afbrænding af biomasse, og som ikke er berettiget til pristillæg efter § 45 a, kan energi-, forsynings- og klimaministerens yde et pristillæg pr. kWh, som svarer til meromkostningen ved at anvende biomasse til elproduktion i forhold til en sammenlignelig fossil reference, jf. regler udstedt i medfør af stk. 3. Pristillægget kan ikke overstige et loft på 11 øre pr. kWh, jf. dog stk. 3, 2. pkt. Det er en betingelse for at modtage pristillægget, at anlægget er begyndt at levere elektricitet til elforsyningsnettet fra afbrænding af biomasse inden den 1. april 2019.

Stk. 2. Pristillæg efter stk. 1 er betinget af energi-, forsynings- og klimaministerens tilsagn. Der kan meddeles tilsagn for op til 4 år. Der kan efter ansøgning meddeles tilsagn for en yderligere periode på op til 4 år. Der kan alene ydes tilsagn om støtte i op til 10 år fra bestemmelsens ikrafttræden.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministerens udsteder regler om, hvordan pristillægget i stk. 1 fastlægges. Energi-, forsynings- og klimaministe-

§ 47. Denne bestemmelse omhandler elektricitet produceret på anlæg, hvor der alene anvendes

- 1) solenergi, bølgekraft eller vandkraft eller
- 2) andre vedvarende energikilder bortset fra biogas og biomasse, jf. §§ 43 a og 44-46.

Stk. 2-12. ---

§ 50. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Der ydes ikke pristillæg efter §§ 45-47 for elektricitet fremstillet ved afbrænding af affald. Der ydes endvidere ikke pristillæg eller andre ydelser efter §§ 43 a-43 e og 44-47, hvis der ydes støtte efter § 3, stk. 3, i lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser. 2. pkt. gælder dog ikke pristillæg efter §§ 43 a og 45, når elektriciteten er produceret af et kraftvarmeværk, som ydes støtte efter § 3, stk. 3, nr. 4, i lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om, at virksomheder, der udnytter biogas som vedvarende energikilde, og som får støtte i medfør af § 3, stk. 3, i lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser, kan modtage hel eller delvis støtte efter § 43 c.

Stk. 4. Der kan tillige ydes pristillæg efter § 58 i lov om elforsyning for elektricitet fremstillet som nævnt i § 43 a, stk. 3, og § 45. Der kan tillige ydes pristillæg efter § 58 b i lov om elforsyning for elektricitet fremstillet på anlæg som nævnt i § 45.

ren kan endvidere udstede regler, der ændrer det loft for pristillæg, der er fastsat i stk. 1, 2. pkt.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren udsteder regler om krav til installation, kontrol og aflæsning af teknisk måleudstyr.«

5. I § 47, *stk. 1, nr. 2*, ændres »44-46« til: »44-45 a«.

6. § 47, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:
»2) andre vedvarende energikilder bortset fra biogas og biomasse, jf. §§ 43 a, 44-45 b.«

7. I § 50, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »44-47« til: »45 a og 47«.

8. § 50, *stk. 3, 1. pkt.*, affattes således:
»Der ydes ikke pristillæg efter §§ 45 a, 45 b og 47 for elektricitet fremstillet ved afbrænding af affald.«

9. I § 50, *stk. 3, 3. pkt.*, ændres »§§ 43 a og 45« til: »§ 43 a«.

10. § 50, *stk. 3, 3. pkt.* affattes således:
»2. pkt. gælder dog ikke pristillæg efter §§ 43 a og 45 b, når elektricitet er produceret af et kraftvarmeværk, som ydes støtte efter § 3, stk. 3, nr. 4, i lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser.«

11. I § 50, *stk. 4, 1. pkt. og 2. pkt.*, ændres »§ 45« til: »§§ 45 og 45 a«.

12. § 50, *stk. 4*, affattes således:
»*Stk. 4.* Der kan tillige ydes pristillæg efter § 58 i lov om elforsyning for elektricitet fremstillet som nævnt i § 43 a, stk. 3, og § 45 a. Der kan tillige ydes pristillæg efter § 58 b i lov om elforsyning for elektricitet fremstillet på anlæg som nævnt i § 45 a.«

Stk. 5. ---

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, hvordan produktionsomkostninger for energiproduktion til elektricitet fra anlæg omfattet af §§ 43 a-43 d, 44, 45 og 47 skal opgøres.

Stk. 7. ---

§ 51. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Hvis den fastsatte markedspris for elektricitet produceret fra anlæg omfattet af §§ 37, 40 og 46 overstiger de i disse bestemmelser fastsatte samlede beløb for pristillæg og markedspris, beregner Energinet et negativt pristillæg. Det negative pristillæg for elektricitet produceret på anlæg omfattet af §§ 40 og 46 kan ikke overstige størrelsen af udbetalte pristillæg i det sidste år inden opgørelsestidspunktet. Det negative pristillæg modregnes i udbetalinger af pristillæg.

§ 52. Energinet skal sælge elproduktion fra vindmøller omfattet af §§ 39 eller 41 og andre VE-elproduktionsanlæg omfattet af § 43 a, stk. 2 og 7, § 44, stk. 2, § 45, stk. 3 og § 47 på Nordpool og udbetale salgssummen til anlægsejeren. Energinet skal endvidere afholde de i § 27 c, stk. 4, 2. pkt., i lov om elforsyning nævnte omkostninger vedrørende ubalancer for elproduktionen.

Stk. 2-6. ---

§ 57. ---

Stk. 2. Afgørelser, som er truffet af kollektive elforsyningsvirksomheder i medfør af regler fastsat efter stk. 1, kan påklages til energi-, forsynings- og klimaministeren, medmindre andet følger af regler fastsat i medfør af § 61 eller § 68, stk. 1, nr. 1.

13. I § 50, stk. 6, ændres »§§ 43 a-43 d, 44, 45 og 47« til: »§§ 43 a-43 d, 44, 45, 45 a og 47«.

14. § 50, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, hvordan produktionsomkostninger for energiproduktion til elektricitet fra anlæg omfattet af §§ 43 a-43 d, 44, 45 a og 47 skal opgøres.«

15. I § 51, stk. 5, 1. pkt., ændres »§§ 37, 40 og 46« til: »§§ 37 og 40«.

16. I § 51, stk. 5, 2. pkt. ændres »§§ 40 og 46« til: »§ 40«.

17. I § 52, stk. 1, 1. pkt., udgår »§ 45, stk. 3,«.

18. I § 57, stk. 2, ændres »§ 68, stk. 1, nr. 1« til: »§ 68, nr. 1«.

19. Efter § 58 a indsættes:

»§ 58 b. Energi-, forsynings- og klimaministerens kan udstede regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, af bestemmelser fastsat i henhold til loven eller af EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder udstede regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse personer og virksomheder.

Stk. 2. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden.«

§ 72. ---

1-4) ---

- 5) etablerer og driver anlæg efter §§ 22, 24, 25 og 29 uden tilladelse,
- 6) tilsidesætter vilkår i en godkendelse eller tilladelse efter de i nr. 2, 4 og 5 nævnte bestemmelser,

7-9) ---

20. To steder i § 72, *nr. 5*, ændres »og« til: »eller«.

21. I § 72, *nr. 6*, ændres »og« til: »eller«.

22. Som *bilag 1* indsættes bilag 1 til denne lov.

23. Som *bilag 2* indsættes bilag 2 til denne lov.

§ 2

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 27. juni 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 466 af 18. maj 2011 og § 1 i lov nr. 704 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

§ 8. Alle elforbrugere her i landet skal, medmindre omkostningerne er finansieret af statsmidler, jf. stk. 5, eller andet følger af §§ 8 a, 8 b og 9 a, betale en forholdsmæssig andel af de nødvendige omkostninger ved at gennemføre følgende offentlige forpligtelser:

- 1) Energi-, forsynings- og klimaministerens omkostninger til ydelser efter bestemmelserne i §§ 21, 35 a, 35 b, 36-40, 42 og 43, 43 a, stk. 2-6, og §§ 45, 46 og 49 i lov om fremme af vedvarende energi.

1. I § 8, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§§ 45, 46 og 49« til: »§§ 45, 45 a, 46 og 49«.

2. § 8, *stk. 1 nr. 1*, affattes således:

»1) Energi-, forsynings- og klimaministerens omkostninger til ydelser efter bestemmelserne i §§ 21, 35 a, 35 b, 36-40, 42 og 43, § 43 a,

stk. 2-6, og §§ 45 a og 49 i lov om fremme af vedvarende energi.«

§ 8 a. Energi-, forsynings-, og klimaministeren kan fastsætte regler om, at elforbrugerne, der helt eller delvist selv producerer den elektricitet, de selv forbruger, under nærmere angivne betingelser kun skal betale pristillæg m.v. som nævnt i §§ 58 og 58 n i denne lov og §§ 35 a, 35 b, 36-43, 43 a og 44-47, 49 og 50 i lov om fremme af vedvarende energi i forhold til det elforbrug, som aftages gennem det kollektive elforsyningsnet

Stk. 2. ---

§ 27 c. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Såfremt en brugers faktiske elproduktion, elforbrug eller elhandel i et driftsdøgn ikke svarer til det, som er meddelt efter Europa-Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for drift af elektricitetstransmissionssystemer, kan Energinet kræve, at der ydes rimelig betaling for de ubalancer, det påfører systemet. Energinet afholder dog omkostninger for ubalancer som nævnt i 1. pkt. for elproduktion fra en vindmølle omfattet af §§ 39 og 41 i lov om fremme af vedvarende energi, og fra et VE-elproduktionsanlæg omfattet af § 43 a, stk. 2 og 7, § 44, stk. 2, § 45, stk. 3, og § 47 i lov om fremme af vedvarende energi.

Stk. 5 -7. ---

§ 87. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) driver produktions-, net- og transmissionsvirksomhed efter §§ 10 og 19 uden bevilling,
- 2) etablerer og driver net eller anlæg efter §§ 11, 12 a, 21, 22 a og 23 uden tilladelse,
- 3) tilsidesætter vilkår for en bevilling eller tilladelse efter de i nr. 1 og 2 nævnte bestemmelser,
- 4) undlader at foretage underretning som angivet i § 19 d, stk. 3, og § 35,
- 5) undlader at afgive erklæring, foretage registrering, indberetning eller afhændelse som angivet i §§ 37 og 37 a,

3. I § 8 a, stk. 1, 1.pkt., ændres »og 44-47« til: »44, 45 a, 47«.

4. I § 27 c, stk. 4, 2. pkt., udgår »§ 45, stk. 3,«.

5. To steder i § 87, stk. 1, nr. 1, to steder i § 87, stk. 1, nr. 2, og i § 87, stk. 1, nr. 3, § 87, stk. 1, nr. 4, og § 87, stk. 1, nr. 5, ændres »og« til: »eller«.

6– 9) ---

Stk. 2. ---

6. Efter § 92 a indsættes:

»§ 92 b. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan udstede regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, af bestemmelser fastsat i henhold til loven eller af EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder udstede regler om anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse personer og virksomheder.

Stk. 2. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. § 1, nr. 3, 5, 7, 9, 12 og 14-17, og § 2, nr. 2, 3 og 4, træder i kraft den 1. april 2019.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 45 b i lov om fremme af vedvarende energi, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 4, og af denne lovs § 1, nr. 6, 8 og 10.

Stk. 4. For pristillæg ydet efter §§ 45 og 46, jf. lovbekendtgørelse nr. 1194 af 28. september 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1705 af 23. december 2016, og § 1 i lov nr. 504 af 23. maj 2018, finder de hidtil gældende regler om administration, herunder kontrol, af pristillæg ydet efter §§ 45 og 46, fortsat anvendelse efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Der kan til og med den 31. juli 2019 ydes pristillæg til elproduktion fra afbrænding af biomasse fra anlæg, der den 31. marts 2019 modtager pristillæg for elproduktion fra afbrænding af biomasse i medfør af § 46 i lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 1194 af 28. september 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1705 af 23. december 2016, og § 1 i lov nr. 504 af 23. maj 2018.